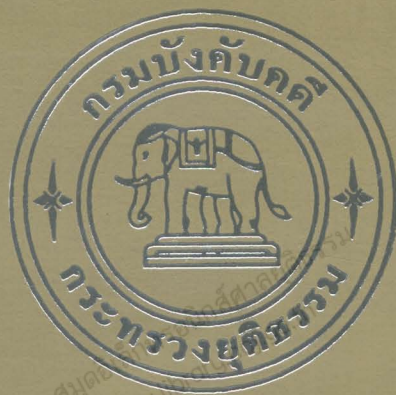
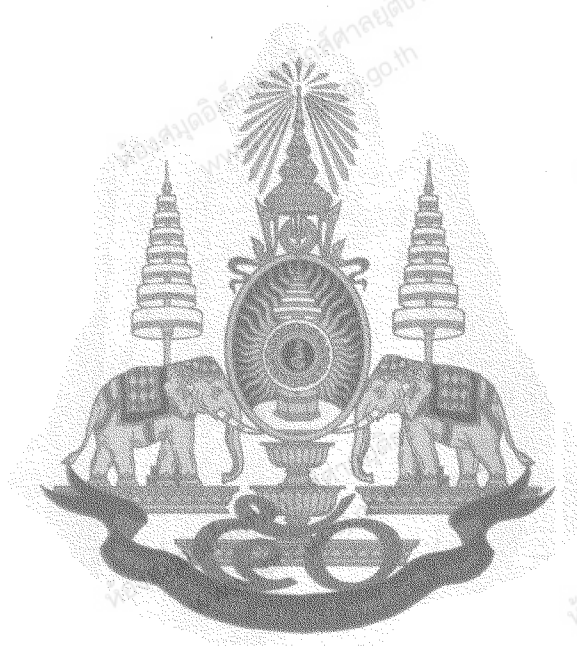

ในพิธีเปิดอาคารกรมบังคับคดี
ที่ระลึก

12 กรกฎาคม 2539

นางสาวชลีรัตน์ เกาพัฒนา

Chulaporn

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

นายกู้เกียรติ สุนทรบุระ
ปลัดกระทรวงยุติธรรม

นายประมาน ตียะไพบุลย์สิน

อธิบดีกรมบังคับคดี

นายไกรสร บารมีอวยชัย

รองอธิบดีกรมบังคับคดี (ฝ่ายวิชาการ)

นายมานิตย์ สุภาพร
รองอธิบดีกรมบังคับคดี (ฝ่ายบริหาร)

นายสำเริง บุษยากรณ์
รองอธิบดีกรมบังคับคดี (ฝ่ายพัฒนา)

นายสัมพันธ์ บุณนาค

ผู้พิพากษาศาลจังหวัดขอนแก่น

ทำงานธุรการในตำแหน่งรองอธิบดีกรมบังคับคดี

นายสรยุทธ สพรังผล

ผู้พิพากษาประจำกระทรวง ทำงานธุรการในตำแหน่ง

เลขานุการกรม

นายวิวัฒน์ อภินันท์
ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ (คดีล้มละลาย)

นายสถาปน์ ประชุมญาติ
ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ (คดีแพ่ง)

นายพิชัย คงอดิศักดิ์
ผู้ตรวจการบังคับคดี

นายรังสรรค์ ครุฑมานุรัต
ผู้ตรวจการบังคับคดี

นางสาวกัญญานุช สอทิพย์
ผู้ตรวจการบังคับคดี

นางสาวปลื้มกมล เหมศรีชาติ
ผู้ตรวจสอบภายใน

นางจำนงค์ ฉายานนท์
ผู้อำนวยการกองคลัง

นางนิภา สินธารา
ผู้อำนวยการกองคำนวณและเฉลี่ยทรัพย์

นายสมเจตน์ หิริโด้ปะ
ผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่ง 1

นายประยุทธ์ สมความคิด
ผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่ง 2

นายปรีดี ลินะวัต
ผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่ง 3

นายกสิน อรรถานนท์
ผู้อำนวยการกองบังคับคดีล้มละลาย 1

นายวิชิต แพทอง
ผู้อำนวยการกองบังคับคดีล้มละลาย 2

นายสิรวดี จันทรรัฐ
ผู้อำนวยการกองบังคับคดีล้มละลาย 3

นางมานิดา อัดตนาถ
ผู้อำนวยการกองบังคับคดีล้มละลาย 4

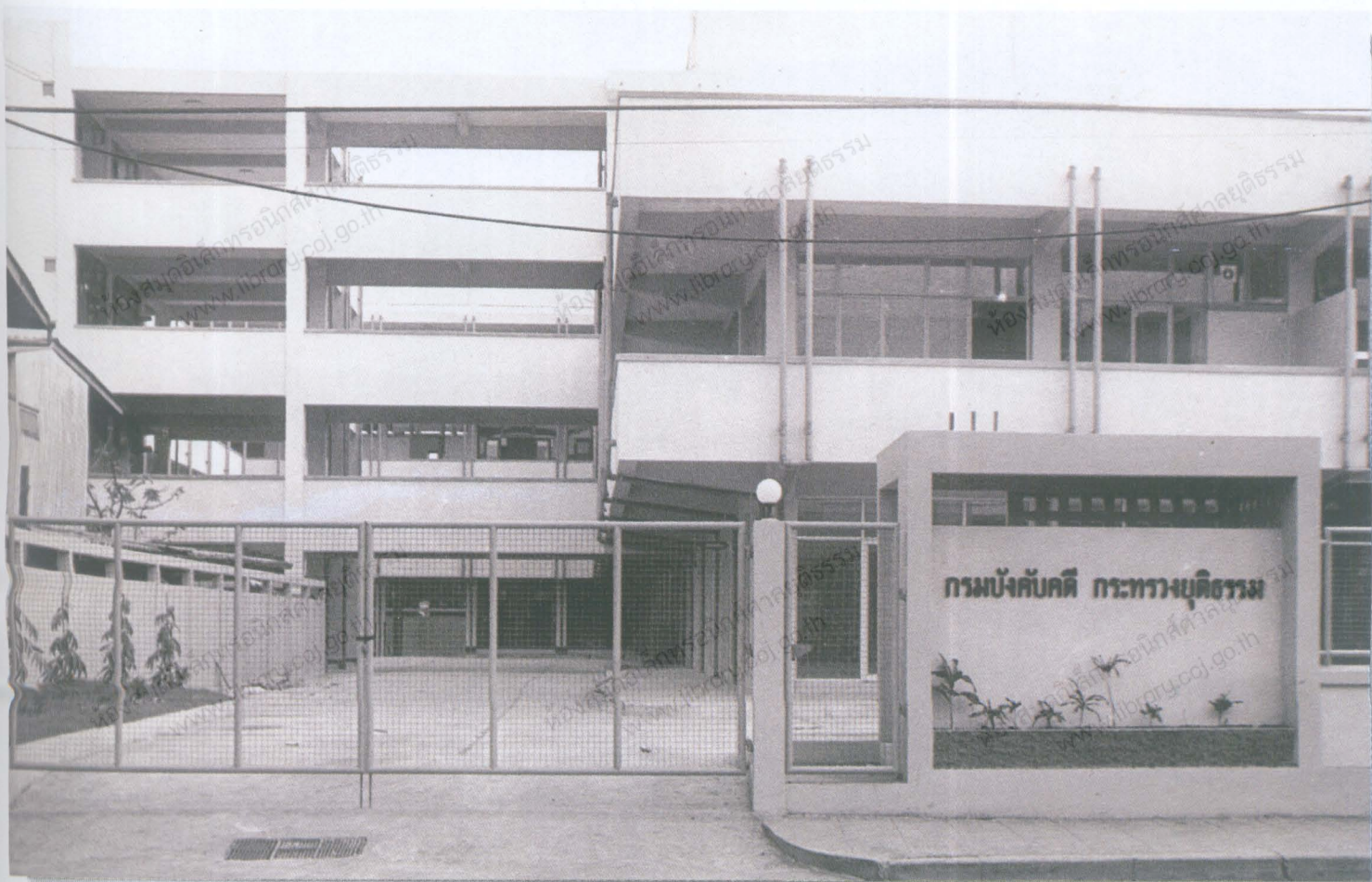
นายมนัส แจ่มจรรยา
ผู้อำนวยการกองบังคับคดีล้มละลาย 5

นางกรรณกาญจน์ สติถมิลินทากาศ
ผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลาง

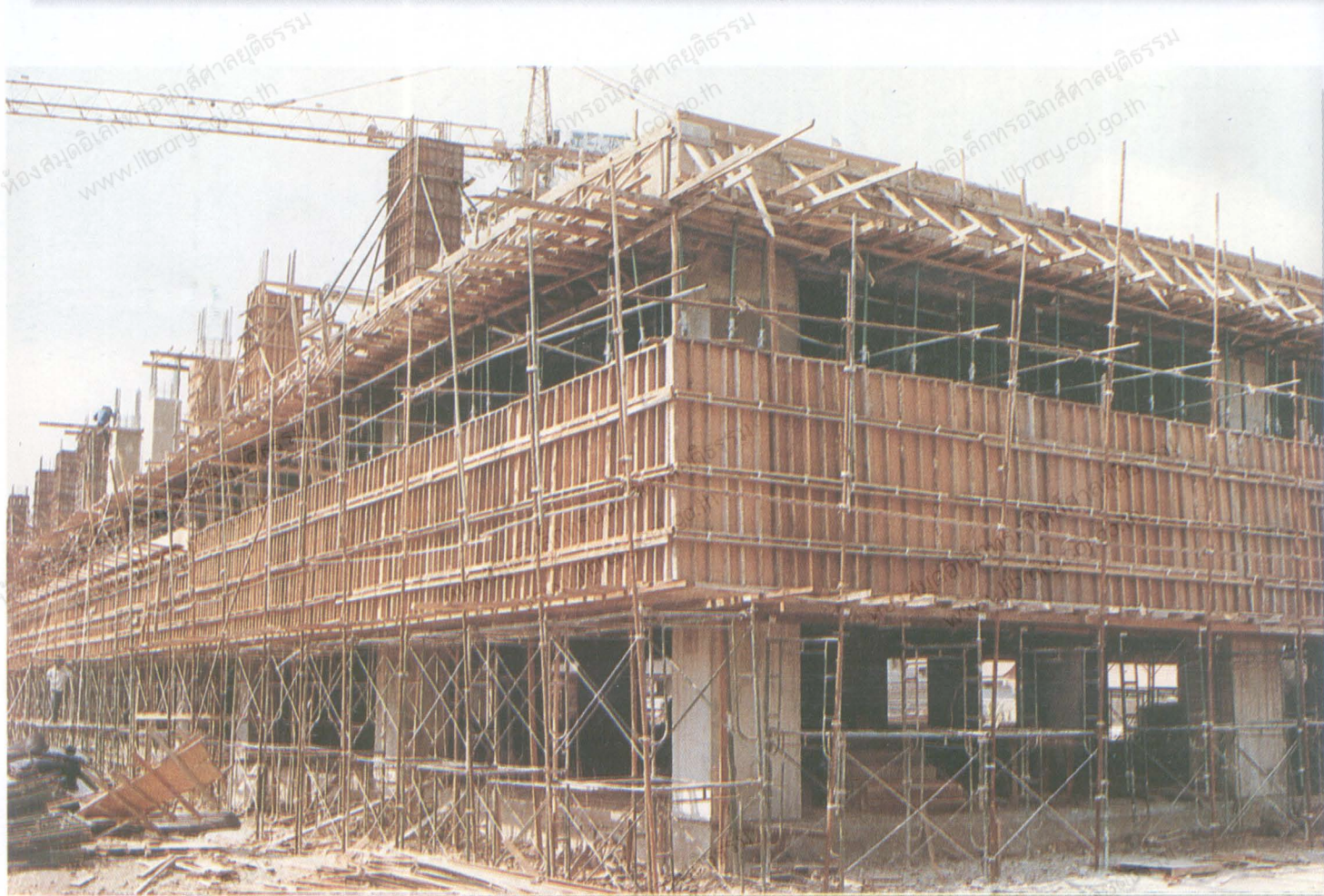
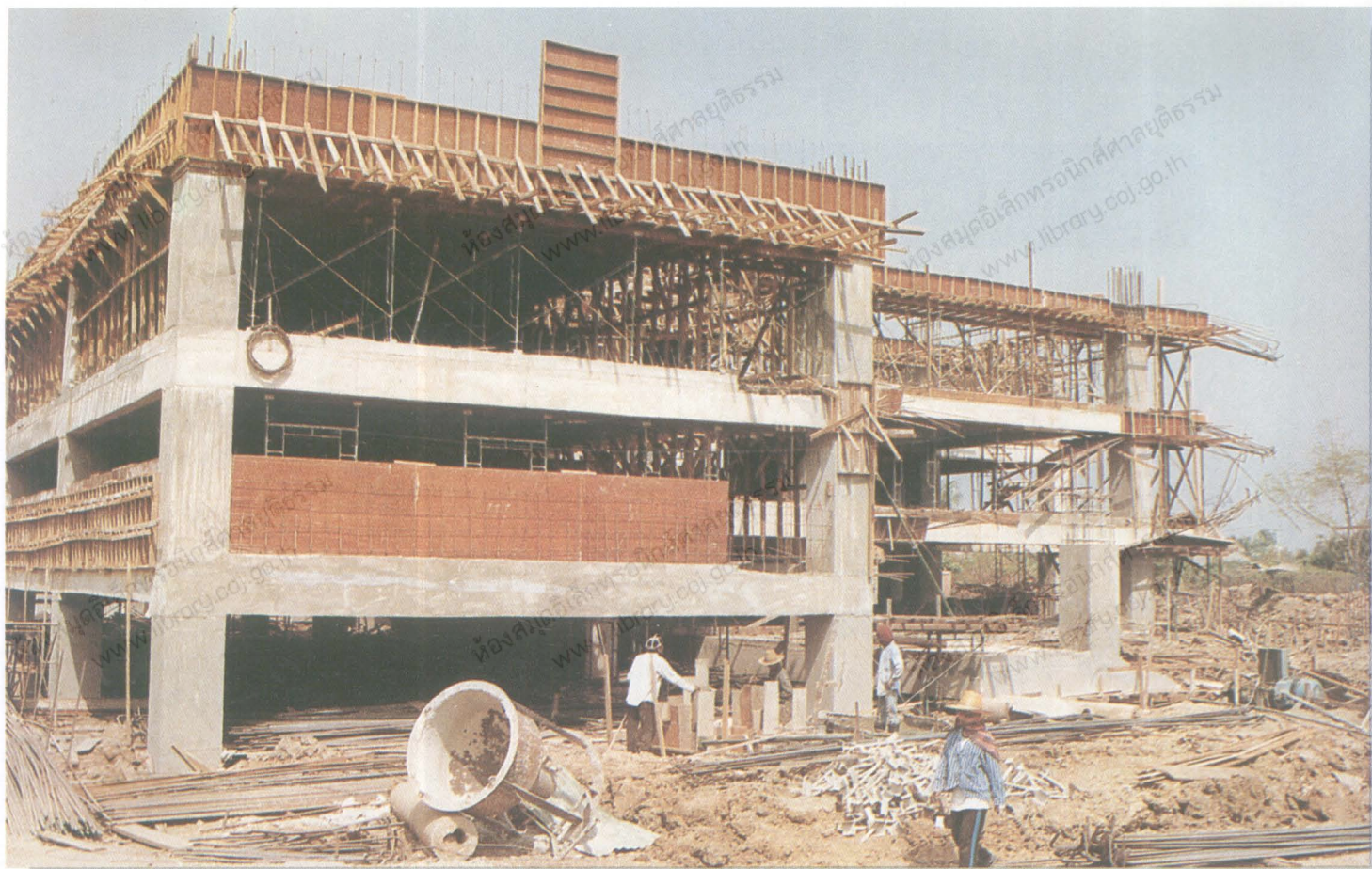
รายชื่อผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

1. นายชลุตม์	สวัสดิทัต	พ.ศ. 2518 - 2519
2. นายพิศิษฐ์	เทศะบำรุง	พ.ศ. 2519 - 2520
3. นายชูเชิด	รักตะบุตร	พ.ศ. 2520 - 2524
4. นายสวัสดิ์	โชติพานิช	พ.ศ. 2524 - 2528
5. นายสวิน	อักษรายุทธ	พ.ศ. 2528 - 2532
6. นายสมชัย	ศิริบุตร	พ.ศ. 2532 - 2534
7. นายบุญสิน	ตุลากัน	ตั้งแต่ 1 มี.ค. 2534 - 15 ธ.ค. 2534
8. นายจิระ	บุญพจนสุนทร	ตั้งแต่ 16 ธ.ค. 2534 - 30 พ.ย. 2535
9. นายประมาณ	ติยะไพบูลย์สิน	ตั้งแต่ 1 ธ.ค. 2535 จนถึงปัจจุบัน

อาคารกรมบังคับคดีหลังเดิม

ถนนพราณนก แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

การก่อสร้างอาคารกรมบังคับคดีหลังใหม่

อาคารกรมบังคับคดีหลังใหม่

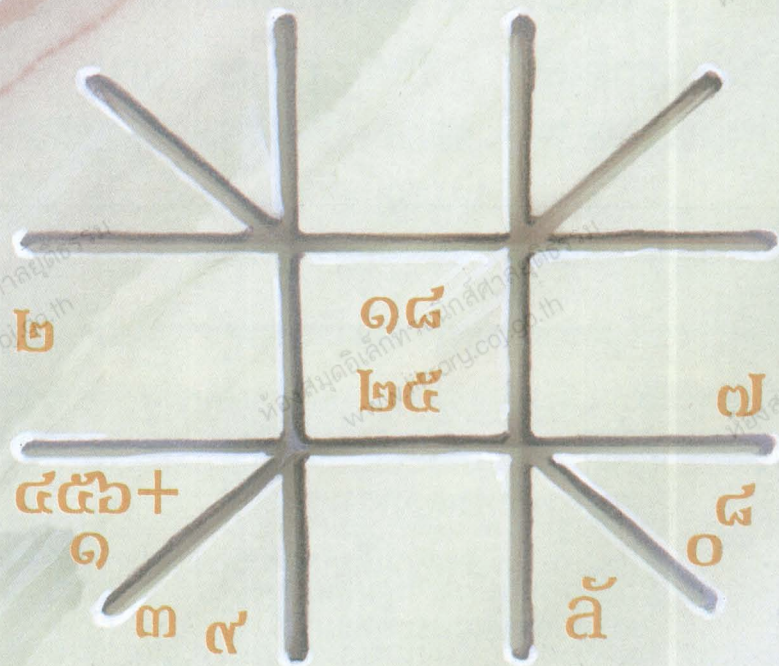
พิธีวางศิลาฤกษ์อาคารกรมบังคับคดีหลังใหม่

วันที่ 5 กันยายน 2534

สตีกาลกำเนิด ณ วัน ๕ ๆ ๙ คำ

ปีมะแม จ.ศ. ๑๓๕๓

วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔

เวลา ๑๓.๓๑ - ๑๓.๔๙ นาฬิกา

ลัคนาสถิตราศี พิจิก ๑๖ เกาะ จตุตถนวางค์ ๖

หุตียตริยางค์ ๕ เสวยฤกษ์ที่ ๑๗

อนุราชนักขัตฤกษ์ ประกอบด้วยราชาแห่งฤกษ์

กำหนดการ

พิธีเปิดอาคารกรมบังคับคดี

โดย

ฯพณฯ รั้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ประธานในพิธี
วันศุกร์ที่ 12 กรกฎาคม 2539

เวลา 9.00 นาฬิกา

- ประธานในพิธีเดินทางถึงกรมบังคับคดี บริเวณมณฑลพิธี (ชั้น 2)
- วงดุริยางค์บรรเลงเพลงมหาฤกษ์
- ประธานในพิธีจุดธูปเทียน บูชาพระรัตนตรัย
พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์
- อธิบดีกรมบังคับคดีกล่าวรายงาน

เวลา 9.20 นาฬิกา

- ประธานในพิธีกล่าวตอบ และประกอบพิธีเปิดอาคารกรมบังคับคดี
- พระสงฆ์เจริญชัยมงคลคาถา วงดุริยางค์บรรเลงเพลงมหาฤกษ์
- ถวายจตุปัจจัยไทยทานแด่พระสงฆ์ พระสงฆ์อนุโมทนา
ส่งพระสงฆ์กลับ
- ประธานในพิธี ปลัดกระทรวงยุติธรรม และอธิบดีกรมบังคับคดี
ปลูกต้นไม้ ณ บริเวณด้านหน้าอาคารกรมบังคับคดี

เวลา 11.00 นาฬิกา

- เสร็จพิธี

เวลา 11.30 นาฬิกา

- รับประทานอาหารกลางวัน ณ ห้องประชุม ชั้น 3

เวลา 13.00 นาฬิกา

- ประธานในพิธีเดินทางกลับ

คำกล่าวรายงาน

โดย

นายประมาณ ตียะไพบูลย์สิน อธิบดีกรมบังคับคดี

ในพิธีเปิดอาคารที่ทำการกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

วันศุกร์ที่ 12 กรกฎาคม 2539

ขอประทานกราบเรียน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

กระผมและข้าราชการกรมบังคับคดี รู้สึกเป็นเกียรติและปิติยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้โปรดกรุณามาเป็นประธานในพิธีเปิดอาคารที่ทำการกรมบังคับคดีในวันนี้

เนื่องจากในปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย มีความเจริญก้าวหน้าเป็นอันมาก อันเป็นเหตุให้เกิดกรณีพิพาทและคดีความขึ้นสู่ศาลเพิ่มขึ้น ทำให้ปริมาณงานด้านการบังคับคดีเพิ่มขึ้นด้วย ฉะนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้นนี้ จึงได้มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2536 ขึ้น และให้แบ่งส่วนราชการกรมบังคับคดีออกเป็นหน่วยงานระดับกองรวม 21 กอง ทำให้มีหน่วยงานระดับกองตั้งอยู่ในส่วนกลางถึง 12 กอง ประกอบกับขณะนี้กรมบังคับคดี มีจำนวนข้าราชการและลูกจ้างรวมทั้งสิ้น 1,729 คน โดยประจำอยู่ในส่วนกลาง 960 คน และคาดหมายได้ว่า ในอนาคตกรมบังคับคดีจะต้องเพิ่มจำนวนข้าราชการและลูกจ้างขึ้นอีก เพื่อรองรับปริมาณงานที่จะเพิ่มขึ้น เป็นเหตุให้อาคารที่ทำการกรมบังคับคดีหลังเดิม เกิดความแออัด ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และไม่สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ผู้มาติดต่อได้เท่าที่ควร แต่เป็นที่น่ายินดี ที่กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง ได้กรุณาอนุมัติให้กรมบังคับคดี ได้ใช้สถานที่แห่งนี้นำมาก่อสร้างอาคารแห่งใหม่ได้และกรมโยธาธิการได้ช่วยเหลือในการออกแบบจนสำเร็จลุล่วงสามารถดำเนินการ จนถึงขั้นได้รับอนุมัติงบประมาณเป็นค่าก่อสร้างรวมทั้งสิ้น 102 ล้านบาท โดยปี พ.ศ. 2532 ได้รับงบประมาณ 2,000,000 บาท ปี 2533 เป็นเงิน 6,500,000 บาท ปี 2534 เป็นเงิน 16,362,500 บาท ปี 2535 เป็นเงิน 53,337,500 บาท และผูกพันงบประมาณปี 2536 อีก 23,800,000 บาท และกระทรวงยุติธรรมได้อนุมัติให้ใช้เงินดอกเบียอันเกิดจากเงินกลางสมทบอีก 68 ล้านบาท รวมเป็นเงินค่าก่อสร้างทั้งสิ้น 170 ล้านบาท

อาคารกรมบังคับคดีหลังนี้ก่อสร้างในที่ดินราชพัสดุ เนื้อที่ 8 ไร่ 2 งาน 78.50 ตารางวา ประกอบด้วยอาคารที่ทำการสูง 9 ชั้น และอาคารที่จอดรถอีก 9 ชั้น เดินถึงกันได้ ตัวอาคารยาว 51 เมตร กว้าง 51 เมตร ลักษณะรูปทรงของอาคารเป็นแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่แข็งแรง มีระบบอุปกรณ์ห้องนิรภัยและระบบการดับเพลิงอันทันสมัย โดยบริษัท เบญจมาศ จำกัด เป็นผู้ประมูลรับเหมาก่อสร้าง กำหนดการก่อ

สร้างให้แล้วเสร็จตามสัญญาภายในวันที่ 10 ตุลาคม 2535 กรมบังคับคดีต้องขอขอบคุณกรมธนารักษ์ สำนักงานประมาณ และกรมโยธาธิการ ที่ได้ให้ความร่วมมือช่วยเหลือจนทำให้การก่อสร้างอาคารแห่งใหม่ของกรมบังคับคดีสำเร็จเป็นรูปร่างขึ้นมาได้

กรมบังคับคดีได้ย้ายอาคารที่ทำการหลังเดิม ถนนพหลโยธิน มาเปิดทำการ ณ อาคารที่ทำการแห่งใหม่นี้ เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2536 ถึงแม้ว่าในระยะเริ่มแรกที่เปิดทำการจะมีปัญหาและอุปสรรคในด้านต่างๆ อยู่บ้าง แต่ปัจจุบันอาคารที่ทำการกรมบังคับคดีแห่งนี้นอกจากสภาพภายในและภายนอกอาคารจะมีความสว่างงามแล้ว อาคารแห่งนี้ยังมีความพร้อมและสามารถอำนวยความสะดวกทั้งกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและประชาชนผู้มาติดต่อราชการเป็นอย่างมากอีกด้วย

บัดนี้ ได้เวลาอันเป็นมงคลฤกษ์แล้ว กระผมขอกราบเรียนเชิญ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้โปรดประกอบพิธีเปิดอาคารที่ทำการกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม เพื่อเป็นสิริมงคลแก่อาคาร กรมบังคับคดีสืบไป

คำกล่าวตอบ

โดย

ฯพณฯ ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ในพิธีเปิดอาคารที่ทำการกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

วันศุกร์ที่ 12 กรกฎาคม 2539

ท่านอธิบดีกรมบังคับคดีและท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย

ผมมีความยินดีและรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่ง ที่ได้มาประกอบพิธีเปิดอาคารที่ทำการใหม่
ของกรมบังคับคดีในวันนี้

กรมบังคับคดีเป็นส่วนราชการระดับกรมของกระทรวงยุติธรรมที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในอันที่จะ
ทำให้คำพิพากษา หรือคำสั่งของศาลมีผลบังคับได้อย่างศักดิ์สิทธิ์ เพื่อผดุงความยุติธรรมให้แก่คู่ความและ
ประชาชนผู้เกี่ยวข้อง และกรมบังคับคดี ยังมีภาระหน้าที่ที่สำคัญในการบริหารงานซึ่งเกี่ยวพันกับทุนทรัพย์
ปีละหลายหมื่นล้านบาท ฉะนั้นเมื่อสภาพเศรษฐกิจ ของประเทศได้ขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงเป็นผลให้
ปริมาณงานและจำนวนบุคลากรของกรมบังคับคดีต้องเพิ่มขึ้นตามไปด้วยเพื่อรองรับความเจริญเติบโต
ดังกล่าวข้างต้นจนเป็นเหตุให้อาคารที่ทำการหลังเดิมแออัดยัดเยียด ไม่เหมาะแก่การปฏิบัติงาน และไม่
สะดวก ต่อการบริการประชาชน

กระทรวงยุติธรรมได้ประจักษ์ในความเจริญก้าวหน้าของกรมบังคับคดี และมีความชื่นชมยินดี
ที่กรมบังคับคดีได้พัฒนาขึ้นมาอย่างรวดเร็ว ดังนั้นกระทรวงยุติธรรมจึงได้ให้การสนับสนุนในการก่อสร้าง
อาคารที่ทำการใหม่หลังนี้มาโดยตลอด

ผมมีความยินดีที่ได้มาเห็นว่า การก่อสร้างได้สำเร็จเรียบร้อยบริบูรณ์ เป็นสถานที่ราชการที่
สง่างามแห่งหนึ่งของกระทรวงยุติธรรม ดังปรากฏต่อสายตาของท่านแล้ว ขอขอบคุณท่านอธิบดีกรม
บังคับคดี กรมธนารักษ์ สำนักงบประมาณ กรมโยธาธิการ และเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ได้
ช่วยกันเอาใจใส่ ควบคุมดูแลให้การก่อสร้าง สำเร็จลุล่วงมาด้วยดี ภายในกำหนดสัญญาและตาม
ประมาณการงบประมาณที่กำหนดไว้ สมความมุ่งหมายของทางราชการ

บัดนี้ ได้เวลาอันเป็นศุภฤกษ์มงคลแล้ว ผมขอประกอบพิธีเปิดอาคารที่ทำการใหม่ของกรม
บังคับคดี ณ บัดนี้ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลกได้โปรดดลบันดาล
ให้อาคารกรมบังคับคดีหลังนี้ เป็นอีกสถานที่หนึ่งที่จะอำนวยความยุติธรรม และเป็นที่พักของประชาชน
สืบไปชั่วกาลนาน

สารบัญ

ประวัติกรมบังคับคดี

27

พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483

32

คู่มือการติดต่อราชการกรมบังคับคดี

97

ภาคผนวก

120

แผนภูมิแสดงขั้นตอนการบังคับคดีแพ่ง, คดีล้มละลาย

121

ประวัติกรมบังคับคดี

เดิมงานของกรมบังคับคดีมีที่มาจากหน่วยราชการระดับกองในสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม 2 กอง คือ กองบังคับคดีแพ่งและกองบังคับคดีล้มละลาย จนกระทั่งปี พ.ศ. 2517 สมัยรัฐบาล ฯพณฯ ศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ท่านกิตติ สีหนนท์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้เห็นความสำคัญของทั้งสองกองดังกล่าว ประกอบกับงานบังคับคดีแพ่งและคดีล้มละลายเพิ่มขึ้นมากหน่วยงานที่จัดไว้แต่เดิมไม่เหมาะสมกับงานที่นับวันแต่จะทวีปริมาณมากขึ้นทุกๆ ปี ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่งคดีล้มละลายเพิ่มขึ้นมาก หน่วยงานที่จัดไว้แต่เดิมไม่เหมาะสมกับงานที่นับวันแต่จะทวีปริมาณมากขึ้นทุกๆ ปี ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่งคดีล้มละลาย งานเกี่ยวกับการวางทรัพย์ ได้ขยายอำนาจหน้าที่ทั่วราชอาณาจักร รวมทั้งงานชำระบัญชีห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือนิติบุคคลตามคำสั่งศาล ได้ดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถ ชำนาญงานในหน้าที่ได้เป็นไปอย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รัฐบาลจึงได้ออกพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2517 ให้ยกฐานะกองบังคับคดีแพ่งและกองบังคับคดีล้มละลายรวมจัดตั้งขึ้นเป็นกรมบังคับคดีอยู่ในสังกัดของกระทรวงยุติธรรม แล้วได้ตราพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารงานบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2517 โดยให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ในส่วนเกี่ยวกับกองบังคับคดีแพ่งและกองบังคับคดีล้มละลาย รวมทั้งให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สินหนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับกองบังคับคดีแพ่งและกองบังคับคดีล้มละลายไปเป็นของกรมบังคับคดีและนอกจากนี้ยังได้จัดตั้งหน่วยงานใหม่ได้แก่ สำนักงานวางทรัพย์กลางและงานอนุญาตไต่สวนการ เพื่อชี้ขาดข้อพิพาทเกี่ยวกับการวางทรัพย์ขึ้นในกรมบังคับคดีและสำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคขึ้น รวม 9 ภาค กรมบังคับคดีจึงมีอำนาจหน้าที่บังคับคดีแพ่งและคดีล้มละลาย ตลอดจนวางทรัพย์ทั่วประเทศ แล้วเริ่มดำเนินการในฐานะเป็นกรมบังคับคดีนับแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

สถานที่ตั้งกรมบังคับคดี

เดิมที่ทำการกรมบังคับคดีเป็นอาคารสี่ชั้นตั้งอยู่เลขที่ 247/1 ถนนพรานนก แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร มีเนื้อที่ 2 ไร่ 58 ตารางวา ปัจจุบันได้ย้ายที่ทำการมาตั้งอยู่ที่ 189/1 ถนนบางกอกน้อย-ตลิ่งชัน แขวงบางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อยกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2536 ที่ทำการแห่งใหม่นี้ตั้งอยู่บนที่ดินเนื้อที่ประมาณ 8 ไร่ 2 งาน 78.50 ตารางวา เป็นอาคารที่ทำการเชื่อมติดต่อกับอาคารที่จอดรถ ขนาดกว้าง 51 เมตร ยาว 51 เมตร สูง 9 ชั้น ก่อสร้างโดยเงินงบประมาณประจำปี ร้อยละ 60 ของค่าก่อสร้างเป็นเงิน 102 ล้านบาท และเงินดอกเบี้ยอันเกิดจากเงินกลางของกรมบังคับคดี ร้อยละ 40 ของค่าก่อสร้างเป็นเงิน 68 ล้านบาท รวมค่าก่อสร้าง 170 ล้านบาท

อำนาจหน้าที่ของกรมบังคับคดี

กรมบังคับคดีมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการบังคับคดีแพ่งตามคำสั่งศาล
2. ดำเนินการบังคับคดีล้มละลายตามคำสั่งศาล

3. ชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนบริษัทหรือนิติบุคคลในฐานะผู้ชำระบัญชีตามคำสั่งศาล
4. รับวางทรัพย์จากลูกหนี้
5. ดำเนินการประเมินราคาทรัพย์
6. ดำเนินการเกี่ยวกับการเดินหมาย คำคู่ความ หนังสือหรือประกาศของศาล หรือหน่วยงานในสังกัดกรม
7. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมายหรือตามคำสั่งศาล

การแบ่งส่วนราชการของกรมบังคับคดี

กรมบังคับคดีได้แบ่งส่วนราชการออกเป็นกองต่างๆ รวม 21 กอง ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2536 ดังนี้

- (1) สำนักงานเลขานุการกรม
- (2) กองคลัง
- (3) กองคำนวณและเฉลี่ยทรัพย์
- (4) - (6) กองบังคับคดีแพ่ง 1-3
- (7) - (11) กองบังคับคดีล้มละลาย 1-5
- (12) สำนักงานวางทรัพย์กลาง
- (13) - (21) สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคที่ 1-9

อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม มีดังนี้

1. สำนักงานเลขานุการกรม

มีอำนาจหน้าที่

มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของกรมและราชการที่มีได้แยกให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ และอำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

- 1.1 ปฏิบัติงานสารบรรณของกรม
- 1.2 ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยความสะดวกและงานเลขานุการของกรม
- 1.3 จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของกรม เว้นแต่การฝึกอบรม
- 1.4 ประสานราชการและเผยแพร่กิจกรรมความรู้ ความก้าวหน้า และผลการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของกรม
- 1.5 เสนอแนะและประสานการจัดทำแผนการปฏิบัติงานของกรมให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง รวมทั้งเร่งรัด ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติงานนั้น
- 1.6 ดำเนินการเกี่ยวกับการเดินหมาย คำคู่ความ หนังสือ หรือประกาศ และการเก็บสำนวน
- 1.7 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

2. กองคลัง

มีอำนาจหน้าที่

- 2.1 ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ และยานพาหนะ
- 2.2 ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีเพื่อควบคุมเงินที่อยู่ในระหว่างดำเนินการบังคับคดีและเงินอื่นที่เกี่ยวข้องกับคดี
- 2.3 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

3. กองคำนวณและเฉลี่ยทรัพย์สิน

มีอำนาจหน้าที่

- 3.1 รวบรวม ตรวจสอบเอกสารและหลักฐานทางการเงินต่างๆ ของลูกหนี้ในคดีล้มละลายตามที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
- 3.2 ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีแบ่งทรัพย์สินในการบังคับคดีแพ่ง การบังคับคดีล้มละลายและการชำระบัญชีตามคำสั่งศาล
- 3.3 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

4. กองบังคับคดีแพ่ง 1-3

มีอำนาจหน้าที่

- 4.1 ดำเนินการบังคับคดีตามคำสั่งศาล หรือหมายบังคับคดีของศาลโดยการยึดอายัดและจำหน่ายทรัพย์สิน รวมทั้งบังคับให้ขับไล่หรือต้องออกไปหรือต้องรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปจากอสังหาริมทรัพย์ ที่อยู่อาศัยหรือทรัพย์สินที่ครอบครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความแพ่งหรือตามคำสั่งศาล
- 4.2 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

5. กองบังคับคดีล้มละลาย 1-5

มีอำนาจหน้าที่

- 5.1 ดำเนินการบังคับคดีล้มละลายตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย
- 5.2 ดำเนินการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนบริษัทหรือนิติบุคคลในฐานะผู้ชำระบัญชี
- 5.3 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

6. สำนักงานวางทรัพย์กลาง

มีอำนาจหน้าที่

- 6.1 ดำเนินการเกี่ยวกับงานวางทรัพย์ การประเมินราคาทรัพย์ และการรักษาทรัพย์
- 6.2 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคที่ 1-9

มีอำนาจหน้าที่

- 7.1 ดำเนินการเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่งในเขตที่ตั้งหน่วยงานหรือตามคำสั่งศาล
- 7.2 ดำเนินการเกี่ยวกับการบังคับคดีล้มละลายตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลายในเขตภูมิภาคของหน่วยงาน
- 7.3 ดำเนินการเกี่ยวกับการวางทรัพย์ในเขตภูมิภาคของหน่วยงานหรือตามคำสั่งศาล
- 7.4 ดำเนินการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนบริษัทหรือนิติบุคคลในฐานะผู้ชำระบัญชีตามคำสั่งศาลในเขตภูมิภาคของหน่วยงาน
- 7.5 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

นอกจากนี้กรมบังคับคดียังได้เปิดสำนักงานบังคับคดีจังหวัด เพื่ออำนวยความสะดวกในด้านความยุติธรรมแก่ประชาชนทั่วราชอาณาจักร ซึ่งขณะนี้เปิดทำการไปแล้วรวม 57 แห่ง คือ สมุทรปราการ นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ พัทลุง อุดรธานี เชียงราย ประจวบคีรีขันธ์ ศรีสะเกษ กาญจนบุรี สุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา มินบุรี ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ ระยอง นราธิวาส บุรีรัมย์ สุรินทร์ อุบลราชธานี ราชบุรี เพชรบุรี กำแพงเพชร ลำปาง ปทุมธานี ฉะเชิงเทรา ตรัง สมุทรสาคร ภูเก็ต ยะลา จันทบุรี สระบุรี อ่างทอง สกลนคร มหาสารคาม บัตตานี เพชรบูรณ์ อุดรดิษฐ์ พิจิตร ระนอง ลำพูน สงขลา สุราษฎร์ธานี พิษณุโลก นนทบุรี ญบุรี ชลบุรี เชียงใหม่ นครปฐม นครราชสีมา ขอนแก่น กระบี่ ตรวด ชุมพร สุโขทัย พะเยา ลพบุรี หนองคาย

พระราชบัญญัติ

(1)
ล้มละลาย พุทธศักราช 2483

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480)

อาทิตยทิพอาภา

พล.อ. พิชยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ 30 ธันวาคม พุทธศักราช 2483
เป็นปีที่ 7 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยลักษณะล้มละลายเสียใหม่เพื่อให้เหมาะสมแก่กาลสมัยยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พุทธศักราช 2484 เป็นต้นไป

ให้ใช้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้บังคับแก่คดีล้มละลายทั้งปวงที่ได้ยื่นต่อศาลตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่ามูลคดีได้เกิดขึ้นก่อนหรือหลังวันใช้นั้น และแก่คดีล้มละลายทั้งปวงที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลหรือที่เจ้าพนักงานรักษทรัพย์

มาตรา 3 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในเขตจังหวัดพระนคร จังหวัดธนบุรี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดนนทบุรี และเมื่อเห็นสมควรจะให้ใช้ในเขตจังหวัดอื่นใดเมื่อใด จะได้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 4 ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติล้มละลาย รตนโกสินทร์ศก 130 พระราชบัญญัติลักษณะล้มละลายแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2470 พระราชบัญญัติลักษณะล้มละลายแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2474 และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนเจ้าพนักงาน ออกกฏกระทรวง และจัดวางระเบียบข้อบังคับทางธุรการ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กฏกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์" หมายความว่า ตลอดถึงบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้ปฏิบัติการแทน

(1)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 57 หน้า 958 วันที่ 30 ธันวาคม 2483

BANKRUPTCY ACT

B.E. 2483

IN THE NAME OF HIS MAJESTY THE KING ANANDA MAHIDOL

The Council of State acting on behalf of His Majesty
(Under Notification by the President of the House of the People's
Representatives dated the 4th August B.E. 2480)

ADITYA DIBABHA
Gen. BIJAYENDR YODHIN

Sealed on the 30th Day of December B.E. 2483
Being the 7th Year of the Present Reign

Whereas the House of the People's Representatives resolved that it is proper to improve the law relating to bankruptcy to bring it up to date;

Therefore the Royal Decree enacting this law by and with the advice and consent of the House of the People's Representatives is given as follows:

SECTION 1. This law shall be called the "Bankruptcy Act B.E. 2483".

SECTION 2. Let this law be enforced with effect from the 1st April B.E. 2484.

Let the provisions of this law be enforced in all bankruptcy actions filed in the courts from the date of enforcement of this law irrespective of whether the cause of action arose before or after the date of enforcement and to all bankruptcy actions pending whether in the courts or at the Official Receiver's.

SECTION 3. Let this law be enforced in the divisions (Changwat) of Phra Nakorn, Thonburi, Samut Prakarn and Nondaburi, and, when considered proper, in such other divisions and at such times, as may be proclaimed by Royal Edict.

SECTION 4. From the date of enforcement of this law, let the Bankruptcy Act R.S. 130, the Act Amending and Adding to the Bankruptcy Law B.E. 2470, the Act Amending and Adding to the Bankruptcy Law B.E. 2474 and all laws, regulations and rules regarding matters enacted under this law or which may conflict with this law, be repealed.

SECTION 5. Let the Minister carrying on the work of the Ministry of Justice supervise the enforcement of this law, and be empowered to appoint and remove officials, issue Ministerial Regulations and prescribe procedure and rules for carrying out the provisions of this law.

Ministerial Regulations shall come into force when published in the Government Gazette.

SECTION 6. In this Act, unless the context otherwise requires, "Minister" shall mean the Minister supervising the enforcement of the Act.

"Official Receiver" shall include all persons authorised by the Official Receiver to act on his behalf.

"Executing Officer" shall mean the executing officer according to the Civil Procedure Code.

"เจ้าพนักงานบังคับคดี" หมายความว่า เจ้าพนักงานบังคับคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
"เจ้าหนี้มีประกัน" หมายความว่า เจ้าหนี้ผู้มีสิทธิเหนือทรัพย์สินของลูกหนี้ในทางจำนอง จำน่า หรือสิทธิยึดเหนี่ยว หรือ
เจ้าหนี้ผู้มีบุริมสิทธิที่บังคับได้ทำนองเดียวกับผู้รับจำนำ

"กระบวนการพิจารณาคดีล้มละลาย" หมายความว่า กระบวนการพิจารณาซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะกระทำ
ต่อศาลหรือต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตั้งแต่เริ่มคดีจนถึงคดีสิ้นสุด

"พิพากษา" หมายความว่า ตลอดถึงการที่ศาลวินิจฉัยชี้ขาดคดีโดยทำเป็นคำสั่ง

"พิทักษ์ทรัพย์" หมายความว่า พินิจทรัพย์สินไม่ว่าเด็ดขาดหรือชั่วคราว

"มติ" หมายความว่า มติของเจ้าหนี้ฝ่ายที่มีจำนวนหนี้ข้างมาก ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้า
ประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้ และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น

"มติพิเศษ" หมายความว่า มติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้เท่ากับสามในสี่แห่งจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้า
หนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้ และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น

"บุคคลล้มละลายทุจริต" หมายความว่า บุคคลล้มละลายที่ถูกศาลพิพากษาว่ามีความผิดตามมาตรา 163 ถึงมาตรา
170 แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือมีความผิดเกี่ยวกับการล้มละลาย ฐานยกยอกหรือฉ้อโกงตามกฎหมายลักษณะอาญา

หมวด 1

กระบวนการพิจารณาตั้งแต่ขอให้ล้มละลายจนถึงปลดจากล้มละลาย

ส่วนที่ 1

การขอให้ล้มละลายและการสั่งพิทักษ์ทรัพย์

มาตรา 7 ลูกหนี้ที่มีหนี้สินล้นพ้นตัวอาจถูกศาลพิพากษาให้ล้มละลายได้ ถ้าลูกหนี้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร
หรือประกอบธุรกิจในราชอาณาจักร ไม่ว่าด้วยตนเองหรือโดยตัวแทนในขณะที่มีการขอให้ลูกหนี้ล้มละลาย หรือภายในกำหนด
เวลาหนึ่งปีก่อนนั้น

มาตรา 8 ถ้ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้เกิดขึ้นให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว

(1) ถ้าลูกหนี้โอนทรัพย์สินหรือสิทธิจัดการทรัพย์สินของตนให้แก่บุคคลอื่นเพื่อประโยชน์แห่งเจ้าหนี้ทั้งหลายของตน ไม่
ว่าได้กระทำการนั้นในหรือนอกราชอาณาจักร

(2) ถ้าลูกหนี้โอนหรือส่งมอบทรัพย์สินของตนไปโดยการแสดงเจตนาลวง หรือโดยการฉ้อฉล ไม่ว่าได้กระทำการนั้นใน
หรือนอกราชอาณาจักร

(3) ถ้าลูกหนี้โอนทรัพย์สินของตนหรือก่อให้เกิดทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใดขึ้นเหนือทรัพย์สินนั้น ซึ่งถ้าลูกหนี้ล้ม
ละลายแล้ว จะต้องถือว่าเป็นการให้เปรียบ ไม่ว่าได้กระทำการนั้นในหรือนอกราชอาณาจักร

(4) ถ้าลูกหนี้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ เพื่อประวิงการชำระหนี้หรือมิให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้

ก. ออกไปเสียนอกราชอาณาจักร หรือได้ออกไปก่อนแล้วและคงอยู่นอกราชอาณาจักร

ข. ไปเสียจากเคสด่านที่เคยอยู่หรือซ่อนตัวอยู่ในเคสด่าน หรือหลบไป หรือวิธีอื่น หรือปิดสถานที่ประกอบธุรกิจ

ค. ยักย้ายทรัพย์สินไปให้พ้นอำนาจศาล

"Secured Creditor" means the creditor holding rights over the property of the debtor which can be enforced as if a right of retention, or a creditor possessing preferential rights in, the nature of a mortgage, pledge, or as a pledgee.

"Proceedings in Bankruptcy" means proceedings prescribed in this Act whether before a court or the official receiver from inception of the case until finality has been attained.

"Judgment" includes the decision of a court by an order.

"Control of Property" means control of property whether finally or temporarily.

"Resolution" means the resolution of a majority in value of claims of creditors attending the meeting personally, or of those who have given a power of attorney to other to attend the meeting on their behalf, and who have voted on such resolution.

"Special Resolution" means a resolution by a majority of creditors whose claims equal three quarters of the total claims of creditors present at the meeting personally, or who are represented by others authorised by power of attorney to attend the creditors' meeting on their behalf, and who have voted on such resolution.

"Dishonest Bankrupt" means a bankrupt who has been adjudged by a court to have offended against the provisions of Sections 163 to 170 of this Act, or who has offended in matters relating to bankruptcy under the head of misappropriation or cheating within the meaning of the Penal Code.

CHAPTER 1

PROCEEDINGS FROM APPLICATION TO MAKE BANKRUPT UNTIL DISCHARGE FROM BANKRUPTCY

PART 1

Application to make bankrupt and order for control of property

SECTION 7. An insolvent debtor may be adjudged bankrupt by a court if the debtor is domiciled in the Kingdom, or earns his living therein, whether personally or by representation, at the time when an application is made to adjudge such debtor a bankrupt, or within a period of one year previously.

SECTION 8. If any of the following events occur it shall be presumed that the debtor is insolvent:

(1) If the debtor transfers property or rights in management of his property to others for the benefit of all his creditors whether such be done within or without the Kingdom.

(2) If the debtor transfers or makes over his property with dishonest or fraudulent intent whether such be done within or without the Kingdom.

(3) If the debtor transfers his property or creates any right over such property which, if the debtor were a bankrupt, would be deemed an act of preference to a creditor whether such act be done within or without the Kingdom.

(4) If the debtor does any of the following things in order to avoid payment of his debt, or in order to prevent a creditor receiving payment of the debt:

A. leaves the Kingdom, or, having previously left, remains outside the Kingdom.

B. leaves the premises in which he has resided, or conceals himself in any premises, or absconds, or closes his place of business.

C. fraudulently removes property out of the jurisdiction of the court.

ง. ยอมตนให้ต้องคำพิพากษาซึ่งบังคับให้ชำระเงินซึ่งตนไม่ควรต้องชำระ

- (5) ถ้าลูกหนี้ถูกยึดทรัพย์ตามหมายบังคับคดี หรือไม่มีทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะพึงยึดมาชำระหนี้ได้
- (6) ถ้าลูกหนี้แถลงต่อศาลในคดีใดๆ ว่าไม่สามารถชำระหนี้ได้
- (7) ถ้าลูกหนี้แจ้งให้เจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดของตนทราบว่าไม่สามารถชำระหนี้ได้
- (8) ถ้าลูกหนี้เสนอคำขอประนอมหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ตั้งแต่สองคนขึ้นไป
- (9) ถ้าลูกหนี้ได้รับหนังสือทวงถามจากเจ้าหนี้ให้ชำระหนี้แล้วไม่น้อยกว่าสองครั้งซึ่งมีระยะเวลาห่างกันไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และลูกหนี้ไม่ชำระหนี้

มาตรา 9 ⁽¹⁾ เจ้าหนี้จะฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลายก็ต่อเมื่อ

- (1) ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว
- (2) ลูกหนี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาเป็นหนี้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์คนเดียวหรือหลายคนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นบาท หรือลูกหนี้ซึ่งเป็นนิติบุคคลเป็นหนี้ เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์คนเดียวหรือหลายคนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าห้าแสนบาท และ
- (3) หนี้้นั้นอาจกำหนดจำนวนได้โดยแน่นอน ไม่ว่าหนี้้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม

มาตรา 10 ⁽²⁾ ภายใต้บังคับมาตรา 9 เจ้าหนี้มีประกันจะฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลายได้ก็ต่อเมื่อ

- (1) มิได้เป็นผู้ต้องห้าม มิให้บังคับการชำระหนี้เอาแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้เกินกว่าตัวทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน และ
- (2) กล่าวในฟ้องว่า ถ้าลูกหนี้ล้มละลายแล้ว จะยอมสละหลักประกันเพื่อโยชน์แก่เจ้าหนี้ทั้งหลาย หรือตีราคาหลักประกันมาในฟ้องซึ่งเมื่อหักกับจำนวนหนี้ของตนแล้ว เงินยังขาดอยู่สำหรับลูกหนี้ ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นบาท หรือลูกหนี้ซึ่งเป็นนิติบุคคลเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าห้าแสนบาท

มาตรา 11 ⁽³⁾ เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ต้องวางเงินประกันค่าใช้จ่ายไว้ต่อศาลเป็นจำนวนหนึ่งพันบาทในขณะยื่นคำฟ้อง คดีล้มละลาย และจะถอนคำฟ้องนั้นไม่ได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต

มาตรา 12 ถ้ามีคำฟ้องหลายรายให้ลูกหนี้คนเดียวล้มละลายก็ดี หรือให้ลูกหนี้ร่วมกันแต่ละคนล้มละลายก็ดี ศาลมีอำนาจสั่งให้รวมการพิจารณาได้

มาตรา 13 เมื่อศาลสั่งรับฟ้องคดีล้มละลายไว้แล้ว ให้กำหนดวันนั่งพิจารณาคดีเป็นการด่วน และให้ออกหมายเรียกและส่งสำเนาคำฟ้องไปยังลูกหนี้ให้ทราบก่อนวันนั่งพิจารณาคดีไม่น้อยกว่า 7 วัน

มาตรา 14 ในการพิจารณาคดีล้มละลายตามคำฟ้องของเจ้าหนี้ ศาลต้องพิจารณาเอาความจริงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 9 หรือมาตรา 10 ถ้าศาลพิจารณาได้ความจริง ให้ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด แต่ถ้าไม่ได้ความจริงหรือลูกหนี้นำสืบได้ว่าอาจชำระหนี้ได้ทั้งหมดหรือมีเหตุอื่นที่ไม่ควรให้ลูกหนี้ล้มละลาย ให้ศาลยกฟ้อง

มาตรา 15 ตราบใดที่ลูกหนี้ยังมีได้ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด เจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดจะฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลายอีกก็ได้ แต่เมื่อศาลได้สั่งในคดีหนึ่งคดีใดให้พิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว ให้จำหน่ายคดีล้มละลายซึ่งเจ้าหนี้อื่นฟ้องลูกหนี้คนเดียวกันนั้น

(1)(2) มาตรา 9, มาตรา 10 ความเดิมถูกยกเลิกครั้งแรกและให้ใช้ความใหม่แทนโดยมาตรา 3, มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2511 ต่อมาได้ถูกยกเลิกโดยมาตรา 3, มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2526 และให้ใช้ความใหม่แทนดังที่พิมพ์ไว้

(3) มาตรา 11 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

D. consents to judgment ordering the payment of money which he should not pay.
(5) If the debtor has had his property attached under a writ of execution, or there is no property of any kind capable of attachment for payment of the debt.

(6) If the debtor informs the court in any action that he cannot pay his debts.

(7) If the debtor informs any creditor of his that he cannot pay his debts.

(8) If the debtor submits a proposal for composition of his debts to any two or more of his creditors.

(9) If the debtor receives demands from his creditor to pay his debt not less than twice, at intervals of not less than thirty days, and the debtor does not pay the debt.

SECTION 9. The creditor may set up a bankruptcy charge against the debtor only when:

(1) The debtor is over in indebtedness.

(2) The debtor who is an ordinary person is in debt to one or several plaintiffs amounting to not less than Baht fifty thousand, or the debtor who is a juristic person is in debt to one or several plaintiffs amounting to not less than Baht five hundred thousand.

(3) The said debts may be determined in a definite amount, irrespective of whether it becomes due for payment immediately or at a future date.

SECTION 10. Subject to Section 9, the creditor with a guarantee may set up a bankruptcy charge against the debtor only when:

(1) He is not the person prohibited from the enforcement for the settlement of debts from the debtor's property in excess of that placed as a security, and

(2) It is stated in the plaint that if the debtor becomes bankrupt he is willing to forgo the security for the benefits of all creditors, or make an appraisal of the security in the plaint which, after deduction of the obligation due to him, is still in the deficit for the debtor who is an ordinary person in the amount not less than Baht fifty thousand or for debtor who is a juristic person in the amount not less than Baht five hundred thousand.

*SECTION 11. The petitioning creditor must deposit as security for costs with the court one thousand baht at the time of filing the bankruptcy petition, and such petition cannot be withdrawn except by permission of the court.

SECTION 12. If there are many bankruptcy petitions against the same debtor, or against joint debtors severally, the court is empowered to order that the petitions be tried together.

SECTION 13. When the court admits a petition in bankruptcy, let the date of hearing be fixed as an urgent matter, and let summons be issued and send a copy of the petition to the debtor, for his information, not less than seven days before the date of hearing.

SECTION 14. In hearing a bankruptcy action on the petition of the creditor, the court must consider the facts prescribed in Sections 9 and 10. If the court finds them proved, let the court give final orders for the control of the debtor's property; but, if not proved, or the debtor gives evidence of his ability to pay the debt in full, or if there are other grounds not justifying the adjudication of the debtor as a bankrupt, let the court dismiss the petition.

SECTION 15. So long as final orders for the control of the debtor's property have not been issued, any creditor may, also file a petition to adjudge the debtor a bankrupt, but, when the court has passed final orders for the control of the debtor's property in any action, the bankruptcy petitions of other creditors against the same debtor shall be removed from the cause list.

*Amended by Section 5 of the Bankruptcy Act (No. 2) B.E. 2511.

มาตรา 16 เมื่อศาลได้รับฟ้องคดีล้มละลายแล้ว ถ้าเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์มีคำขอฝ่ายเดียวโดยทำเป็นคำร้อง และโจทก์นำสืบได้ว่าลูกหนี้ได้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

ก. ออกไปหรือกำลังจะออกไปนอกเขตอำนาจศาลหรือได้ออกไปก่อนแล้ว และคงอยู่นอกเขตอำนาจศาล โดยเจตนาที่จะป้องกันหรือประวิงมิให้เจ้าหนี้ได้รับการชำระหนี้

ข. ปกปิด ซุกซ่อน โอน ขาย จำหน่าย หรือยกย้ายทรัพย์สิน ดวงตรา สมุดบัญชี หรือเอกสาร ซึ่งจะประโยชน์แก่เจ้าหนี้ทั้งหลายในการดำเนินคดีล้มละลายให้พ้นอำนาจศาล หรือกำลังจะกระทำการดังกล่าวนี้

ค. กระทำหรือกำลังจะกระทำการฉ้อโกงเจ้าหนี้ หรือกระทำหรือกำลังจะทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งมีโทษตามพระราชบัญญัตินี้

ศาลมีอำนาจสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้าไปในเคหสถานหรือที่ทำการของลูกหนี้ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบทรัพย์สิน ดวงตรา สมุดบัญชี หรือเอกสารของลูกหนี้ และให้มีอำนาจสอบสวนลูกหนี้หรือออกหมายเรียกลูกหนี้มาสอบสวนได้

(2) ให้ลูกหนี้ให้ประกันจนพอใจศาลว่า ลูกหนี้จะไม่หลบหนีไปนอกอำนาจศาล และจะมาศาลทุกคราวที่ศาลสั่ง ถ้าลูกหนี้ไม่สามารถให้ประกัน ศาลมีอำนาจสั่งขังลูกหนี้ได้มีกำหนดไม่เกินครั้งละหนึ่งเดือน แต่เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินหกเดือน

(3) ออกหมายจับลูกหนี้มาขังไว้จนกว่าศาลจะพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย หรือจนกว่าศาลจะยกฟ้อง หรือจนกว่าลูกหนี้จะให้ประกันจนพอใจศาล

มาตรา 17 ก่อนศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์จะยื่นคำขอฝ่ายเดียวโดยทำเป็นคำร้องขอให้พิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ชั่วคราวก็ได้ เมื่อศาลได้รับคำร้องนี้แล้วให้ดำเนินการไต่สวนต่อไปโดยทันที ถ้าศาลเห็นว่าคดีมีมูลก็ให้สั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ชั่วคราว แต่ก่อนจะสั่งดังว่านี้ จะให้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ให้ประกันค่าเสียหายของลูกหนี้ตามจำนวนที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา 18 ถ้าคำสั่งตามมาตรา 16 หรือมาตรา 17 นั้นมีเหตุอันสมควรจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข โดยศาลเห็นเองก็ดี หรือลูกหนี้ได้มีคำขอขึ้นมาก็ดี ศาลมีอำนาจถอนคำสั่งนั้น หรือมีคำสั่งอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรได้

มาตรา 19 คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ให้ถือเสมือนว่าเป็นหมายของศาลให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ายึดดวงตราสมุดบัญชี และเอกสารของลูกหนี้ และบรรดาทรัพย์สินซึ่งอยู่ในความครอบครองของลูกหนี้ หรือของผู้อื่นอันอาจแบ่งได้ในคดีล้มละลาย

ในการยึดทรัพย์นั้น เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ใดๆ อันเป็นของลูกหนี้ หรือที่ลูกหนี้ได้ครอบครองอยู่ และมีอำนาจหักพังเพื่อเข้าไปในสถานที่นั้นๆ รวมทั้งเปิดตู้หรือกุญแจ หรือที่เก็บของอื่นๆ ตามที่จำเป็น

ทรัพย์สินต่างๆ ที่ยึดได้ตามมาตรานี้ ห้ามมิให้ขายจนกว่าศาลจะได้มีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย เว้นแต่เป็นของเสียง่าย หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น

มาตรา 20 เมื่อศาลเห็นเหตุอันควรเชื่อได้ว่า มีทรัพย์สินของลูกหนี้ซุกซ่อนอยู่ในเรือนโรง เคหสถาน หรือสถานที่อื่นอันมิใช่เป็นของลูกหนี้ ศาลมีอำนาจออกหมายค้นให้แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือเจ้าพนักงานอื่นของศาล ให้มีอำนาจดำเนินการตามข้อความในหมายนั้น

มาตรา 21 ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอ ศาลมีอำนาจสั่งให้พนักงานไปรษณีย์โทรเลขส่งโทรเลข ไปรษณีย์ ภัณฑ์ จดหมาย หรือหนังสือต่างๆ ที่มีถึงลูกหนี้ภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกเดือน นับแต่วันที่ลูกหนี้ถูกสั่งพิทักษ์ทรัพย์ไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

SECTION 16. When the court has admitted a petition in bankruptcy, if the petitioning creditor makes an ex parte application as a motion, and proves that the debtor has done any of the following things:

A. has left, or is about to leave the jurisdiction of the court, or did so previously, and remains outside the jurisdiction of the court, with intent to prevent or avoid creditors receiving payment of their claims.

B. conceals, hides, transfers, sells, disposes of, or fraudulently removes property, seals, accounts, or documents of value to the creditors as a whole in carrying on the bankruptcy action, out of the jurisdiction of the court, or is about to do so.

C. has committed, or is about to commit fraud on the creditors, or has committed or is about to commit any offence under this Act.

The court is empowered to make any of the following orders:

(1) Direct the official receiver to enter into any place of residence or business of the debtor, between the period of sunrise and sunset, to examine property, seals, accounts, or documents of the debtor, with power to examine the debtor, or issue summons for the debtor's attendance, to examine him.

(2) Require the debtor to provide security to the satisfaction of the court that the debtor will not abscond beyond the jurisdiction of the court, and will attend the court on each occasion the court may order. If the debtor cannot give security, the court is empowered to order his detention for a period of not more than one month on each occasion subject to a total period not exceeding six months.

(3) Issue a warrant for the arrest and detention of the debtor until the court adjudges him to be a bankrupt, or until the court dismisses the petition in bankruptcy, or until the debtor provides security to the satisfaction of the court.

SECTION 17. Before the court gives a final order for the control of the debtor's property, the petitioning creditor may submit an ex parte application as a motion asking for an order for the temporary control of the debtor's property. On receipt of such application, let the court inquire into it immediately. If the court considers that there is ground for the application, let an order be issued for the control of the debtor's property as a temporary measure but, before making such order, the court may require the petitioning creditor to give security against loss to the debtor in such sum as the court may consider proper.

SECTION 18. If any cause arises justifying the amendment of an order passed under Section 16 or Section 17, in the opinion of the court, either on its own volition, or on the application of the debtor, the court is empowered to withdraw such order, or pass any other order as it may deem proper.

SECTION 19. An order for the control of property shall be deemed to be the same as a writ of court directing the official receiver to attach seals, accounts, and documents belong to the debtor, and all property in the possession of the debtor, or in the possession of other persons, which may be distributable in the bankruptcy.

In attaching such property, the official receiver is empowered to enter into any premises belonging to the debtor, or of which he is in possession, and, is empowered to make a forcible entry into any such place, including the opening of any safe, or any cupboard or place for the keeping of things, as may be necessary.

Property attached under this section shall not be sold until the court adjudicates the debtor a bankrupt except where the property is of a perishable nature, or which, if retained for long, is likely to become damaged, or the expenses entailed would be greater than the value.

SECTION 20. When the court considers that there is ground for belief that property belonging to the debtor is hidden in any house, shed, place of residence, or other premises not belonging to the debtor, the court is empowered to issue a search warrant in favour of the official receiver, or other official of the court, authorising them to carry out the terms of the warrant.

SECTION 21. On the application of the official receiver, the court is empowered to order Post and Telegraph Officials to send to the official receiver telegrams, postal mail, letters, or other papers addressed to the debtor, for a period not exceeding six months counting from the date that the debtor's property is subjected to control.

มาตรา 22 เมื่อศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้แล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่ผู้เดียวมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) จัดการและจำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือกระทำการที่จำเป็นเพื่อให้กิจการของลูกหนี้ที่ค้างอยู่เสร็จสิ้นไป
- (2) เก็บรวบรวมและรับเงิน หรือทรัพย์สินซึ่งจะตกได้แก่ลูกหนี้ หรือซึ่งลูกหนี้มีสิทธิจะได้รับจากผู้อื่น
- (3) ประนีประนอมยอมความ หรือฟ้องร้อง หรือต่อสู้คดีใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้

มาตรา 23 เมื่อลูกหนี้ได้รับทราบคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ลูกหนี้ต้องส่งมอบทรัพย์สิน ดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสารอันเกี่ยวกับทรัพย์สินและกิจการของตนซึ่งอยู่ในความครอบครองให้แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทั้งสิ้น

มาตรา 24 เมื่อศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้แล้ว ห้ามมิให้ลูกหนี้กระทำการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน หรือกิจการของตน เว้นแต่จะได้กระทำตามคำสั่ง หรือความเห็นชอบของศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้จัดการทรัพย์ หรือที่ประชุมเจ้าหนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 25 ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เชื่อว่าคดีแพ่งทั้งปวงอันเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลในขณะที่มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ และเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจงดการพิจารณาคดีแพ่งนั้นไว้ หรือจะสั่งประการใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา 26 ตราบใดที่ศาลยังมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด เจ้าหนี้จะฟ้องคดีแพ่งอันเกี่ยวกับหนี้ซึ่งอาจขอรับชำระได้ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้นำบทบัญญัติในมาตราก่อนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 27 เมื่อศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว เจ้าหนี้จะขอรับชำระหนี้ได้ก็แต่โดยปฏิบัติตามวิธีการที่กล่าวไว้ในพระราชบัญญัตินี้ แม้จะเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา หรือเป็นเจ้าหนี้ที่ได้ฟ้องคดีแพ่งไว้แล้ว แต่คดียังอยู่ระหว่างพิจารณาก็ตาม

มาตรา 28 เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำสั่งนั้นในราชกิจจานุเบกษา และในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับ ในคำโฆษณานั้นให้แสดงการขอให้ล้มละลาย วันทีศาลมีคำสั่ง ชื่อ ตำบลที่อยู่ และอาชีพของลูกหนี้

ในคำโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดนั้น ให้แจ้งกำหนดเวลาให้เจ้าหนี้ทั้งหลายเสนอคำขอรับชำระหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ด้วย

มาตรา 29 ถ้าปรากฏภายหลังว่า เจ้าหนี้แกล้งให้ศาลใช้อำนาจดังกล่าวไว้ในมาตรา 16 หรือมาตรา 17 เมื่อลูกหนี้มีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจสั่งให้เจ้าหนี้ชดใช้ค่าเสียหายตามจำนวนที่เห็นสมควรให้ลูกหนี้ ในกรณีเช่นนี้หากเจ้าหนี้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล ศาลมีอำนาจบังคับเจ้าหนี้นั้นเสมือนหนึ่งว่าเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

ส่วนที่ 2

คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้

มาตรา 30 เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว ลูกหนี้ต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

- (1) ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ลูกหนี้ได้ทราบคำสั่งนั้น ลูกหนี้ต้องไปสาบานต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และยื่นคำชี้แจงตามแบบพิมพ์ว่า ได้มีหุ้นส่วนกับผู้ใดหรือไม่ ถ้ามีให้ระบุชื่อและตำบลที่อยู่ของห้างหุ้นส่วนและผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมด

SECTION 22. When the court has ordered the control of the debtor's property, the official receiver alone shall have the following powers:

(1) to manage and dispose of the property of the debtor, or do any necessary act to complete any pending business of the debtor.

(2) to collect and receive money or property belonging to the debtor, or which the debtor is entitled to receive from others.

(3) to compromise, come to a settlement, or file actions, or defend actions, relating to the property of the debtor.

SECTION 23. When the debtor becomes aware of the order controlling his property, the debtor shall make over the property, seals, accounts, and documents relating to his property and business, in his possession, to the official receiver.

SECTION 24. When the court has ordered control of the debtor's property, it is forbidden to the debtor to do any act relating to such property, or his business, except such act as shall be done by order or approval of the court, the official receiver, the manager of the property, or of a creditor's meeting, as may be prescribed in this Act.

SECTION 25. Let the official receiver join in all civil actions relating to the property of the debtor which may be pending in court at the time when the court orders the control of the debtor's property, and when the official receiver applies by motion to so join. The court may order the cessation of the further hearing of the civil action, or make any other order it may deem proper.

SECTION 26. So long as the court has not passed final orders controlling the debtor's property, a creditor may institute a civil action relating to a debt for which he may claim payment under this Act. In such case, the provisions of the previous section shall apply by analogy.

SECTION 27. When the court has passed final orders controlling the debtor's property, a creditor may ask for satisfaction of his debt only by complying with the procedure prescribed in this Act even though he may be a judgment-creditor, or a creditor who has filed a civil action which is, however, still under trial.

SECTION 28. When the court has ordered the control of the debtor's property, let the official receiver publish such order in the Government Gazette, and in, at least, one daily newspaper. In such publication, let the application for bankruptcy, the date of the court's order, the name, residence and occupation of the debtor, be shown.

In the publication of the final order of control of property, let the time within which creditors must submit claims for payment of debts to the official receiver be, also, stated.

SECTION 29. If, afterwards, it appears that a creditor has wrongfully caused the court to exercise the power stated in Section 16 or 17, on an application by the debtor by motion, the court is empowered to order such creditor to pay damages to the debtor in such amount as may be deemed proper. In such case, if the creditor does not comply with the court's order, the court is empowered to enforce the order against the creditor as if he were a judgment - debtor.

PART 2

Explanations regarding the business and the property of the debtor

SECTION 30. When the court has ordered control of property finally, the debtor must do the following things:

(1) Within twenty-four hours from the time when he has become aware of such order, the debtor must go and take an oath before the official receiver, and submit an explanation, according to a printed form, stating whether he is in partnership with any person or not; if so, the name and place of establishment of the partnership and the names and addresses of all partners must be stated.

(2) ภายในเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่ลูกหนี้ได้ทราบคำสั่งนั้น ลูกหนี้ต้องไปสาบานต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และยื่นคำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ตามแบบพิมพ์ แสดงเหตุผลที่ทำให้หนี้สินล้มละลาย สินทรัพย์และหนี้สิน ชื่อ ตำบลที่อยู่ และอาชีพของเจ้าหนี้ทรัพย์สินที่ได้ให้เป็นประกันแก่เจ้าหนี้และวันที่ได้ให้ทรัพย์สินนั้นๆ เป็นประกัน รายละเอียดแห่งทรัพย์สินอันจะตกได้แก่ตนในภายหลัง ทรัพย์สินของคู่สมรส ตลอดจนทรัพย์สินของบุคคลอื่น ซึ่งอยู่ในความยึดถือของตน ระยะเวลาตามมาตรา 31 เมื่อมีเหตุผลพิเศษ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจขยายให้ได้ตามสมควร

ถ้าลูกหนี้ไม่อยู่หรือไม่สามารถทำคำชี้แจงตามมาตรา 31 ได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นผู้ทำแทน หรือช่วยลูกหนี้ในการทำคำชี้แจงแล้วแต่กรณี และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจจ้างบุคคลอื่นเข้าช่วยตามที่เห็นจำเป็น โดยคิดหักค่าใช้จ่ายจากกองทรัพย์สินของลูกหนี้

ส่วนที่ 3 การประชุมเจ้าหนี้

มาตรา 31 เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมเจ้าหนี้ทั้งหลายโดยเร็วที่สุด เพื่อปรึกษาว่าจะควรยอมรับคำขอประนอมหนี้ของลูกหนี้ หรือควรขอให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย และปรึกษาถึงวิธีที่จะจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไป การประชุมนี้ให้เรียกว่าประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรก

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องโฆษณากำหนดวันเวลา และสถานที่ที่จะประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับ ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และต้องแจ้งไปยังเจ้าหนี้ทั้งหลายเท่าที่ทราบด้วย

มาตรา 32 การประชุมเจ้าหนี้ครั้งอื่นนั้น ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกตามเวลาที่เห็นสมควร หรือตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือตามที่ศาลสั่ง หรือเมื่อเจ้าหนี้ซึ่งมีจำนวนหนึ่งรวมกันไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนหนี้ที่ได้มีการยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้ได้ทำหนังสือขอให้เรียกประชุม

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องแจ้งกำหนดวันเวลา และสถานที่กับหัวข้อประชุมไปยังเจ้าหนี้ที่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้ ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันและในกรณีที่ยังไม่พ้นกำหนดเวลาที่เจ้าหนี้จะยื่นคำขอรับชำระหนี้ได้นั้น ให้แจ้งไปยังเจ้าหนี้ที่ยังไม่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ แต่มีชื่อในบัญชีซึ่งลูกหนี้ได้ทำยื่นไว้ หรือปรากฏตามหลักฐานอื่นด้วย

มาตรา 33 ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นประธานในการประชุมเจ้าหนี้ทุกคราว และให้มีรายงานการประชุมลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เก็บไว้เป็นหลักฐาน

มาตรา 34 เจ้าหนี้ที่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมเจ้าหนี้ต้องเป็นเจ้าหนี้ ซึ่งอาจขอรับชำระหนี้ได้ และได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้แล้วก่อนวันประชุม

เจ้าหนี้จะออกเสียงด้วยตนเอง หรือมอบฉันทะเป็นหนังสือให้ผู้อื่นออกเสียงแทนก็ได้

ข้อปรึกษาใดที่ทำให้เจ้าหนี้หรือผู้แทนหรือผู้มีส่วนกับเจ้าหนี้หรือผู้แทนได้รับผลประโยชน์จากทรัพย์สินของลูกหนี้โดยตรงหรือโดยอ้อม นอกจากที่ควรได้รับตามส่วนในฐานะเป็นเจ้าหนี้เช่นเดียวกับเจ้าหนี้อื่นนั้น เจ้าหนี้หรือผู้แทนจะออกเสียงลงคะแนนไม่ได้

(2) Within seven days from the day when he become aware of such order, the debtor must go and take an oath before the official receiver, and submit explanations regarding his business and property, according to a printed form, showing the cause of his insolvency, his assets and liabilities, the names, addresses, and occupations of creditors, the property charged as security to creditors, and date of charging such property as well as details of property which may devolve in the future on the debtor, the property of the spouse including the property of third parties which may be in his possession.

The periods prescribed in this section may where there are special reasons be extended by the official receiver to such extent as may be proper.

If the debtor is not present, or is unable to make the explanations in accord with this section, let the official receiver do so on his behalf, or assist the debtor in doing so as the case may be, and, for this purpose, is empowered to employ any third party to assist as may be necessary by charging and deducting the expense from the debtor's property.

PART 3

Meetings of Creditors

SECTION 31. When the court has given orders controlling the debtor's property finally, let the official receiver call a meeting of all creditors as soon as possible to consider whether the debtor's proposal for a composition should be received, or whether the court should be asked to adjudge the debtor a bankrupt, and to consult as to the management in the future of the debtor's property; such meeting shall be called the first meeting of creditors.

The official receiver must publish in, at least, one daily newspaper seven days in advance the date, time and place at which the first meeting of creditors is to be held, and must inform all known creditors as well.

SECTION 32. Subsequent meetings of creditors may be called by the official receiver at such time as may be proper, or as may be enacted by law, or as may be ordered by a court, or when creditors with claims of a total amount of not less than one quarter of the whole claims submitted for payment make a written demand for the calling of a meeting.

The official receiver must inform all creditors who have filed claims for payment of debt, not less than three days in advance, of the date, time, place of meeting, and the agenda of the meeting. And, where the period prescribed for submission of claims for payment of duty has not yet expired, the information shall, also, be given to creditors who have not yet filed their claims but whose names are mentioned in the evidence.

SECTION 33. Let the official receiver preside at each meeting of creditors, and let there be a minute of the meeting signed by the official receiver kept as a record.

SECTION 34. Creditors who have a right to vote at creditors meetings are creditors who may apply for payment of debts, and who have filed such claims prior to the date of the meeting.

A creditor may vote personally or may authorise another person to do so on his behalf by a written proxy.

Any matter for consultation which would allow a creditor, his proxy, or partner of a creditor or his proxy, to receive a benefit, directly or indirectly, from the debtor's property other than that which should be received as a share in his position as a creditor in common with other creditors, shall not be voted upon by such creditor or proxy.

มาตรา 35 ในการนับคะแนนเสียงในการประชุมเจ้าหนี้คราวหนึ่งๆ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ถามเจ้าหนี้ที่มาประชุมกันว่า ผู้ใดจะคัดค้านการออกเสียงของเจ้าหนี้ที่ศาลยังไม่ได้มีคำสั่งรับคำขอรับชำระหนี้รายใดบ้างหรือไม่ ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านก็ให้นับคะแนนเสียงสำหรับเจ้าหนี้รายนั้น

ถ้ามีผู้คัดค้านคำขอรับชำระหนี้รายใด ก็ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สั่งให้ออกเสียงในจำนวนหนี้ได้เท่าใดหรือไม่ ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เห็นว่ายังสั่งในขณะนั้นไม่ได้ ก็ให้หมายเหตุการณ์ขัดข้องไว้ แล้วให้เจ้าหนี้ออกเสียงไปพลางก่อนโดยมีเงื่อนไขว่า ถ้าต่อไปเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สั่งไม่ให้ออกเสียงเพียงใด การออกเสียงของเจ้าหนี้ นั้น ให้ถือว่าเป็นอันใช้ไม่ได้เพียงนั้น

คำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นั้น อาจอุทธรณ์ไปยังศาลได้

มาตรา 36 เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เห็นว่ามติของที่ประชุมเจ้าหนี้ขัดต่อกฎหมาย หรือประโยชน์อันร่วมกันของเจ้าหนี้ทั้งหลาย เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาล และศาลอาจมีคำสั่งห้ามมิให้ปฏิบัติการตามมตินั้นได้ แต่ต้องยื่นต่อศาลภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติ

ส่วนที่ 4

กรรมการเจ้าหนี้

มาตรา 37 ที่ประชุมเจ้าหนี้อาจลงมติตั้งกรรมการเจ้าหนี้ไว้เพื่อแทนเจ้าหนี้ทั้งหลาย ในกิจการเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

กรรมการเจ้าหนี้ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน และไม่เกินกว่าเจ็ดคนโดยเลือกจากเจ้าหนี้หรือผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ แต่เจ้าหนี้หรือผู้รับมอบอำนาจนั้นจะกระทำการเป็นกรรมการเจ้าหนี้ได้ ต่อเมื่อศาลได้สั่งรับคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้แล้ว

มาตรา 38 มติของกรรมการเจ้าหนี้ นั้น ให้ถือเสียงข้างมากของผู้มาประชุม และกรรมการเจ้าหนี้ต้องมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนจึงเป็นองค์ประชุม

มาตรา 39 กรรมการเจ้าหนี้ขาดจากตำแหน่งด้วยเหตุดังต่อไปนี้

- (1) ลาออกโดยมีหนังสือแจ้งไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
- (2) ถูกศาลพิพากษาให้ล้มละลาย หรือถูกศาลสั่งให้เป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (3) ที่ประชุมเจ้าหนี้ให้ออกจากตำแหน่ง โดยได้แจ้งการที่จะประชุมให้ออกนี้ให้เจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

เมื่อตำแหน่งกรรมการเจ้าหนี้ว่างลง ด้วยเหตุหนึ่งเหตุใดดังกล่าวแล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมเจ้าหนี้โดยไม่ชักช้า เพื่อเลือกตั้งผู้ขึ้นแทน

มาตรา 40 ในระหว่างที่ยังไม่ได้เลือกตั้งกรรมการเจ้าหนี้ขึ้นแทนตามความในมาตรา 39 ถ้ากรรมการเจ้าหนี้มีจำนวนเหลืออยู่ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งแล้ว ให้กรรมการเจ้าหนี้ นั้นกระทำการต่อไปได้

มาตรา 41 ถ้าไม่ได้ตั้งกรรมการเจ้าหนี้ไว้ การกระทำใดๆ ที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ว่า ต้องได้รับความเห็นชอบจากกรรมการเจ้าหนี้ก่อนนั้น ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ขอความเห็นชอบจากที่ประชุมเจ้าหนี้

SECTION 35. In counting votes at meetings of creditors from time to time, let the official receiver inquire from creditors attending the meeting whether any person objects to the voting of a creditor whose claim has not yet been admitted by the court for payment, or not; if there is no objector, let the vote of such creditor be counted.

If any person objects to any claim for payment of debt, let the official receiver order the total amount of the claims on which voting shall take place or not. If the official receiver considers that he cannot yet give such order at that time, let the objection be recorded, and let the creditors vote immediately subject to the provision that, if later, the official receiver gives orders refusing votes to any extent, the votes of such creditors shall be deemed to be invalid to that extent.

The order of the official receiver may be appealed against to the court.

SECTION 36. When the official receiver considers that a resolution of the creditor's meeting is contrary to law, or to the mutual benefit of all creditors, the official receiver may apply to the court by way of a motion, and the court may give an order prohibiting compliance with such resolution, but such application must be made within seven days from date of the meeting at which the resolution was passed.

PART 4

Committee of creditors

SECTION 37. At a meeting of creditors, a resolution may be passed appointing a committee of creditors to represent all creditors in matters relating to the management of the debtor's property as prescribed in this Act.

The Creditors' Committee shall consist of not less than three or more than seven persons selected from creditors or their representatives but such creditors or their representatives can only act as a committee when the court has given orders admitting the claims for payment of debts of such creditors.

SECTION 38. Resolutions of such creditors' committee shall be by majority vote of creditors attending the meeting; and members of the Creditors' Committee must attend meetings to a number of not less than half to form a quorum.

SECTION 39. Members of the Creditors' Committee cease to hold office in the following circumstances:

- (1) On resignation made in writing to the official receiver.
- (2) On being adjudged a bankrupt by a court, or on being declared incompetent or quasi-incompetent by a court.
- (3) On removal from the Committee by a meeting of creditors held after, at least, seven days notice in advance given to creditors of the holding of such meeting for that purpose.

On a vacancy occurring in the Creditors' Committee on any of the above grounds, let the official receiver call a meeting of creditors without delay to select a person to fill such vacancy.

SECTION 40. During the period that selection has not been made to fill the vacancy in the Creditors' Committee as stated in the previous section, the Creditors' Committee can continue to function provided that the balance of the remaining members is not less than half the original total.

SECTION 41. If no creditors' committee is appointed, then, as regards all acts prescribed by this Act as requiring the previous approval of the creditors' committee, let the official receiver ask for such approval at a creditors' meeting.

ส่วนที่ 5

การไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผย

มาตรา 42 เมื่อได้มีการประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกเสร็จแล้ว ให้ศาลไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผยเป็นการด่วน เพื่อทราบกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ เหตุผลที่ทำให้หนี้สินล้นพ้นตัว ตลอดจนความประพฤติของลูกหนี้ ว่าได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใด ซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติหรือตามกฎหมายอื่นเกี่ยวกับการล้มละลาย หรือเป็นข้อบกพร่องอันจะเป็นเหตุให้ศาลไม่ยอมปลดจากล้มละลายโดยไม่มีเงื่อนไข

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ส่งประกาศแจ้งความกำหนดวันเวลาที่ศาลนัดไต่สวนโดยเปิดเผยให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และให้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับ

มาตรา 43 ในการไต่สวนโดยเปิดเผย ลูกหนี้ต้องสาบานตัวและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้กล่าวไว้ในมาตรา 42 วรรคแรก ซึ่งศาลได้อนุญาตให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และเจ้าหนี้ซึ่งได้ขอรับชำระหนี้แล้ว หรือผู้ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้เหล่านั้นถาม หรือศาลจะถามเองตามที่เห็นสมควร และให้ศาลจดถ้อยคำของลูกหนี้ อ่านให้ลูกหนี้ฟังแล้วให้ลูกหนี้ลงลายมือชื่อไว้ และให้ใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันแก่ลูกหนี้ได้ ในการนี้ลูกหนี้จะให้ทนายความเข้าทำการแทนไม่ได้

เมื่อศาลได้ไต่สวนลูกหนี้ได้ความเพียงพอแล้ว ให้ศาลมีคำสั่งปิดการไต่สวน และส่งสำเนาการไต่สวนให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หนึ่งฉบับ คำสั่งนี้ไม่ตัดอำนาจศาลที่จะสั่งให้ไต่สวนลูกหนี้เพิ่มเติมอีกเมื่อมีเหตุอันสมควร

มาตรา 44 เมื่อปรากฏว่าลูกหนี้เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือกายพิการ ซึ่งศาลเห็นว่าไม่สามารถจะให้ศาลไต่สวนโดยเปิดเผยได้ ศาลมีอำนาจสั่งงดการไต่สวนโดยเปิดเผย หรือจะสั่งให้มีการไต่สวนโดยวิธีอื่นใด ณ ที่ใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

ส่วนที่ 6

การประนอมหนี้ก่อนล้มละลาย

มาตรา 45 เมื่อลูกหนี้ประสงค์จะทำความตกลงในเรื่องหนี้สินโดยวิธีขอชำระหนี้แต่เพียงบางส่วนหรือโดยวิธีอื่น ให้ทำคำขอประนอมหนี้เป็นหนังสือยื่นต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันยื่นคำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินตามมาตรา 30 หรือภายในเวลาตามที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้กำหนดให้

คำขอประนอมหนี้ต้องแสดงข้อความแห่งการประนอมหนี้ หรือวิธีจัดการหรือทรัพย์สินและรายละเอียดแห่งหลักประกัน หรือผู้ค้ำประกัน ถ้ามี

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมเจ้าหนี้เพื่อปรึกษาลงมติพิเศษว่า จะยอมรับคำขอนั้นหรือไม่

มาตรา 46 การยอมรับคำขอประนอมหนี้โดยมติพิเศษของที่ประชุมเจ้าหนี้ยังไม่ผูกมัดเจ้าหนี้ทั้งหลาย จนกว่าศาลจะได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยแล้ว

มาตรา 47 ลูกหนี้อาจขอแก้ไขคำขอประนอมหนี้ในเวลาประชุมเจ้าหนี้ หรือในเวลาที่ศาลพิจารณาได้ ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือศาลเห็นว่า การแก้ไขนั้นจะเป็นประโยชน์แก่เจ้าหนี้โดยทั่วไป

PART 5

Public examination of the debtor

SECTION 42. After the first meeting of creditors has been held, the court shall examine, the debtor publicly as an urgent act to learn about the debtor's business and property, the reason for the insolvency, the conduct of the debtor as to whether he has done or omitted to do any act amounting to an offence under this act, or under any other law relating to bankruptcy, or whether he has behaved improperly in such manner as to be a ground for the court to refuse to grant him an unconditional discharge from bankruptcy.

Let the official receiver send notice of the day and time fixed by the court for the debtor's public examination to the debtor and creditors for their information not less than seven days in advance, and let it be published in, at least, one daily newspaper.

SECTION 43. In the public examination, the debtor must take oath and must answer questions as to the matters mentioned in the first paragraph of Section 42 which the court permits the official receiver, and creditors who have filed their claims for payment of debts, or their representatives, to ask, or which the court itself may ask, as it may deem proper; and let the court record the debtor's statement, read it over to him, and let the debtor sign the same with his name; and let such be evidence which may be used against the debtor. In this matter, the debtor cannot use counsel to act on his behalf.

When the court has examined the debtor sufficiently, let the court pass orders closing the inquiry, and send a copy of the investigation to the official receiver. This order shall not deprive the court of power to order a further examination whenever there may be proper grounds for doing so.

SECTION 44. Whenever it appears that a debtor is insane, or is incapable of understanding, or is physically infirm so that the court considers it impossible to conduct the public examination, the court is empowered to determine the public examination, or to order that the examination shall be made in some other manner, or at some other place, as deemed proper.

PART 6

Composition prior to bankruptcy

SECTION 45. Whenever the debtor desires to come to a settlement for the satisfaction of his debts by payment of a part or in any other manner, let him submit his proposal for the composition of his debts in writing to the official receiver within seven days from the date of submission of his explanation of matters relating to his business and property made under Section 30, or within such period as the official receiver shall prescribe.

The proposal for composition of the debts shall give particulars of the proposal, the methods to be adopted, the property, and details as regards security, the guarantor, if any.

Let the official receiver call a meeting of creditors to consider and resolve whether the proposal shall be accepted or not.

SECTION 46. The acceptance of the proposal for composition of debts by a Special Resolution of a meeting of creditors shall not bind all creditors until the court passes an order, also approving of the same.

SECTION 47. A debtor may amend the proposal for composition of debts during the creditors' meetings, or whilst under consideration of the court, if the official receiver or the court, considers such amendment to be for the benefit of the creditors generally.

มาตรา 48 ในการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาคำขอประนอมหนี้นั้น เจ้าหนี้ที่ไม่มาประชุมจะออกเสียงโดยทำเป็นหนังสือก็ได้ แต่ต้องให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้รับหนังสือนั้นก่อนวันประชุม ในกรณีเช่นนี้ให้ถือเสมือนหนึ่งว่า เจ้าหนี้นั้นได้มาประชุมและออกเสียงด้วยตนเอง

มาตรา 49 เมื่อเจ้าหนี้ได้ลงมติพิเศษยอมรับคำขอประนอมหนี้ของลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจขอต่อศาลให้สั่งว่าจะเห็นชอบด้วยหรือไม่

การกำหนดวันนัดพิจารณาคำขอนี้ ต้องให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีเวลาส่งแจ้งความให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

มาตรา 50 ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นรายงานเกี่ยวกับการประนอมหนี้ กิจการทรัพย์สินและความประพฤติของลูกหนี้ต่อศาล ไม่น้อยกว่าสามวัน ก่อนวันที่ศาลนัดพิจารณา

มาตรา 51 ห้ามมิให้ศาลพิจารณาคำขอประนอมหนี้จนกว่าจะได้ไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผยแล้ว เว้นแต่กรณีที่ลูกหนี้ร่วมขอประนอมหนี้นั้น แม้ศาลจะยังมีไต่สวนลูกหนี้ทั้งหมดโดยเปิดเผย เพราะเหตุว่าลูกหนี้บางคนไม่สามารถจะมาศาลโดยเจ็บป่วยหรืออยู่นอกราชอาณาจักรก็ตาม ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานว่าไม่จำเป็นจะต้องไต่สวนลูกหนี้นั้นๆ ศาลมีอำนาจพิจารณาคำขอประนอมหนี้ได้ แต่ต้องได้มีการไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผยอย่างน้อยคนหนึ่ง

มาตรา 52 ในการที่ศาลจะมีคำสั่งเห็นชอบด้วยการประนอมหนี้หรือไม่นั้น ให้ศาลพิจารณารายงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และข้อคัดค้านของเจ้าหนี้ ถ้ามี

เจ้าหนี้ที่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้แล้วมีอำนาจคัดค้านต่อศาลได้ ถึงแม้จะได้เคยออกเสียงลงมติยอมรับไว้ในที่ประชุมเจ้าหนี้ก็ตาม

มาตรา 53 ห้ามมิให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยการประนอมหนี้ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การประนอมหนี้ไม่มีข้อความให้ใช้หนี้ก่อนและหลังตามลำดับที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าด้วยการแบ่งทรัพย์สินของบุคคลล้มละลาย

(2) การประนอมหนี้ไม่เป็นประโยชน์แก่เจ้าหนี้ทั่วไป หรือทำให้เจ้าหนี้ได้เปรียบเสียเปรียบแก่กัน หรือปรากฏข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งถ้าหากว่าลูกหนี้ต้องล้มละลายแล้ว ไม่มีเหตุที่จะปลดลูกหนี้จากล้มละลายได้เลย

มาตรา 54 ถ้าปรากฏข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งถ้าหากว่าลูกหนี้ล้มละลายแล้ว จะปลดลูกหนี้จากล้มละลายได้ก็แต่โดยมีเงื่อนไข ศาลจะมีคำสั่งเห็นชอบด้วยการประนอมหนี้ก็ได้ เมื่อลูกหนี้ให้ประกันสำหรับชำระหนี้ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนหนี้ที่ไม่มีประกันซึ่งเจ้าหนี้อาจขอรับชำระได้

ในกรณีอื่น ศาลอาจมีคำสั่งเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบด้วยการประนอมหนี้ก็ได้ ตามแต่จะเห็นสมควร

มาตรา 55 เมื่อศาลได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยการประนอมหนี้แล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาในราชกิจจานุเบกษาและในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบ

มาตรา 56 การประนอมหนี้ซึ่งที่ประชุมเจ้าหนี้ได้ยอมรับและศาลเห็นชอบด้วยแล้ว ผูกมัดเจ้าหนี้ทั้งหมดในเรื่องหนี้ซึ่งอาจขอรับชำระได้ แต่ไม่ผูกมัดเจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดในเรื่องหนี้ซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ลูกหนี้ไม่อาจหลุดพ้นโดยคำสั่งปลดจากล้มละลายได้ เว้นแต่เจ้าหนี้คนนั้นได้ยินยอมด้วยในการประนอมหนี้

มาตรา 57 เจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ มีอำนาจขอต่อศาลให้บังคับลูกหนี้หรือผู้ค้ำประกันให้ปฏิบัติตามข้อความที่ประนอมหนี้ได้

SECTION 48. At the meeting for the consideration of the proposal for a composition of the debts, creditors who do not attend the meeting may vote by a written document, but must arrange for the official receiver to receive the same before the date of the meeting. In such case, it shall be deemed that the creditor duly attended the meeting, and voted personally.

SECTION 49. When creditors have passed a special resolution accepting the debtor's proposal for composition of his debt, the debtor, or the official receiver, is empowered to apply to the court for an order of approval, or otherwise.

In fixing the date of hearing of this application, time must be afforded to the official receiver to give at least seven days notice of the matter in advance to the debtor and all creditors.

SECTION 50. Let the official receiver submit a report to the court, at least, three days before the date of hearing about the composition, the business, property, and conduct of the debtor.

SECTION 51. It is forbidden for the court to consider an application for composition of debts until after the completion of the debtors public examination except in cases where joint debtors apply for a composition even though the court may not yet have completed the public examinations of all such debtors because some of the debtors are unable to attend the court owing to illness, or residence outside the Kingdom. If the official receiver reports that it is unnecessary to examine such debtors, the court is empowered to consider the application for a composition, but there must be a public examination of at least one debtor.

SECTION 52. As regards the court's order of approval or otherwise of the composition, let the court consider the report of the official receiver and the objections of creditor, if any.

Creditors who have filed their claims for payment of debts are entitled to object to the court although they may have voted at the meeting of creditors for the acceptance of the resolution.

SECTION 53. It is forbidden for a court to pass an order approving a composition in the following cases:

(1) Compositions in which no provision is made for payment of debts before and after in the serial order prescribed by the law relating to the division of the property of a bankrupt.

(2) Compositions which are of no benefit to creditor generally, or which afford preferential treatment to some creditors, or which indicate any fact which, if the debtor became bankrupt, would prevent the debtor from being discharged from bankruptcy.

SECTION 54. If any fact appears which, if the debtor become bankrupt, would prevent his discharge except on conditions, the court can pass orders approving of the composition only when the debtor gives security for payment of an amount not less than one quarter of the total unsecured liability for which creditors can claim payment.

In other cases, the court may give orders approving compositions or no as it may deem fit.

SECTION 55. When the court has passed orders approving of a composition, let the official receiver publish it in the Government Gazette, and in not less than one daily newspaper, within seven days from the date of the court's order of approval.

SECTION 56. Compositions accepted at a meeting of creditors, and which are approved of by a court, bind all creditors as regards debts for which claims for payment may be made but do not bind any creditor as regards a debt which, by this act, a debtor may not be freed from by an order of discharge from bankruptcy except when such creditor accepts the composition.

SECTION 57. Any creditor or the official receiver is entitled to ask the court to compel the debtor or the guarantor to carry out the terms of the composition of debts.

มาตรา 58 ในการประนอมหนี้ ถ้าได้ตั้งผู้จัดการทรัพย์สินหรือกิจการของลูกหนี้เพื่อจัดการชำระหนี้ ให้นำบทบัญญัติในหมวด 4 ว่าด้วยวิธีจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ และหมวด 5 ว่าด้วยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 59 การประนอมหนี้ไม่ทำให้บุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนกับลูกหนี้หรือรับผิดชอบร่วมกับลูกหนี้ หรือค้ำประกันหรืออยู่ในลักษณะอย่างผู้ค้ำประกันของลูกหนี้ หลุดพ้นจากความรับผิดชอบไปด้วย

มาตรา 60 ถ้าลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามที่ตกลงไว้ในการประนอมหนี้ก็ดี หรือปรากฏแก่ศาลโดยมีพยานหลักฐานว่า การประนอมหนี้นั้นไม่อาจดำเนินไปได้โดยปราศจากอุกฤษฏ์หรือจะเป็นการเน้นซ้ำเกินสมควรก็ดี หรือการที่ศาลได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยนั้นเป็นเพราะถูกหลอกลวงทุจริตก็ดี เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานหรือเจ้าหน้าที่คนใดมีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจยกเลิกการประนอมหนี้และพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย แต่ทั้งนี้ไม่กระทบถึงการใดที่ได้กระทำไปแล้วตามข้อประนอมหนี้

เมื่อศาลได้พิพากษาดังกล่าวในวรรคก่อนแล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำพิพากษาในราชกิจจานุเบกษา และในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับ ในคำโฆษณาให้ระบุชื่อ ตำบลที่อยู่ อาชีพของลูกหนี้ และวันที่ศาลได้มีคำพิพากษา ทั้งให้แจ้งกำหนดเวลาให้เจ้าหนี้ทั้งหลายเสนอคำขอรับชำระหนี้ที่ลูกหนี้ได้กระทำขึ้นในระหว่างวันที่ศาลได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยการประนอมหนี้ถึงวันที่ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ด้วย

ส่วนที่ 7

คำพิพากษาให้ล้มละลาย

มาตรา 61 เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานว่า เจ้าหนี้ได้ลงมติในการประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกหรือในคราวที่ได้เลื่อนไป ขอให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายก็ดี หรือไม่ลงมติประการใดก็ดี หรือไม่มีเจ้าหนี้ไปประชุมก็ดี หรือการประนอมหนี้ไม่ได้รับความเห็นชอบก็ดี ให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจจัดการทรัพย์สินของบุคคลล้มละลายเพื่อแบ่งแก่เจ้าหนี้ทั้งหลาย

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำพิพากษาในราชกิจจานุเบกษา และในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับ โดยคำโฆษณาให้ระบุชื่อ ตำบลที่อยู่ อาชีพของลูกหนี้ และวันที่ศาลได้มีคำพิพากษา

มาตรา 62 การล้มละลายของลูกหนี้เริ่มต้นมีผลตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์

ส่วนที่ 8

การประนอมหนี้ภายหลังล้มละลาย

มาตรา 63 เมื่อศาลพิพากษาให้ล้มละลายแล้วลูกหนี้จะเสนอคำขอประนอมหนี้ก็ได้ ในกรณีนี้ให้นำบทบัญญัติในส่วนที่ 6 ว่าด้วยการประนอมหนี้ก่อนล้มละลายมาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าลูกหนี้ได้เคยขอประนอมหนี้ไม่เป็นผลมาแล้ว ห้ามมิให้ลูกหนี้ขอประนอมหนี้ภายในกำหนดเวลาสามเดือน นับแต่วันที่การขอประนอมหนี้ครั้งสุดท้ายไม่เป็นผล

ถ้าศาลเห็นชอบด้วยการประนอมหนี้ ศาลมีอำนาจสั่งให้ยกเลิกการล้มละลาย และจะสั่งให้ลูกหนี้กลับมีอำนาจจัดการเกี่ยวกับทรัพย์สินของตน หรือจะสั่งประการใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

SECTION 58. In a composition, if a manager of the property or business of the debtor has been appointed to discharge the debts, let the provisions of Chapter 4 relating to the management of the property of the debtor, and Chapter 5 dealing with the official receiver, apply by analogy.

SECTION 59. A Composition does not cause a person who is in partnership with the debtor, or who is jointly liable with the debtor, or who guarantees, or who is in the position of a guarantor of, the debtor, to be freed from liability.

SECTION 60. If the debtor fails to pay his debts as agreed in the composition, or it appears to the court on evidence before it that the composition cannot be carried out without injustice, or that there will be unreasonable delay, or that the order of the court approving the composition was obtained by fraud, then, on the report of the official receiver, or on the application by motion of any creditor, the court is empowered to determine the composition, and adjudge the debtor a bankrupt, but without affecting any act done in accord with such composition.

When the court has made the adjudication stated in the previous paragraph, let the official receiver publish the judgment in the Government Gazette, and in, at least, on daily newspaper. In the publication must be announced the name, address and occupation of the debtor, date of the judgment, period fixed for filing of claims by creditors with the official receiver to payment of debts created by the debtor between the date of the court's order approving the composition and the date of the court's adjudication of the debtor as a bankrupt.

PART 7

Adjudication of bankruptcy

SECTION 61. When the court has made a final order for the control of the debtor's property, and the official receiver reports that the creditors have resolved at the first meeting of creditors, or at an adjournment thereof, asking the court to adjudge the debtor a bankrupt, or that no resolution has been passed at all, or that creditors have not attended the meeting, or that the proposal for a composition has not been approved of, then let the court adjudge the debtor a bankrupt, and the official receiver is empowered to manage the property of the bankrupt for distribution amongst all creditors.

Let the official receiver publish the judgment in the Government Gazette, and in, at least, one daily newspaper. In the publication, let the name, address, and occupation of the debtor, and the date of the judgment be stated.

SECTION 62. The bankruptcy of the debtor takes effect from the date on which the court gave orders for the control of the property.

PART 8

Composition after bankruptcy

SECTION 63. After the court's adjudication of bankruptcy, the debtor may submit a proposal for a composition. In such case, the law in Part 6 regarding composition before bankruptcy shall be applied by analogy but if the counting from the date when the last composition failed.

If the court approves of the composition, the court is empowered to order the determination of the bankruptcy, and may order that the debtor's power to manage his property be restored to him, or may pass any other order that may be deemed proper.

ส่วนที่ 9

การควบคุมตัวและทรัพย์สินของลูกหนี้และการจำกัดสิทธิ

มาตรา 64 ลูกหนี้ซึ่งถูกพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ต้องไปในการประชุมเจ้าหนี้ทุกครั้ง และตอบคำถามของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ กรรมการเจ้าหนี้ หรือเจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการทรัพย์สินหรือหนี้ส่วนของตน และต้องกระทำการอันเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สิน หรือการที่จะแบ่งทรัพย์สินในระหว่างเจ้าหนี้ทั้งหลาย ตามที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือผู้จัดการทรัพย์สินจะสั่งโดยมีเหตุอันสมควร หรือตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ศาลจะได้มีคำสั่งให้กระทำแล้วแต่กรณี

มาตรา 65 เมื่อศาลพิพากษาให้ล้มละลายแล้ว ลูกหนี้ต้องเป็นธุระช่วยโดยเต็มความสามารถในการจำหน่ายทรัพย์สินและในการแบ่งทรัพย์สินในระหว่างเจ้าหนี้ทั้งหลาย และเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องการให้ทำสัญญาประกันชีวิต ลูกหนี้ต้องให้แพทย์ตรวจ และต้องตอบข้อซักถาม และกระทำการต่างๆ ที่จะเป็นเพื่อการนั้น

มาตรา 66 เมื่อศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายแล้ว ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานหรือเจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดมีคำขอฝ่ายเดียวโดยทำเป็นคำร้อง และศาลพอใจจากรายงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือพยานที่เจ้าหนี้นำมาสืบว่า ลูกหนี้ได้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (1) ออกไปหรือกำลังจะออกไปนอกเขตอำนาจศาล หรือได้ออกไปก่อนแล้วและคงอยู่นอกเขตอำนาจศาลโดยเจตนาที่จะหลีกเลี่ยง ประวิงหรือกระทำให้ขัดข้องแก่กระบวนการพิจารณาคดีล้มละลาย
- (2) กระทำหรือกำลังจะกระทำการฉ้อโกงเจ้าหนี้ หรือกระทำหรือกำลังจะกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งมีโทษตามพระราชบัญญัตินี้

ศาลมีอำนาจออกหมายจับลูกหนี้มาซึ่งไว้จนกว่าลูกหนี้จะได้ให้ประกันจนพอใจ แต่ไม่ให้เกินกว่าหกเดือน

มาตรา 67 เมื่อศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้หรือพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายแล้ว และยังไม่ได้สั่งปลดจากล้มละลาย

- (1) ลูกหนี้จะต้องขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนดจำนวนเงินเพื่อใช้จ่ายเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัวตามสมควรแก่ฐานะรูป โดยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นผู้อนุญาตให้ลูกหนี้จ่ายจากเงินที่ลูกหนี้ได้มาในระหว่างล้มละลาย และลูกหนี้จะต้องส่งเงินหรือทรัพย์สินที่เหลือนั้น แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในเวลาที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนดพร้อมด้วยบัญชีรับจ่าย
- (2) ทุกครั้งที่ลูกหนี้มีสิทธิจะได้รับทรัพย์สินอย่างใด ลูกหนี้จะต้องรายงานเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ โดยแสดงรายละเอียดเท่าที่สามารถจะทำได้ภายในเวลาอันสมควร และไม่ว่าในกรณีใด ลูกหนี้จะต้องแสดงบัญชีรับจ่ายเสนอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทุกระยะหกเดือน
- (3) ลูกหนี้จะออกไปนอกราชอาณาจักรไม่ได้ เว้นแต่ศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะอนุญาตเป็นหนังสือ และถ้าจะย้ายที่อยู่ ต้องแจ้งตำบลที่อยู่ใหม่เป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบภายในเวลาอันสมควร

PART 9

Supervision of the person and property of the debtor and limitation of (his) rights

SECTION 64. A debtor whose property has been placed under control, must attend all meetings of creditors, and reply to the questions of the official receiver, the committee of creditors, or of any creditor, in matters relating to his business, property, or to the distribution of his property amongst all the creditors, as the official receiver, or the manager of the property, may properly direct, or as may be prescribed in this Act or as the court may order, as the case may be.

SECTION 65. On the court adjudicating him a bankrupt, the debtor shall assist to the utmost of his capacity in the realisation of his property, and in the distribution of the property amongst all creditors; and, when required by the official receiver to enter into a contract for insurance of his life, the debtor shall allow himself to be medically examined, must reply to all questions asked, and do all things that may be necessary to that end.

SECTION 66. On the court adjudication the debtor a bankrupt, if the official receiver reports, or any creditor applies ex parte by way of a motion, and the court is satisfied from the official receiver's report, or the evidence produced by the creditor, that the debtor has done any of the following things:

(1) left or is about to leave the jurisdiction of the court, or, having previously left, remains outside the jurisdiction of the court, with intention of avoiding, or obstructing the bankruptcy proceeding;

(2) has defrauded, or is about to defraud, creditors, or has committed, or, is about to commit, any offence punishable under this Act;

the court is empowered to issue a warrant of arrest of the debtor, and to detain him until the debtor gives satisfactory security; but the period of detention shall not exceed six months.

SECTION 67. When the court has ordered control of the property of the debtor, or adjudged the debtor a bankrupt, and has not yet released him from such bankruptcy

(1) the debtor shall apply to the official receiver to fix a sum of money for expenses for the maintenance of himself and family as may be proper to his station in life by the official receiver permitting the debtor to pay the sum from the money received by the debtor during his bankruptcy; and the debtor shall send the balance of the money, or property, to the official receiver within the period prescribed by the official receiver together with a statement of receipts and expenditure.

(2) On each occasion on which the debtor becomes entitled to redeive any property, the debtor shall report in writing to the official receiver for information giving details to the best of his ability within a reasonable period. In any case, the debtor shall submit to the official receiver statement of receipts and expenditure every six months.

(3) the debtor shall not leave the Kingdom except with the written consent of the court, or the official receiver, and, if he changes his address, he must report the new address within a reasonable time in writing to the official receiver.

ส่วนที่ 10

การปลดจากล้มละลาย

มาตรา 68⁽¹⁾ เมื่อศาลได้พิพากษาให้ล้มละลายแล้ว บุคคลล้มละลายอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาล เพื่อขอให้คำสั่งปลดจากล้มละลายได้ แต่ต้องนำเงินมาวางไว้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามจำนวนที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะเห็นสมควรไม่เกินห้าร้อยบาท เพื่อเป็นประกันค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย

การกำหนดวันนั่งพิจารณาคำขอนี้ ต้องให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีเวลาส่งแจ้งความให้บุคคลล้มละลายและเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบสี่วัน และโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับ

มาตรา 69 ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นรายงานเกี่ยวกับกิจการทรัพย์สินและความประพฤติของบุคคลล้มละลายในเวลาก่อนหรือระหว่างที่ล้มละลายต่อศาล และส่งสำเนารายงานนั้นให้บุคคลล้มละลายทราบไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนวันนั่งพิจารณาคำขอปลดจากล้มละลาย

มาตรา 70 ในการพิจารณาคำขอปลดจากล้มละลายนั้น ศาลอาจฟังคำชี้แจงของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้หรือผู้แทนเจ้าหนี้ รายงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่ได้ยื่นตามมาตรา 69 และรายงานการไต่สวนโดยเปิดเผยของศาลนั่นเอง และศาลอาจให้บุคคลล้มละลายสาบานตัวให้การหรือพิจารณาพยานหลักฐานตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา 71 ศาลมีอำนาจมีคำสั่งปลดจากล้มละลายหรือไม่ยอมปลดหรือสั่งให้งดการปลดไว้ภายในเวลาที่กำหนดหรือปลดโดยมีเงื่อนไขเกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะพึงได้มาในเวลาต่อไปก็ได้

ห้ามมิให้ศาลมีคำสั่งปลดจากล้มละลาย ถ้าได้ความว่าเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต นอกจากจะมีเหตุผลพิเศษ และลูกหนี้ได้ล้มละลายแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

มาตรา 72 ถ้าพิจารณาข้อเท็จจริงได้ความอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าวไว้ในมาตรา 73 แล้ว ให้ศาลมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

- (1) ไม่ยอมปลดจากล้มละลาย
- (2) งดการปลดจากล้มละลายไว้ภายในกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสองปี
- (3) งดการปลดจากล้มละลายไว้จนกว่าจะได้แบ่งทรัพย์สินชำระให้แก่เจ้าหนี้แล้วไม่น้อยกว่าห้าสิบในร้อย
- (4) ปลดจากล้มละลายโดยให้บุคคลล้มละลายนั้นใช้เงินให้แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โดยเต็มจำนวนหนี้หรือแต่บางส่วนซึ่งยังไม่ได้ชำระให้เสร็จในวันที่ปลดจากล้มละลาย โดยมีเงื่อนไขตามที่ศาลเห็นสมควร ถ้าบุคคลล้มละลายไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจขอให้ศาลบังคับคดีได้ โดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีขึ้นใหม่

เมื่อศาลได้มีคำสั่งตาม (3) หรือ (4) และเวลาได้ล่วงพ้นไปเกินกว่าสองปีแล้ว ถ้าบุคคลล้มละลายมีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจพิจารณาและเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นได้

มาตรา 73 ข้อเท็จจริงที่ให้ศาลสั่งตามมาตรา 72 นั้นคือ

- (1) สินทรัพย์ของบุคคลล้มละลายที่อาจแบ่งแก่เจ้าหนี้ที่ได้มีเหลือไม่ถึงห้าสิบในร้อยของหนี้ที่ไม่มีประกัน เว้นแต่บุคคลล้มละลายจะแสดงให้พอใจศาลว่าตามเหตุผลที่ทำให้มีสินทรัพย์เหลือเช่นนั้นไม่ควรจะดำเนินบุคคลล้มละลาย

(1) มาตรา 68 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

PART 10

Discharge from bankruptcy

* SECTION 68. When the court has adjudged a person a bankrupt, the bankrupt may submit an application by way of a motion to the court asking for an order of discharge from bankruptcy but shall deposit with the official receiver such sum as the official receiver may deem proper but not exceeding five hundred baht as security for court fees and costs.

In fixing the date of hearing of this application, time must be allowed to the official receiver to inform the bankrupt and all creditors in advance for a period of not less than fourteen days, and to publish the same in not less than one daily newspaper.

SECTION 69. Let the official receiver submit to the court a report dealing with the business, property, and conduct of the bankrupt prior to or during bankruptcy; and a copy of such report shall be sent to the bankrupt for his information not less than seven days before date of hearing of the application for discharge from bankruptcy.

SECTION 70. In considering the application for discharge from bankruptcy, the court may consider the explanations of the official receiver, creditors or their representatives, the report of the official receiver submitted under Section 69, and the court's own record of the public examination; the court may also require the bankrupt to make a statement on oath, or consider any evidence it may deem fit.

SECTION 71. The court is empowered to give orders granting or refusing the discharge from bankruptcy, or order that the discharge be stayed within a prescribed period, or allow the discharge on terms regarding property which may be acquired in the future.

The court is prohibited from ordering the discharge from bankruptcy if it is found that the bankrupt is a dishonest bankrupt unless there is special reason for doing so, and the debtor has been a bankrupt for not less than five years.

SECTION 72. If in considering the facts any of the things set forth in Section 73 are discovered, let the court give any one or more of the following orders:

- (1) Refuse discharge from bankruptcy.
- (2) Stay the discharge from bankruptcy for a period of not less than two years.
- (3) Stay the discharge from bankruptcy until the distribution of property in payment of debts to creditors amounts to not less than fifty per cent.

(4) Grant the discharge from bankruptcy on the bankrupt paying to the official receiver the whole amount of the liability or the portion which has not yet been paid at the time of the discharge on such conditions as the court may deem proper. If the bankrupt does not comply with the order, the official receiver is empowered to apply to the court to enforce the order without filing a new action.

When the court has given orders under (3) or (4) and more than two years have passed by, if the bankrupt applies by motion, the court is empowered to consider the matter and amend such order.

SECTION 73. Facts on which the court gives orders under Section 72:

- (1) The property of the bankrupt liable to distribution amongst creditors left over does not amount to fifty per cent of the unsecured liabilities except when the bankrupt can show to the satisfaction of the court that the bankrupt should not be blamed for such balance of property.

* Amended by Section 6 of the Bankruptcy Act (No. 2) B.E. 2511

(2) บุคคลล้มละลายได้ละเว้นไม่ทำหรือเก็บรักษาสินทรัพย์ใดๆ ซึ่งตามธรรมดาควรจะมีไว้ในการประกอบธุรกิจ ให้พอเห็นได้ว่าการประกอบธุรกิจและฐานะการเงินเป็นอย่างไรในระหว่างระยะเวลาสามปีก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ เว้นแต่จะสูญหายหรือถูกทำลายด้วยเหตุสุดวิสัย

(3) บุคคลล้มละลายได้ขึ้นกระทำการค้าขายต่อไปอีก โดยรู้อยู่แล้วว่าไม่สามารถจะชำระหนี้ได้

(4) บุคคลล้มละลายได้กระทำหรือมีส่วนในการกระทำให้เกิดการล้มละลายขึ้น โดยกระทำการเสี่ยงโชคอันน่าจะขาดทุน หรือโดยใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายหรือโดยเล่นการพนัน หรือโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงในธุรกิจของตน

(5) บุคคลล้มละลายได้กระทำให้เจ้าหนี้ซึ่งได้ฟ้องร้องบุคคลล้มละลายโดยมีเหตุสมควรนั้น ต้องเสียค่าใช้จ่ายอันไม่จำเป็นโดยได้รู้ความอย่างไม่มีมูล หรือแก่งแย่งประวิงความ

(6) การที่ล้มละลายนั้นได้เกิดขึ้นโดยเหตุหรือเนื่องจากเหตุที่บุคคลล้มละลายได้ใช้จ่ายอย่างไร้ประโยชน์ในการฟ้องร้องคดีอันไม่มีมูล หรือเพื่อก่อความรำคาญ

(7) ในระหว่างระยะเวลาสามเดือนก่อนมีการขอให้ล้มละลายและภายหลังนั้นบุคคลล้มละลายได้ให้เปรียบแก่เจ้าหนี้คนใดโดยใช่เหตุ

(8) ในระหว่างระยะเวลาสามเดือนก่อนมีการขอให้ล้มละลายและภายหลังนั้น บุคคลล้มละลายได้ก่อให้เกิดหนี้ขึ้นเพื่อให้ได้สินทรัพย์มาพอชำระหนี้ถึงห้าสิบในร้อยของหนี้ที่ไม่มีประกัน

(9) บุคคลล้มละลายได้เคยถูกพิพากษาให้ล้มละลายหรือได้เคยทำการประนีประนอมหนี้กับเจ้าหนี้มาก่อนแล้ว ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร

(10) ในระหว่างระยะเวลาสามเดือนก่อนมีการขอให้ล้มละลายและภายหลังนั้น บุคคลล้มละลายได้ส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร โดยเหตุผลซึ่งควรเชื่อว่าจะไม่ได้กระทำการค้าขายโดยสุจริต

มาตรา 74 ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า บุคคลล้มละลายได้ขึ้นกระทำการค้าขายต่อไปอีกโดยรู้แล้วว่าไม่สามารถจะชำระหนี้ได้ ถ้าปรากฏข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

(1) เมื่อศาลได้พิพากษาให้ล้มละลายแล้วหกเดือน และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาลว่า สินทรัพย์ของบุคคลล้มละลายที่จำหน่ายได้มาแล้ว รวมกับราคาประมาณแห่งสินทรัพย์ที่อาจจำหน่ายได้ต่อไปนั้น ไม่พอชำระส่วนแบ่งได้ถึงห้าสิบในร้อยของจำนวนหนี้

ห้ามมิให้เอาหนี้สินที่บุคคลซึ่งอยู่นอกอำนาจศาลเป็นหนี้บุคคลล้มละลาย และซึ่งได้ค้างชำระมาถึงวันที่มีการขอให้ล้มละลายกว่าสิบสองเดือนแล้ว มารวมคิดเข้าในการตีราคาสินทรัพย์ของบุคคลล้มละลาย

(2) เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาลว่า ในวันหนึ่งวันใดก่อนล้มละลาย บุคคลล้มละลายมีสินทรัพย์ไม่พอกับหนี้สิน และ

(ก) ไม่อาจแสดงให้เห็นที่พอใจศาลได้ว่า ตนมีเหตุผลควรเชื่อได้ว่าตนสามารถชำระหนี้ได้ หรือ

(ข) ไม่สามารถนำบัญชีและงบดุลประจำปีมาแสดงต่อศาลได้สำหรับระยะเวลาสามปีก่อนล้มละลาย โดยไม่มีเหตุอันสมควร

บัญชีและงบดุลที่กล่าวในวรรคก่อนนั้น ต้องเป็นบัญชีที่ได้ทำภายในเวลาอันสมควรเมื่อสิ้นปีที่เกี่ยวถึงนั้น และต้องแสดงให้เห็นฐานะของกิจการในเวลาสิ้นปีนั้นโดยถูกต้องตามจริง

มาตรา 75 ถ้าบุคคลล้มละลายได้ให้เปรียบแก่เจ้าหนี้คนใดในระหว่างระยะเวลาสามเดือนก่อนมีการขอให้ล้มละลายและภายหลังนั้น ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า เป็นการให้เปรียบโดยใช่เหตุ

(2) The bankrupt failed to, did not, make, keep, or look after the various account books which ordinarily should be kept in business sufficiently to show the state of the business and its financial condition for a period of three years prior to the date of order controlling the property except in the event of the loss or destruction being due to causes beyond his power.

(3) The bankrupt continued to trade after knowing that he was insolvent.

(4) The bankrupt has caused or contributed towards his bankruptcy by indulging in speculation likely to cause loss, or by extravagance in expenditure, or by gambling, or by culpable negligence in the conduct of his business.

(5) The bankrupt has caused the creditor who brought the bankruptcy action on correct grounds unnecessary expense by an unjustifiable defence of vexatious avoidance.

(6) The bankruptcy has occurred owing to, or in consequence of the bankrupt unjustifiably spending money in bringing actions without grounds or vexatiously.

(7) In the three months preceding the application for adjudication as a bankrupt and afterwards, the bankrupt gave undue preference to a creditor.

(8) In the three months preceding the application for adjudication as a bankrupt and afterwards, the bankrupt incurred liabilities with a view to making his assets sufficient to pay fifty per cent of his unsecured liabilities.

(9) The bankrupt has previously been adjudged a bankrupt or made a composition with his creditors whether within or without the Kingdom.

(10) In the period of three months preceding the application for adjudication as a bankrupt and afterwards, the bankrupt sent merchandise out of the Kingdom under circumstances which afford reasonable grounds for believing that the transaction was not a bona fide commercial transaction.

SECTION 74. If the following facts occur, it shall be presumed that the bankrupt carried on business knowing that he was unable to pay his debts:

(1) When, six months after the court has adjudged the debtor a bankrupt, the official receiver reports that the assets of the bankrupt realised together with the estimated value of the rest of the assets realisable is insufficient to pay a dividend of fifty per cent of the total liabilities.

It is forbidden in the valuation of the bankrupt's property to include debts due to the bankrupt by persons resident outside the jurisdiction of the court which have remained unsatisfied for a period of more than twelve months at the time of the application to make the debtor bankrupt.

(2) The official receiver reports to the court that the bankrupt never possessed property sufficient to meet his liabilities at any time prior to his bankruptcy, and

A. he is unable to satisfy the court that he had reasonable ground for believing himself to be solvent.

B. he is unable, without reasonable grounds, to produce to the court accounts and balance sheets for the three years prior to his bankruptcy.

The accounts and balance sheets referred to in the above paragraph must be accounts prepared within a reasonable period after expiry of the year to which they relate, and they must show the condition of the business at the end of such year in accord with truth.

SECTION 75. If any bankrupt gives a preference to any creditor in the three months preceding the application to make him bankrupt and afterwards, let it be presumed that it was undue preference.

มาตรา 76 เมื่อศาลได้มีคำสั่งปลดจากลี้มลละลายแล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาในราชกิจจานุเบกษา และในหนังสือรายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับ

มาตรา 77 คำสั่งปลดจากลี้มลละลายทำให้บุคคลลี้มลละลายหลุดพ้นจากหนี้ทั้งปวงอันพึงขอรับชำระได้ เว้นแต่

(1) หนี้เกี่ยวกับภาษีอากร หรือจังกอบของรัฐบาลหรือเทศบาล

(2) หนี้ซึ่งได้เกิดขึ้นโดยความทุจริตฉ้อโกงของบุคคลลี้มลละลาย หรือหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ไม่ได้เรียกร้องเนื่องจากความทุจริตฉ้อโกงซึ่งบุคคลลี้มลละลายมีส่วนเกี่ยวข้องสมควร

มาตรา 78 การที่ศาลได้มีคำสั่งปลดจากลี้มลละลายนั้น ไม่ทำให้บุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนกับบุคคลลี้มลละลาย หรือรับผิดชอบร่วมกับบุคคลลี้มลละลาย หรือค้ำประกัน หรืออยู่ในลักษณะอย่างผู้ค้ำประกันของบุคคลผู้ลี้มลละลายหลุดพ้นจากความรับผิดชอบไปด้วย

มาตรา 79 บุคคลลี้มลละลายซึ่งได้ถูกปลดจากลี้มลละลายนั้น ยังมีหน้าที่ช่วยในการจำหน่ายและแบ่งทรัพย์สินของตนซึ่งตกอยู่กับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องการ

ถ้าบุคคลลี้มลละลายละเลยไม่ช่วย ศาลมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งปลดจากลี้มลละลายนั้นได้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบถึงการใดที่ได้กระทำไปภายหลังการปลดจากลี้มลละลายก่อนที่ศาลมีคำสั่งให้เพิกถอนนั้น

มาตรา 80 ในคำสั่งปลดจากลี้มลละลายโดยให้บุคคลลี้มลละลายใช้เงินแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นั้น ศาลมีอำนาจกำหนดจำนวนเงินสำหรับเลี้ยงชีพบุคคลลี้มลละลายและครอบครัวในปีหนึ่งๆ ที่ให้หักเอาจากทรัพย์สินซึ่งได้มาภายหลังมีคำสั่งนั้น และกำหนดให้ส่งเงินหรือทรัพย์สินที่เหลือแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เพื่อแบ่งแก่เจ้าหนี้ทั้งหลาย และกำหนดวันให้ยื่นบัญชีแสดงการรับทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างทุกๆ ปีต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

บุคคลลี้มลละลายซึ่งถูกปลดจากลี้มลละลายโดยให้ใช้เงินแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นั้น มีหน้าที่ไปให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือศาลสอบสวนหรือไต่สวนเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้มา ตามแต่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือศาลต้องการ

ถ้าบุคคลลี้มลละลายนั้นไม่ปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในสองวรรคแรก เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอ ศาลจะเพิกถอนคำสั่งปลดจากลี้มลละลายก็ได้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบถึงการใดที่ได้กระทำไปภายหลังการปลดจากลี้มลละลาย ก่อนที่ศาลมีคำสั่งให้เพิกถอนนั้น

มาตรา 81 เมื่อศาลได้เพิกถอนคำสั่งปลดจากลี้มลละลายแล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาในราชกิจจานุเบกษาและในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับ ทั้งให้แจ้งกำหนดเวลาให้เจ้าหนี้ทั้งหลายเสนอคำขอรับชำระหนี้ที่ลูกหนี้ได้กระทำขึ้นภายหลังที่ศาลมีคำสั่งปลดจากลี้มลละลาย ก่อนที่ศาลได้มีคำสั่งเพิกถอนนั้นด้วย

หมวด 2

กระบวนการพิจารณาในกรณีที่ลูกหนี้ตาย

มาตรา 82 ในกรณีที่ลูกหนี้ตาย หากปรากฏว่าถ้าลูกหนี้ยังคงมีชีวิตอยู่เจ้าหนี้อาจฟ้องให้ลี้มลละลายได้แล้ว เจ้าหนี้อาจฟ้องขอให้จัดการทรัพย์สินมรดกของลูกหนี้ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ แต่ต้องยื่นคำฟ้องต่อศาลภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ลูกหนี้ตาย

SECTION 76. On the court giving an order of discharge from bankruptcy, let the official receiver publish the fact in the Government Gazette, and in, at least, one daily newspaper.

SECTION 77. An order of discharge from bankruptcy relieves the bankrupt from liability for all debts for which payment can then be claimed except.

(1) Debts relating to taxes or Land Tax ("changkawp") of the Government or a Municipality.

(2) Debts which have arisen through the dishonesty or fraud of the bankrupt, or debts for which creditors have not filed claims owing to dishonesty or fraud to which the bankrupt is a party.

SECTION 78. The fact that a court has given an order of discharge from bankruptcy does not free from liability a person who is a partner with the bankrupt, or is jointly responsible with the bankrupt, or who guarantees, or is in the position of a guarantor of, the bankrupt.

SECTION 79. A bankrupt who has been discharged from bankruptcy still has a duty to assist in the realisation and distribution of his property which is with the official receiver as the official receiver may require.

If the bankrupt does not assist, the court is empowered to withdraw the order of discharge from bankruptcy but this shall not affect any act which has been done after the discharge from bankruptcy and before the order of withdrawal.

SECTION 80. In orders of discharge from bankruptcy on the bankrupt paying money to the official receiver, the court is empowered to fix the subsistence allowance of the bankrupt and his family year by year which has to be deducted from the property acquired subsequently to such order, and to prescribe that money or property left thereafter shall be sent to the official receiver for distribution amongst all creditors; and to prescribe the day for the submission of accounts of property received each year to the official receiver.

Bankrupts who have been discharged from bankruptcy by the payment of money to the official receiver are under an obligation to go to the official receiver, or to the court, for examination as to the property received as the official receiver or the court may direct.

If the bankrupt does not comply with the provisions of the first two paragraphs above, the court may, on the application of the official receiver, withdraw the order of discharge from bankruptcy but this shall not affect acts done after such discharge in bankruptcy and before withdrawal of such order.

SECTION 81. When the court has withdrawn the order of discharge from bankruptcy, let the official receiver publish the fact in the Government Gazette, and in, at least, one daily newspaper as well as inform creditors of the time within which claims for payment of debts incurred by the debtor after the order discharge from bankruptcy and before the order of withdrawal, shall be filed.

CHAPTER 2

PROCEEDINGS IN THE CASE OF THE DEBTOR'S DEATH

SECTION 82. In the case of the debtor's death where it appears that if he had lived the creditors could file an action of bankruptcy against him, creditors may file an action asking to administer the debtor's estate under this Act, but the action must be filed in court within one year of the debtor's death.

มาตรา 83 ในการฟ้องขอให้จัดการทรัพย์สินมรดกของลูกหนี้ตามความในมาตรา 80 เจ้าหนี้จะต้องขอให้เรียกทายาท หรือผู้จัดการมรดก หรือผู้ปกครองทรัพย์สิน เข้ามาแก้คดีแทนลูกหนี้ที่ตายนั้น

ถ้าบุคคลที่ถูกเรียกไม่มาศาล หรือมาศาลแต่คัดค้านว่าตนไม่ใช่ทายาท หรือผู้จัดการมรดก หรือผู้ปกครองทรัพย์สินของ ลูกหนี้ที่ตายก็ดี หรือว่าตนไม่จำเป็นต้องยอมรับฐานะเช่นนั้นได้ตามกฎหมายก็ดี ให้ศาลทำการไต่สวน ถ้าศาลเห็นว่าบุคคลนั้น ควรเข้าแก้คดีแทนลูกหนี้ที่ตาย ก็ให้สั่งเป็นผู้แทนลูกหนี้นั้น มิฉะนั้นให้สั่งให้เจ้าหนี้จัดการขอให้เรียกบุคคลอื่นเข้ามาแก้คดี แทนลูกหนี้ที่ตายต่อไป

มาตรา 84 เมื่อได้มีคำพิพากษาให้จัดการทรัพย์สินมรดกของลูกหนี้แล้ว ให้ปฏิบัติการและจัดการทรัพย์สินมรดกนั้นตาม บัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เท่าที่จะทำได้

ผู้แทนลูกหนี้ที่ตายมีหน้าที่ยื่นคำชี้แจงตามมาตรา 30 ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการนี้ให้คิดเอาได้จากทรัพย์สินมรดก

มาตรา 85 การที่ทายาท หรือผู้จัดการมรดก หรือผู้ปกครองทรัพย์สินได้กระทำไปเกี่ยวกับทรัพย์สินมรดกจะใช้ได้เพียงไร หรือไม่นั้น ให้ถือเสมือนว่าเป็นการกระทำของลูกหนี้หรือบุคคลล้มละลายตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 86 เมื่อได้ชำระหนี้ทั้งหมดโดยเต็มจำนวนพร้อมทั้งดอกเบี้ยตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้กับค่า ธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายต่างๆ หมดแล้ว ถ้ายังมีทรัพย์สินมรดกเหลืออยู่อีก ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มอบให้แก่ผู้แทนลูกหนี้ที่ ตายหรือผู้จัดการมรดก

มาตรา 87 ถ้าลูกหนี้ได้ถึงแก่ความตายในระหว่างการพิจารณาคดี หรือเมื่อศาลได้พิพากษาให้ล้มละลายแล้วก็ได้ กระบวนพิจารณาคงดำเนินต่อไป และให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้มาใช้บังคับด้วย

หมวด 3

กระบวนพิจารณาในกรณีที่ลูกหนี้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือนิติบุคคลอื่น

มาตรา 88 ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญซึ่งได้จดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือนิติบุคคลอื่น นอกจากเจ้าหนี้จะฟ้องขอให้ล้มละลายได้ตามความในหมวด 1 แล้ว ผู้ชำระบัญชีของนิติบุคคลนั้นๆ อาจยื่นคำร้องขอต่อ ศาลขอให้สั่งให้นิติบุคคลนั้นล้มละลายได้ ถ้าปรากฏว่าเงินลงทุนหรือเงินค่าหุ้นได้ใช้เสร็จหมดแล้วสินทรัพย์ก็ยังไม่พอกับหนี้สิน เมื่อศาลได้รับคำร้องขอแล้ว ให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์สินของนิติบุคคลนั้นเด็ดขาดโดยทันที และให้ที่ประชุมเจ้าหนี้แต่งตั้ง เจ้าหนี้คนหนึ่งขึ้น ให้มีสิทธิและหน้าที่เสมือนเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์

มาตรา 89 เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์สินห้างหุ้นส่วนสามัญซึ่งได้จดทะเบียน หรือห้างหุ้นส่วนจำกัดแล้ว เจ้าหนี้ผู้ เป็นโจทก์หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจมีคำขอโดยทำเป็นคำร้องให้บุคคลซึ่งนำสืบได้ว่าเป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัด ความรับผิดชอบในห้างหุ้นส่วนนั้นล้มละลายได้ โดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีขึ้นใหม่

SECTION 83. In the action to administer the estate of the debtor under the previous section, the creditors must ask that the heirs, or administrator of the estate, or the person in possession, should join and defend the action on behalf of the deceased debtor.

If the person so called does not attend the court, or attends the court and objects that he is not an heir, or administrator of the estate, or person in possession of the property of the deceased debtor, or contends that he is not obliged in law to accept such positions; then, let the court investigate. If the court considers that such persons should join and defend the action on behalf of the deceased debtor, let it order that such persons shall represent the debtor; otherwise, order the creditors to arrange to ask for other persons to enter and defend on behalf of the deceased debtor.

SECTION 84. When the court has given judgment for the administration of the deceased debtor's estate, let it be done and the estate administered according to this Act as far as possible.

The representative of the deceased debtor has a duty to submit the explanations under Section 30. Necessary costs of such work shall be deducted from the estate.

SECTION 85. As to the extent to which the acts done by the heirs or administrator, or person in possession, in relation to the estate are valid, such acts shall be deemed to be those of a debtor or bankrupt under this Act.

SECTION 86. When the debts have been completely discharged including interest as prescribed in this Act, court fees, and all expenses, and, if any property is still left over, let the official receiver make it over to the representative of the deceased debtor, or to the administrator of the estate.

SECTION 87. If the debtor dies during trial, or when the court he adjudged him a bankrupt, the proceedings shall still continue and the provision of this chapter shall govern the case.

CHAPTER 3

PROCEEDINGS IN THE CASE WHERE THE DEBTOR IS AN ORDINARY PARTNERSHIP, A LIMITED PARTNERSHIP, A LIMITED COMPANY, OR ANY OTHER JURISTIC PERSON

SECTION 88. Where the debtor is an ordinary partnership which has been registered, a limited partnership, a limited company or any other juristic person; besides creditors who may file a bankruptcy action under Chapter 1, the liquidator of such juristic person may also submit a petition to the court asking that such juristic person be adjudged a bankrupt if it appears that the capital money or the share money has been entirely spent, and the assets are insufficient to meet the liabilities. When the court has received the petition, let it order the immediate control of the property of such juristic person finally; and let the meeting of creditors appoint a creditor with the right and duties of a petitioning creditor.

SECTION 89. When the court has given orders controlling the property of an ordinary partnership which has been registered, or of a limited partnership, the petitioning creditor, or the official receiver, may apply by way of a motion that persons who are found to be unlimited partners in such partnership may be adjudged bankrupt without the filing of a new action.

มาตรา 90 เมื่อได้มีคำขอตามมาตรา 90 แล้ว ถ้าเจ้าหนี้เป็นผู้เป็นโจทก์หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอฝ่ายเดียว โดยทำเป็นคำร้องขอให้พิทักษ์ทรัพย์ของผู้เป็นหนี้ส่วนชั่วคราว และมีพยานหลักฐานแสดงให้พอใจศาลว่าคำขอมีมูลศาลมีอำนาจสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของผู้เป็นหนี้ชั่วคราวได้ แต่ก่อนจะมีคำสั่งดังกล่าวนี้ให้เจ้าหนี้เป็นผู้เป็นโจทก์ให้ประกันค่าเสียหายตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ถ้าปรากฏภายหลังว่า บุคคลที่ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวไม่ใช่ผู้เป็นหนี้ส่วน ให้ศาลมีคำสั่งถอนการพิทักษ์ทรัพย์ และถ้าผู้เป็นหนี้มีคำขอโดยทำเป็นคำร้องศาลมีอำนาจสั่งให้เจ้าหนี้เป็นผู้เป็นโจทก์ซึ่งขอให้พิทักษ์ทรัพย์ ชดใช้ค่าเสียหายตามจำนวนที่เห็นสมควรให้ผู้เป็นหนี้ หรือจะสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จ่ายจากสินทรัพย์ของห้างหุ้นส่วนก็ได้

ถ้าเจ้าหนี้เป็นผู้เป็นโจทก์ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลดังกล่าวไว้ในวรรคก่อน ศาลมีอำนาจบังคับเจ้าหนี้ให้เสมือนหนึ่งว่าเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

หมวด 4

วิธีการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้

ส่วนที่ 1

การขอรับชำระหนี้

มาตรา 91 เจ้าหนี้ซึ่งจะขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายจะเป็นเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์หรือไม่ก็ตาม ต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเวลาสองเดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด แต่ถ้าเจ้าหนี้อยู่นอกราชอาณาจักร เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะขยายกำหนดเวลาให้อีกได้ไม่เกินสองเดือน

คำขอรับชำระหนี้ต้องทำตามแบบพิมพ์ โดยมีบัญชีแสดงรายละเอียดแห่งหนี้สิน และข้อความระบุถึงหลักฐานประกอบหนี้และทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใดของลูกหนี้ที่ยึดไว้เป็นหลักประกันหรือตกอยู่ในความครอบครองของเจ้าหนี้

มาตรา 92 บุคคลใดได้รับความเสียหายเพราะสิ่งของของตนถูกยึดไปตามมาตรา 109 (3) กิติ หรือเพราะการโอนทรัพย์สินหรือการกระทำใดๆ ถูกเพิกถอนตามมาตรา 115 กิติ หรือเพราะเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่ยอมรับทรัพย์สินหรือสิทธิตามสัญญาตามมาตรา 122 มีสิทธิขอรับชำระหนี้สำหรับราคาสิ่งของหรือหนี้เดิมหรือค่าเสียหายได้แล้วแต่กรณีภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 91 แต่ให้นับจากวันที่อาจใช้สิทธิขอรับชำระหนี้ได้ ถ้าข้อโต้แย้งเป็นคดี ให้นับจากวันคดีถึงที่สุด

มาตรา 93 ในกรณีที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เชื่อว่าคดีที่ค้างพิจารณาอยู่แทนลูกหนี้ ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แพคดี เจ้าหนี้ตามคำพิพากษามีสิทธิขอรับชำระหนี้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 91 แต่ให้นับจากวันคดีถึงที่สุด

มาตรา 94 เจ้าหนี้ไม่มีประกันอาจขอรับชำระหนี้ได้ ถ้ามูลแห่งหนี้ได้เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ แม้ว่าหนี้ยังไม่ถึงกำหนดชำระหรือมีเงื่อนไขก็ตาม เว้นแต่

- (1) หนี้ที่เกิดขึ้นโดยฝ่าฝืนข้อห้ามตามกฎหมาย หรือศีลธรรมอันดี หรือหนี้ที่จะฟ้องร้องให้บังคับคดีไม่ได้
- (2) หนี้ซึ่งเจ้าหนี้ยอมให้ลูกหนี้กระทำขึ้นเมื่อเจ้าหนี้ได้รู้ถึงการที่ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว

SECTION 90. When there has been an application as stated in the previous section, if the petitioning creditor, or the official receiver, makes an ex parte application by way of a motion for the control temporarily of the property of partners, and there is evidence to the satisfaction of the court that there is ground for such application, the court is empowered to order the control of the property of such persons temporarily, but, before giving such order, the petitioning creditor may be required to give security against loss in such sum as the court may deem proper.

If, subsequently, it appears that the person whose property the court has ordered to be controlled temporarily is not a partner; let the court order the withdrawal of the control of his property; and, if such person applies to the court by way of a motion, the court has power to order the petitioning creditor who asked for the control to pay compensation in such sum as the court may consider proper to such person, or may order the official receiver to pay it out of the assets of the partnership.

If the petitioning creditor does not comply with the court's order stated in the previous paragraph, the court is empowered to enforce the order as if such creditor were a judgment debtor.

CHAPTER 4

MANAGEMENT OF PROPERTY OF DEBTOR

PART 1

Making claims for payment of debts

SECTION 91. A creditor filing a claim in bankruptcy, whether a petitioning creditor or not, shall file his claim with the official receiver within a period of two months from the date of publication of the final order of control of property, but, if the creditor resides outside the Kingdom, the official receiver may extend this period for a further time not exceeding two months.

The claim must be made, in accord with a printed form, with a statement showing details of the debt, the evidence of such debt, and any property of the debtor held as security, of which may be in the possession of the creditor.

SECTION 92. Any person who has suffered loss because of the attachment of his property under Section 109 (3), the cancellation of any transfer of property, or any other act, under Section 115, or because the official receiver refuses to receive any property or any right under Section 122, such person is entitled to file a claim for payment of debt for the price of the goods or for the original debt, or for any loss, as the case may be, within the period prescribed in Section 91, but counting from the date when such right to claim payment accrued. If the dispute has become an action, then, the court shall be from the date on which the action attained finality.

SECTION 93. Where the official receiver joins in a pending action on behalf of the debtor, if the official receiver loses the action, the judgment creditor is entitled to file a claim for payment of debt within the period stated in Section 91 but with the effect from the date when the case reached finality.

SECTION 94. An unsecured creditor may file a claim for payment of debt if the cause of indebtedness arose before the date on which the court ordered control of the property although such debt may not then be due, or is subject to conditions, except:

(1) a debt which accrued in contravention of a prohibition prescribed by law, or good morals, or is a debt which cannot be enforced by a legal action;

(2) a debt which the creditor allowed the debtor to create knowing that the debtor was insolvent at the time.

มาตรา 95 เจ้าหนี้มีประกันย่อมมีสิทธิเหนือทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันซึ่งลูกหนี้ได้ให้ไว้ก่อนถูกพิทักษ์ทรัพย์โดยไม่ต้องขอรับชำระหนี้ แต่ต้องยอมให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตรวจดูทรัพย์สินนั้น

มาตรา 96 เจ้าหนี้มีประกันอาจขอรับชำระหนี้ภายในเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) เมื่อยินยอมสละทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันเพื่อประโยชน์แก่เจ้าหนี้ทั้งหลายแล้ว ขอรับชำระหนี้ได้เต็มจำนวน
- (2) เมื่อได้บังคับเอาแก่ทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันแล้ว ขอรับชำระหนี้สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่
- (3) เมื่อได้ขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ขายทอดตลาดทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันแล้วขอรับชำระหนี้สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่

(4) เมื่อตีราคาทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันแล้ว ขอรับชำระหนี้สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่ ในกรณีเช่นนี้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจไถ่ถอนทรัพย์สินตามราคาดังนั้นได้ ถ้าเห็นว่าราคาดังนั้นไม่สมควร เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจขายทรัพย์สินนั้นตามวิธีการที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และเจ้าหนี้ตกลงกัน ถ้าไม่ตกลงกัน จะขายทอดตลาดก็ได้ แต่ต้องไม่ทำให้เสียหายแก่เจ้าหนี้ และเจ้าหนี้หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจเข้าผู้ราคาในการขายทอดตลาดได้ เมื่อขายได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้ถือว่าเป็นราคาที่เจ้าหนี้ได้ตีมาในคำขอ

ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่แจ้งโดยหนังสือให้เจ้าหนี้ทราบว่าจะใช้สิทธิไถ่ถอนหรือตกลงให้ขายทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันภายในกำหนดเวลาสี่เดือนนับแต่วันที่เจ้าหนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ ให้ถือว่าเป็นยอมให้ทรัพย์สินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์แก่เจ้าหนี้ตามราคาที่เจ้าหนี้ได้ตีมา และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หมดสิทธิไถ่ถอนหรือขายทรัพย์สินนั้น

บทบัญญัติแห่งมาตรานี้ไม่ใช้บังคับในกรณีที่ตามกฎหมายลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบเกินกว่าราคาทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน

มาตรา 97 ถ้าเจ้าหนี้มีประกันขอรับชำระหนี้โดยไม่แจ้งว่าเป็นเจ้าหนี้มีประกัน เจ้าหนี้จะต้องคืนทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และสิทธิเหนือทรัพย์สินนั้นเป็นอันระงับ เว้นแต่เจ้าหนี้จะแสดงต่อศาลได้ว่า การละเว้นนั้นเกิดขึ้นโดยพลั้งเผลอ ในกรณีเช่นนี้ศาลอาจอนุญาตให้แก้ไขข้อความในรายการแห่งคำขอรับชำระหนี้ โดยกำหนดให้คืนส่วนแบ่งหรือกำหนดอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา 98 ถ้าหนี้ที่ขอรับชำระได้กำหนดไว้เป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คิดเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนในวันศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์

มาตรา 99 ถ้าเป็นหนี้ค่าเช่าหรือหนี้อื่นซึ่งมีกำหนดระยะเวลาให้ชำระ และวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ไม่ตรงกับวันกำหนด เจ้าหนี้อาจขอรับชำระหนี้ตามส่วนจนถึงวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ได้

มาตรา 100 ดอกเบี้ยหรือเงินค่าป่วยการอื่นแทนดอกเบี้ยภายหลังวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์นั้น ไม่ให้ถือว่าเป็นหนี้ที่จะขอรับชำระได้

มาตรา 101 ถ้าลูกหนี้ร่วมบางคนถูกพิทักษ์ทรัพย์ ลูกหนี้ร่วมคนอื่นอาจยื่นคำขอรับชำระหนี้สำหรับจำนวนที่ตนอาจใช้สิทธิไถ่เบียในเวลาก่อนหน้าได้ เว้นแต่เจ้าหนี้ได้ใช้สิทธิขอรับชำระหนี้ไว้เต็มจำนวนแล้ว

บทบัญญัติในวรรคก่อนนี้ใช้บังคับแก่ผู้ค้ำประกัน ผู้ค้ำประกันร่วม หรือบุคคลที่อยู่ในลักษณะเดียวกันนี้โดยอนุโลม

มาตรา 102 ถ้าเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิขอรับชำระหนี้เป็นหนี้ลูกหนี้ในเวลาที่มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ ถึงแม้ว่ามูลแห่งหนี้ทั้งสองฝ่ายจะไม่มีวัตถุเป็นอย่างเดียวกันก็ดี หรืออยู่ในเงื่อนไขหรือเงื่อนไขเวลาที่ดี ก็อาจหักกลบกันได้ เว้นแต่ เจ้าหนี้ได้สิทธิเรียกร้องต่อลูกหนี้ภายหลังที่มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้ว

มาตรา 103 เมื่อบุคคลซึ่งมีสิทธิขอรับชำระหนี้สำหรับหนี้ที่อยู่ในเงื่อนไขบังคับก่อนขอหักกลบหนี้ บุคคลนั้นจะต้องให้ประกันสำหรับจำนวนที่ขอหักกลบหนี้

SECTION 95. The secured creditor admittedly has rights over property which is security afforded him by the debtor prior to the order controlling his property, and need not file a claim for payment of the debt, but must allow the official receiver to inspect such property.

SECTION 96. A secured creditor may file a claim for payment of the debt on the following conditions:

(1) When he agrees to surrender the property afforded as security for the benefit of all creditors; he may claim for the full amount of the debt.

(2) When he has enforced his claim against the property given as security; he can claim for the balance of the debt remaining unsatisfied.

(3) When he has asked the official receiver to sell by auction the property given him as security; he can claim for the balance of the debt remaining unsatisfied.

(4) When he has valued the property given as security; he can claim for the balance remaining unsatisfied. In such case, the official receiver is entitled to redeem the property at such valuation. If he considers the valuation incorrect, the official receiver is entitled to sell the property by such method as the official receiver, and the creditor may agree; but if no agreement is arrived at, it may be auctioned, but, without loss to the creditor; and the creditor or the official receiver are entitled to bid at such auction. The nett proceeds of the sale shall be deemed to be the valuation made by the creditor in his claim.

If the official receiver does not inform the creditor in writing whether he will exercise his right of redemption, or will agree to the sale of the property given as security, within four months from date of filing of the creditor's claim for payment of the debt, it shall be deemed that the official receiver consents to such property becoming the property of the creditor at the valuation made by the creditor and the right of the official receiver to redeem or sell such property shall become determined.

The provisions of this section shall not apply to cases where, by law, the debtor is not liable for more than the value of the security.

SECTION 97. If a secured creditor applies for payment of the debt without declaring himself to be a secured creditor, the creditor shall return to the official receiver the property given as security, and his rights over such property shall cease except when the creditor shall prove to the court that such omission arose through an oversight. In such case, the court may allow amendment of the claim for payment of the debt by directing the return of the property, or on any other condition which may be deemed proper.

SECTION 98. If the debt claimed for payment is prescribed in foreign currency, it shall be calculated in ticals at the rate of exchange on the day of the court's order controlling the property.

SECTION 99. If the debt is for rent, or other debt payable by instalments, and the date of the court's order controlling property is not coincident with the due date, the creditor may claim payment of the portion due up to the date of the court's order of control of the property.

SECTION 100. Interest or other charge in lieu of interest after date of court's order controlling the property shall not be deemed to be a debt for which payment can be claimed.

SECTION 101. In the case of joint debtors where some have had their property controlled, the other joint debtors may claim for payment of the sum for which such persons may have a right of action in the future unless the creditor has exercised his right to claim payment of the whole debt.

The provisions of the preceding paragraph shall apply by analogy to guarantors, joint guarantors, or other persons in similar positions.

SECTION 102. If a creditor who is entitled to claim for payment of his debt is indebted to the debtor when the court orders control of the property although the grounds of the indebtedness of the two parties are not the same, or are subject to conditions or terms as to time, they may be set off against each other unless the creditor's right of claim against the debtor accrued after the order of control of the property.

SECTION 103. When a person who has a right to claim payment of a debt for a debt subject to a condition precedent asks to set off the debt, such person shall give security for the sum which he asks to set off.

มาตรา 104 เมื่อพ้นกำหนดเวลาสองเดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รีบนำลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายมาพร้อมกันเพื่อตรวจคำขอรับชำระหนี้ โดยแจ้งความให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

มาตรา 105 ในการตรวจคำขอรับชำระหนี้ ไม่ว่าจะเป็นหนี้ตามคำพิพากษาหรือไม่ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อำนาจออกหมายเรียกเจ้าหนี้ ลูกหนี้ หรือบุคคลใดมาสอบสวนในเรื่องหนี้สิน แล้วทำความเห็นส่งสำนวนเรื่องหนี้สินที่ขอรับชำระหนี้ต่อศาล พร้อมทั้งรายงานว่ามีผู้โต้แย้งคำขอรับชำระหนี้ประการใดหรือไม่

มาตรา 106 คำขอรับชำระหนี้รายใด ถ้าลูกหนี้ เจ้าหนี้ หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่ได้โต้แย้ง ศาลมีอำนาจสั่งอนุญาตให้รับชำระหนี้ได้ เว้นแต่มีเหตุอันสมควรสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา 107 คำขอรับชำระหนี้รายใดถ้ามีผู้โต้แย้ง ให้ศาลพิจารณาแล้วมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (1) ให้ยกคำขอรับชำระหนี้
- (2) อนุญาตให้ได้รับชำระหนี้เต็มจำนวน
- (3) อนุญาตให้ได้รับชำระหนี้บางส่วน

มาตรา 108 คำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งศาลได้สั่งอนุญาตแล้วนั้น ถ้าต่อมาปรากฏว่าศาลได้สั่งไปโดยผิดพลาดเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจยกคำขอรับชำระหนี้หรือลดจำนวนหนี้ที่ได้สั่งอนุญาตไปแล้วได้

ส่วนที่ 2

ทรัพย์สินซึ่งอาจเอามาชำระหนี้

มาตรา 109⁽¹⁾ ทรัพย์สินดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นทรัพย์สินในคดีล้มละลายอันอาจแบ่งแก่เจ้าหนี้ได้

(1) ทรัพย์สินทั้งหลายอันลูกหนี้มีอยู่ในเวลาเริ่มต้นแห่งการล้มละลาย รวมทั้งสิทธิเรียกร้องเหนือทรัพย์สินของบุคคลอื่น เว้นแต่

ก. เครื่องใช้สอยส่วนตัวอันจำเป็นแก่การดำรงชีพ ซึ่งลูกหนี้รวมทั้งภริยาและบุตรผู้เยาว์ของลูกหนี้ จำเป็นต้องใช้ตามสมควรแก่ฐานะานุรูป และ

ข. สัตว์ พืชพันธุ์ เครื่องมือและสิ่งของสำหรับใช้ในการประกอบอาชีพของลูกหนี้ที่รวมกันไม่เกินสามพันบาท

(2) ทรัพย์สินซึ่งลูกหนี้ได้มาภายหลังเวลาเริ่มต้นแห่งการล้มละลายจนถึงเวลาปลดจากล้มละลาย

(3) สิ่งของซึ่งอยู่ในครอบครองหรืออำนาจสั่งการหรือสั่งจำหน่ายของลูกหนี้ในทางการค้าหรือธุรกิจของลูกหนี้ ด้วยความยินยอมของเจ้าของอันแท้จริง โดยพฤติการณ์ซึ่งทำให้เห็นว่าลูกหนี้เป็นเจ้าของในขณะที่มีการขอให้ลูกหนี้ล้มละลาย

(1) มาตรา 109 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความใหม่แทนดังที่พิมพ์ไว้

SECTION 104. On expiry of the two months prescribed from date of publication of the final order controlling property, let the official receiver quickly fix a date for the debtor and all creditors to attend together for examination of the claims for payment of debts by giving notice in advance of not less than seven days.

SECTION 105. In examining claims for payment of debts, whether such debts be judgment debts or otherwise, let the official receiver have power to issue summons for the attendance of creditors, debtors, or other persons, and inquire into the debts; when completed, report his opinion, and send the proceeding of claims for payment of debts to the court together with a report whether any of the claims are contested or not.

SECTION 106. The court may order acceptance and payment of debt of any claim for payment of debt which the debtor, creditors, and the official receiver, do not dispute unless there is any reason for any other order.

SECTION 107. If any claim for payment of debt is disputed, let the court consider and give any of the following orders:

- (1) Dismiss the claim for payment of debt;
- (2) Sanction the payment of the whole debt;
- (3) Sanction the payment of part of the debt.

. Claims for payment of debt which the court has sanctioned; if, later, it appears that the court has given such order by mistake, on the application of the official receiver by way of motion, the court is empowered to dismiss such application for payment of debt or to reduce the amount sanctioned.

PART 2

Property with which debts may be paid

* SECTION 109. The following property shall be deemed to be proper in the bankruptcy action which may be distributed amongst creditors:

(1) All property which the debtor has from the beginning of the bankruptcy including all rights over the property of third party excepting:

a. Personal effects necessary in one's living which the debtor including his wife and minor children require reasonably to use in their condition of life, and

b. Livestock, seed, and instruments for use in the debtor's livelihood of a total value not exceeding three thousand baht.

(2) Property accruing to the debtor after institution of the bankruptcy proceedings up to the date of his discharge from bankruptcy.

(3) Things in the possession or disposition of the debtor in the course of trade or business of the debtor by the consent of the real owner under circumstances which create the view that the debtor is the owner at the time when application for bankruptcy of the debtor is made.

* Amended by Section 7 of the Bankruptcy Act (No. 2) B.E. 2511.

ส่วนที่ 3

ผลของการล้มละลายเกี่ยวกับกิจการที่ได้กระทำไปแล้ว

มาตรา 110 คำสั่งของศาลที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ไว้ชั่วคราว หรือหมายบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้ นั้น จะใช้บังคับแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ไม่ได้ เว้นแต่การบังคับคดีนั้นได้สำเร็จบริบูรณ์แล้วก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์

การบังคับคดีนั้น ให้ถือว่าได้สำเร็จบริบูรณ์เมื่อพ้นกำหนดเวลาที่อนุญาตให้เจ้าหนี้อื่นยื่นคำขอเฉลี่ยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

บทบัญญัติในมาตรานี้ไม่กระทบถึงสิทธิของเจ้าหนี้นี้มีประกันในการบังคับคดีแก่ทรัพย์สินอันเป็นหลักประกัน หรือถึง การที่ผู้ใดได้ชำระเงินโดยสุจริตแก่ศาล หรือเจ้าพนักงานบังคับคดีตามคำสั่งศาล หรือถึงความสมบูรณ์แห่งการซื้อโดยสุจริตใน การขายทอดตลาดทรัพย์สินตามคำสั่งศาล

มาตรา 111 ⁽¹⁾ เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีได้จำหน่ายทรัพย์สินแล้วแต่ยังไม่ได้จ่ายเงิน ถ้าได้รับคำแจ้งความว่า ได้มีการขอให้ลูกหนี้ล้มละลายก่อนที่การบังคับคดีได้สำเร็จบริบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีกักเงินไว้ และถ้าต่อไปศาลได้มี คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีคิดหักไว้เป็นค่าใช้จ่ายของเจ้าพนักงานบังคับคดีและค่าธรรมเนียมโจทก์ ในชั้นบังคับคดี เหลือเท่าใดให้ส่งเป็นทรัพย์สินในคดีล้มละลาย ในกรณีเช่นว่านี้มีให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเรียกเก็บค่า ธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา 112 ⁽²⁾ ถ้าในระหว่างที่การบังคับคดียังไม่สำเร็จบริบูรณ์เจ้าพนักงานบังคับคดีได้รับคำแจ้งความว่าลูกหนี้ถูก พิตักษ์ทรัพย์ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีแจ้งรายการทรัพย์สินของลูกหนี้ที่อยู่ในอำนาจหรือความยึดถือของตนแก่เจ้าพนักงาน พิตักษ์ทรัพย์ และให้ปฏิบัติตามคำขอของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น ค่าใช้จ่ายของเจ้าพนักงานบังคับคดี และค่าธรรมเนียมโจทก์ในชั้นบังคับคดี ให้หักจากทรัพย์สินนั้นได้ก่อน ในกรณีเช่นว่านี้มีให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเรียกเก็บค่า ธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา 113 การขอให้ศาลเพิกถอนการซื้อตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ ทรัพย์ขอได้โดยทำเป็นคำร้อง

มาตรา 114 ⁽³⁾ การโอนทรัพย์สินหรือการกระทำใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ ซึ่งลูกหนี้ได้กระทำหรือยินยอมให้ กระทำในระหว่างระยะเวลาสามปีก่อนมีการขอให้ล้มละลายและภายหลังนั้น ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอโดยทำเป็น คำร้อง ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการโอนหรือการกระทำนั้นได้ เว้นแต่ผู้รับโอนหรือผู้รับประโยชน์จะแสดงให้เห็นพอใจศาลว่าการ โอนหรือการกระทำนั้นได้กระทำโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน

มาตรา 115 การโอนทรัพย์สินหรือการกระทำใดๆ ซึ่งลูกหนี้ได้กระทำหรือยินยอมให้กระทำในระหว่างระยะเวลา สามเดือนก่อนมีการขอให้ล้มละลายและภายหลังนั้น โดยมุ่งหมายให้เจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดได้เปรียบแก่เจ้าหนี้อื่น ถ้าเจ้าพนักงาน พิตักษ์ทรัพย์มีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการโอนหรือการกระทำนั้นได้

(1)(2) มาตรา 111, มาตรา 112 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 8, มาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย

(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

(3) มาตรา 114 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความใหม่ แทน ดังที่พิมพ์ไว้

PART 3

The effect of bankruptcy in regard to business done

SECTION 110. Orders of the court attaching, or placing injunction on, the property of the debtor temporarily, or enforcing judgment against the property of the debtor, cannot be set up against the official receiver unless enforcement of judgment has been completed before the order of the court controlling the property.

Enforcement of judgment shall be deemed to have been completed when the period allowed to other creditors to apply for a share under the Civil Procedure Code has expired.

The provisions of this section do not affect the right of a secured creditor to enforce judgment against property given to him as security, or to payments made by any person in good faith to the court, or to the executing officer by order of a court, or to the validity of purchases made in good faith at auctions by order of a court.

* SECTION 111. When the executing officer has sold property, but has not yet paid out the money, if he receives notice that application has been made to make the debtor bankrupt before enforcement of judgment has been completed, let the executing officer detain such money, and, if later, the court gives a final order controlling the property, let the executing officer deduct his expenses, and the court fees of the plaintiff in enforcing judgment, and send the balance to the official receiver as property in the bankruptcy action. In such case, the executing officer shall not demand the executing officer's fees as specified in the Civil Procedure Code.

** SECTION 112. If whilst enforcement of judgment has not been completed, the executing officer receives notice that the property of the debtor has been controlled, let the executing officer report particulars of the debtor's property in his possession, or under his attachment, to the official receiver, and let him comply with the requests of the official receiver, dealing with such property. The expenses of the executing officer, and the plaintiff's court fees in enforcing judgment, shall first be deducted from such property. In such case, the executing officer shall not demand the executing officer's fees as specified in the Civil Procedure Code.

SECTION 113. The official receiver can apply by motion to the court to cancel fraudulent acts under the Civil and Commercial Code.

*** SECTION 114. Transfers of property, or any acts effecting the property, done or permitted to be done by the debtor during the three years prior to the application to make him bankrupt, and afterwards, may be cancelled by order of a court on an application by the official receiver by way of motion unless the transferee or the beneficiary can prove to the satisfaction of the court that the transfer or the act was made in good faith and for consideration.

SECTION 115. Transfers of property, or any acts done by the debtor, or permitted to be done, during the three months prior to an application to make him bankrupt, and afterwards, with the wish to give undue preference a creditor; the court is empowered to cancel such transfers or acts on the application of the official receiver by way of motion.

* Amended by Section 8 of the Bankruptcy Act (No. 2) B.E. 2511.

** Amended by Section 9 of the Bankruptcy Act (No. 2) B.E. 2511.

*** Amended by Section 10 of the Bankruptcy Act (No.2) B.E. 2511.

มาตรา 116 บทบัญญัติในสองมาตราก่อนนั้นไม่กระทบถึงสิทธิของบุคคลภายนอกอันได้มาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทนก่อนมีการขอให้ล้มละลาย

ส่วนที่ 4

การรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สิน

มาตรา 117 เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้แล้ว ศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจออกหมายเรียกลูกหนี้ ภริยาของลูกหนี้ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งได้รับความหรือสงสัยว่ามีทรัพย์สินของลูกหนี้อยู่ในครอบครอง หรือเชื่อว่าเป็นหนี้ลูกหนี้ หรือเห็นว่าสามารถแจ้งข้อความเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของลูกหนี้มาได้ส่วนหรือสอบสวน และมีอำนาจสั่งให้บุคคลนั้นๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุพยานซึ่งอยู่ในความยึดถือหรืออำนาจของผู้นั้นอันเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของลูกหนี้ ถ้าบุคคลนั้นจงใจขัดขืนหมายเรียกหรือคำสั่ง ศาลมีอำนาจออกหมายจับบุคคลนั้นมาซึ่งไว้จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามคำสั่งศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

มาตรา 118 เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอ ศาลมีอำนาจบังคับให้บุคคลที่รับว่าเป็นหนี้ลูกหนี้หรือรับว่ามีทรัพย์สินของลูกหนี้อยู่ในครอบครอง ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเวลาตามที่ศาลเห็นสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตามคำบังคับ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจมีคำขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีเสมือนหนึ่งว่าบุคคลนั้นเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

มาตรา 119 เมื่อปรากฏว่าลูกหนี้มีสิทธิเรียกร้องให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินแก่ลูกหนี้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แจ้งความเป็นหนังสือไปยังบุคคลนั้นให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินตามจำนวนที่ได้แจ้งไป และให้แจ้งไปด้วยว่าถ้าจะปฏิเสธ ให้แสดงเหตุผลประกอบข้อปฏิเสธเป็นหนังสือมายังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเวลาสิบสี่วันนับแต่วันได้รับแจ้งความ มิฉะนั้นจะถือว่าเป็นหนี้ของทรัพย์สินของลูกหนี้อยู่ตามจำนวนที่แจ้งไปเป็นการเด็ดขาด

ถ้าบุคคลที่ได้รับแจ้งความนั้นปฏิเสธหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคก่อน ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบสวน เมื่อเห็นว่าบุคคลนั้นไม่ได้เป็นหนี้ ให้จำหน่ายชื่อจากบัญชีลูกหนี้ และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบ ถ้าเห็นว่าบุคคลนั้นเป็นหนี้เท่าใด ให้แจ้งจำนวนเป็นหนังสือยืนยันไปยังบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบ และให้แจ้งไปด้วยว่าถ้าจะคัดค้านประการใด ให้ร้องคัดค้านต่อศาลภายในกำหนดเวลาสิบสี่วันนับแต่วันได้รับแจ้งความยืนยัน

ถ้าบุคคลที่ได้รับแจ้งความยืนยันคัดค้านต่อศาลโดยทำเป็นคำร้องภายในกำหนดเวลาตามวรรคก่อน ให้ศาลพิจารณาถ้าพอใจว่าเป็นหนี้ ให้มีคำบังคับให้บุคคลนั้นชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ถ้าเห็นว่าไม่ได้เป็นหนี้ ให้มีคำสั่งให้จำหน่ายจากบัญชีลูกหนี้

ถ้าบุคคลที่ได้รับแจ้งความจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มิได้ปฏิเสธต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือมิได้ร้องคัดค้านต่อศาลตามกำหนดเวลาที่กล่าวข้างต้น เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจมีคำขอต่อศาลให้บังคับให้บุคคลนั้นชำระหนี้ภายในกำหนดเวลาที่ศาลเห็นสมควร

ถ้าบุคคลนั้นไม่ปฏิบัติตามคำบังคับของศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจมีคำขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีเสมือนหนึ่งว่าบุคคลนั้นเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

ในกรณีที่ผู้ถูกทวงหนี้ร้องคัดค้านต่อศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจมีคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาลให้สั่งยึด หรืออายัดทรัพย์สินของผู้ร้องคัดค้านไว้ชั่วคราวก่อนมีคำสั่งในเรื่องนี้นั้นได้

SECTION 116. The provisions of the two preceding sections shall not affect the rights of third parties done in good faith and with consideration prior to the application to make the debtor a bankrupt.

PART 4

Calling in and disposing of property

SECTION 117. When the court has ordered control of the debtor's property, the court or the official receiver is empowered to issue summons calling the debtor, his wife, or any person who, it is ascertained or suspected has property of the debtor in his possession, or who is believed to be indebted to the debtor, or is considered to be capable of giving information regarding the business or property of the debtor, to attend for examination, and is empowered to order such person to produce documents or evidence in the possession or control of such person relating to the business or property of the debtor.

If such person resists the summons or order, the court is empowered to issue a warrant for the arrest of such person and to detain him until compliance with the order of the court or official receiver has been effected.

SECTION 118. On the application of the official receiver, the court is empowered to compel persons who admit being indebted to the debtor, or who admit the possession of property belonging to the debtor, to pay money or deliver the property to the official receiver within such period as the court may deem proper. If the order of enforcement is not complied with, the official receiver may apply to the court for issue of a writ of execution as if such persons were judgment debtors.

SECTION 119. When it appears that the debtor is entitled to claim payment of money, or demand the delivery of property to the debtor, let the official receiver inform such person in writing to pay such money, or deliver such property, as is stated in the notice, to him, and inform such person that if liability is denied, let him show cause for such denial in writing to the official receiver within ten days of receipt of the above notice; otherwise, it will be deemed that such person is indebted to the bankrupt estate in the amount aforestated definitely.

If the person receiving such notice denies liability to the official receiver within the time prescribed in the previous paragraph, let the official receiver inquire into the matter, and if he finds such person is not indebted, let him strike off his name from the list of debtors, and informs such person accordingly. If it is found that such person is indebted to any extent, let him be informed in writing confirming the amount for which such person is liable, and let him be informed, also, that if he has any objection to make, let him object to the court within ten days of receipt of the confirmation of his liability.

If the person receiving the confirmation of his liability objects to the court by way of a motion within the time stated in the previous paragraph, let the court consider the matter. If satisfied that the money is owed, let there be an order directing such person to pay the money, or make over the property, to the official receiver. If it is found that there is no indebtedness, let there be an order directing that (his name) be struck off the statement of debtors.

If any person who receives notice from the official receiver does not deny the same to the official receiver, or does not make any objection to the court within the period prescribed above, the official receiver may apply to the court to compel such person to satisfy the obligation within such time as the court may consider fit.

If such person does not comply with the order of compulsion of the court, the official receiver may apply to the court for issue of a writ of execution as if such person were a judgment debtor.

Where a person against whom a demand for payment of debt has been made makes an objection to the court, the official receiver may apply by motion to the court for an order of attachment on or for an injunction against the property of the objector temporarily prior to the passing of the court's order regarding such debt.

มาตรา 120 ถ้าลักษณะแห่งธุรกิจของลูกหนี้มีเหตุอันสมควรที่จะดำเนินต่อไป เมื่อได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมเจ้าหนี้แล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะดำเนินธุรกิจของลูกหนี้นั้นเองเพื่อชำระสะสางธุรกิจนั้นให้เสร็จไป หรือจะตั้งบุคคลใดหรือลูกหนี้เป็นผู้จัดการโดยกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ก็ได้

ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตั้งบุคคลใดนอกจากลูกหนี้เป็นผู้จัดการบุคคลนั้นต้องให้ประกันตามที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สั่ง และมีสิทธิได้รับบำเหน็จตามที่ที่ประชุมเจ้าหนี้กำหนด ถ้ามิได้กำหนดไว้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นผู้กำหนดผู้จัดการต้องทำบัญชียื่นตามที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สั่ง

มาตรา 121 ถ้าลูกหนี้เป็นข้าราชการ เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีสิทธิรับเงินเดือน บำนาญ บำเหน็จ เบี้ยหวัด หรือเงินในทำนองเดียวกันนี้ของลูกหนี้จากเจ้าหน้าที่เพื่อรวบรวมแบ่งให้แก่เจ้าหนี้ได้ แต่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะต้องจ่ายค่าเลี้ยงชีพลูกหนี้และครอบครัวตามสมควรแก่ฐานะานุรูป

บทบัญญัติในวรรคก่อน ให้ใช้บังคับในกรณีที่ลูกหนี้มีสิทธิได้รับเงินจากบุคคลหรือองค์การอื่นที่มีไว้รัฐบาลด้วย

มาตรา 122 ภายในกำหนดเวลาสามเดือนนับแต่วันที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ ว่า ทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญาที่มีการเกินควรกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจไม่ยอมรับทรัพย์สินหรือสิทธิตามสัญญานั้นได้

บุคคลใดได้รับความเสียหายโดยเหตุที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่ยอมรับดังกล่าว มีสิทธิขอรับชำระหนี้สำหรับค่าเสียหายได้

มาตรา 123 ทรัพย์สินซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รวบรวมได้มา เมื่อลูกหนี้ล้มละลายแล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจขายตามวิธีที่สะดวกและเป็นผลดีที่สุด

การขายโดยวิธีอื่นนอกจากการขายทอดตลาดนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบของกรรมการเจ้าหนี้เว้นแต่ ทรัพย์สินที่เป็นของเสีง่ายหรือถ่านองชั่วไว้จะเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าของทรัพย์สินนั้น

ผู้ได้รับโอนทรัพย์สินจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการขายหรือการแบ่งไม่ต้องรับผิดชอบในค่าภาษีอากรหรือจังกอบสำหรับปีก่อนที่ได้รับโอน

ส่วนที่ 5

การแบ่งทรัพย์สิน

มาตรา 124 ทรัพย์สินซึ่งเหลือจากที่กันไว้สำหรับค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายนั้น เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องจัดการแบ่งในระหว่างเจ้าหนี้โดยเร็ว

การแบ่งทรัพย์สินต้องกระทำทุกระยะเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย เว้นแต่ศาลจะได้อนุญาตให้ขยายเวลาต่อไปโดยมีเหตุสมควร

มาตรา 125 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องกันเงินส่วนแบ่งรายที่มีเงื่อนไขหรือมีข้อโต้แย้ง และค่าธรรมเนียมกับค่าใช้จ่ายอันอาจเกิดขึ้นไว้ตามสมควรแล้วแบ่งเงินที่เหลือให้แก่เจ้าหนี้คนอื่นต่อไป

SECTION 120. If the condition of the business of the debtor indicates reasonable grounds for continuing the same; on receipt of the approval of a creditor's meeting, the official receiver himself may carry on such business with a view to winding it up, or may appoint any person or the debtor to be the manager with prescribed powers and duties.

The provisions of the previous paragraph shall also apply to cases in which the debtor is entitled to receive money from third parties or bodies other than the government.

SECTION 121. If the debtor is a government official; on the court ordering control of the property, the official receiver shall be entitled to receive salary pension gratuity allowance or similar monies belonging to the debtor from the official for realisation and distribution amongst creditors, but the official receiver shall pay a subsistence allowance for the debtor and his family suitable to their standing.

The provisions of the previous paragraph shall also apply to cases in which the debtor is entitled to receive money from third parties or bodies other than the government.

SECTION 122. Within three months from the date when the official receiver learns that property of the debtor or rights under contract are affected with terms more onerous than the benefits receivable, the official receiver is empowered to refuse to receive such property or rights under such contract.

Any person suffering loss from the official receiver's refusal as aforesaid is entitled to file a claim for payment of debt on account of such loss.

SECTION 123. Property realised by the official receiver on the debtor's bankruptcy may be sold by the official receiver in any manner which shall be convenient and most beneficial.

Sale by other than an auction must receive the approval of the Creditors Committee except when the property is perishable, or if kept for any time would deteriorate, or the expense would be disproportionate to the value of such property.

Transferees of property from the official receiver on sale or division have no liability for taxation or land tax ("changkawp") for years prior to the transfer.

PART 5

Division of property

SECTION 124. Property in excess of that reserved for court fees and expenses must be distributed by the official receiver amongst the creditors quickly.

Divisions of property must be made at all times not exceeding six months counting from the date of the court's adjudication of the debtor as a bankrupt unless the court shall permit an extension of time for good reason.

SECTION 125. The official receiver shall retain money for dividends subject to conditions, or which are in dispute, and for court fees and expenses which may arise, as shall be reasonable and shall distribute the balance amongst the creditors.

มาตรา 126 ก่อนกระทำการแบ่งครั้งแรก เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยหนึ่งฉบับ และส่งแจ้งความไปยังเจ้าหนี้และบุคคลล้มละลายล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน กำหนดวันเวลาให้มาตรวจบัญชีส่วนแบ่ง ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้าน ให้ถือว่าบัญชีนั้นถูกต้องและเป็นที่ยุติ แล้วให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาการแบ่งไว้ ณ สำนักงาน และแจ้งจำนวนส่วนแบ่งที่จะจ่ายไปยังเจ้าหนี้

มาตรา 127 ถ้ามีผู้มีส่วนได้เสียคนใดคัดค้านบัญชีส่วนแบ่ง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์พิจารณาคำคัดค้านและคำชี้แจงของเจ้าหนี้และบุคคลล้มละลายแล้วส่งตามที่เห็นสมควร

ผู้มีส่วนได้เสียอาจคัดค้านคำสั่งนั้นโดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลได้ภายในกำหนดเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ฟังคำสั่ง

ถ้ามีผู้คัดค้านต่อศาล ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เลื่อนการจ่ายเงินไปจนกว่าศาลได้มีคำสั่งแล้ว แต่ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เห็นว่า การเลื่อนนั้นจะทำให้ผู้มีส่วนได้เสียได้รับความเสียหาย เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะกักเงินค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายอันอาจเกิดขึ้นได้ตามสมควร แล้วแบ่งเงินที่เหลือให้แก่เจ้าหนี้รายที่ไม่มีข้อโต้แย้งไปก่อนได้

มาตรา 128 ห้ามมิให้จ่ายส่วนแบ่งแก่เจ้าหนี้คนใดเมื่อรวมส่วนแบ่งทุกครั้งแล้วเป็นเงินไม่ถึงหนึ่งบาท

มาตรา 129 สามีหรือภริยาของบุคคลล้มละลายจะได้รับส่วนแบ่งในฐานะเจ้าหนี้ต่อเมื่อเจ้าหนี้อื่นได้รับชำระหนี้เป็นที่พอใจแล้ว

มาตรา 130 ในการแบ่งทรัพย์สินให้แก่เจ้าหนี้นั้น ให้ชำระค่าใช้จ่ายและหนี้สินตามลำดับดังต่อไปนี้

- (1) ค่าใช้จ่ายในการจัดการมรดกของลูกหนี้ที่ตาย
- (2) ค่าใช้จ่ายของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้
- (3) ค่าทำศพลูกหนี้ที่ตายตามสมควรแก่ฐานะานุรูป
- (4) ค่าธรรมเนียมในการรวบรวมทรัพย์สินตามมาตรา 179 (3)
- (5) ค่าธรรมเนียมของเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์และค่าทนายความตามที่ศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนด
- (6) ค่าภาษีอากรและจังกอบที่ถึงกำหนดชำระภายในหกเดือนก่อนมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์
- (7) ค่าจ้างเสมียน คนใช้หรือคนงานของลูกหนี้ สำหรับจำนวนสองเดือนก่อนมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ แต่ไม่เกินกว่าคนละ

สามร้อยบาท

- (8) หนี้อื่นๆ

ถ้ามีเงินไม่พอชำระเต็มจำนวนหนี้ในลำดับใดให้เจ้าหนี้ในลำดับนั้นได้รับเฉลี่ยตามส่วน

มาตรา 131 ก่อนกระทำการแบ่งครั้งสุดท้าย ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ส่งแจ้งความไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องค้างค่าจ้างงานหรือเงินที่ได้ออกไปโดยคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ว่า ให้ส่งบัญชีเงินที่เกี่ยวคังนั้นภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความถ้าไม่ส่งตามกำหนดเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะจัดการแบ่งครั้งสุดท้ายและจ่ายเงินไปโดยไม่คำนึงถึงเงินที่เกี่ยวคังอยู่ นั้น ถ้าผู้ที่ได้รับแจ้งความไม่ปฏิบัติตามนี้ ผู้นั้นหมดสิทธิเรียกร้องต่อไป

กำหนดเวลาดังกล่าวไว้ในวรรคก่อน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจขยายได้ เมื่อมีเหตุสมควร

มาตรา 132 เมื่อได้ชำระหนี้ทั้งหมดโดยเต็มจำนวนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้กับค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายต่างๆ ในคดีล้มละลายหมดแล้ว ถ้ายังมีทรัพย์สินเหลืออยู่ให้คืนแก่บุคคลล้มละลายไป

SECTION 126. Before the distribution of dividends at any time, the official receiver shall publish in at least one daily newspaper, and shall inform all creditors and the bankrupt, at least seven days in advance, a date and time for them to come and examine the statement of distribution. If no person objects, the statement shall be deemed to be correct and final; and the official receiver shall notify such distribution at his office stating the total sum to be distributed amongst the creditors.

SECTION 127. If any person interested objects to the statement of distribution; let the official receiver consider the objection, and the explanations of the creditor, and the bankrupt, and then pass such orders as he shall deem fit.

An interested person may object to such orders by way of a motion to the court within seven days of hearing the orders.

If any person objects to the court, let the official receiver adjourn the payment of the dividend until the court has given order; but, if the official receiver considers that such adjournment would cause loss to any interested person, the official receiver may reserve money for court fees and expenses, which may arise, and distribute the balance to creditors who have no dispute, first.

SECTION 128. It is forbidden to pay a dividend to any creditor when the total amount available for distribution at any time does not amount to one Tical.

SECTION 129. The husband or wife of a bankrupt may receive a dividend as a creditor when all other creditors have received payment of debts to their satisfaction.

SECTION 130. In distributing property amongst creditors, let the expenses and debts be paid in the following order:

- (1) Expenses of administration of a deceased debtor's estate.
- (2) Expenses of the official receiver in managing the debtor's estate.
- (3) Funeral expenses of a deceased debtor proper to his station.
- (4) Court fees in calling in property under Section 179 (3)
- (5) Court fees of the petitioning creditor and counsel's fee as the court or the official receiver may prescribe.
- (6) Taxation and Land (Changkawp) which have become due for payment within the six months preceding the order for control of the property.
- (7) Wages of clerks, servants, or workmen of the debtor, for two months prior to the order of control of the property but not exceeding Ticals three hundred per person.
- (8) Other debts.

If the money is insufficient to pay in full the debt in any series, let the creditors in such series receive proportionately.

SECTION 131. Before making the final distribution, let the official receiver inform persons whose wages for work, whose advances made by order of the official receiver, are in arrears requiring them to submit a statement of such arrears within seven days of receipt of such intimation. If not submitted within the prescribed time, the official receiver shall make the final distribution and pay out the money without regard to such arrears. If persons who have received notice do not act as aforesaid, such person's right to claim shall become determined.

The period prescribed as stated in the previous paragraph may be extended by the official receiver when there are proper grounds for doing so.

SECTION 132. When all debts have been paid in full as enacted under this Act including court fees and expenses in the bankruptcy, and, if there is still property left over, let it be returned to the bankrupt.

ส่วนที่ 6 การปิดคดี

มาตรา 133 เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้แบ่งทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือได้หยุดกระทำการตามข้อตกลงในการประนอมหนี้ หรือเมื่อลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินจะให้แบ่ง เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจทำรายงานแสดงกิจการและบัญชีรับจ่ายในคดีล้มละลายยื่นต่อศาลและขอให้ศาลสั่งปิดคดีได้

เมื่อศาลได้พิจารณารายงานและบัญชีของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ประกอบกับคำคัดค้านของเจ้าหนี้หรือผู้มีส่วนได้เสียแล้ว ศาลจะสั่งให้ปิดคดีหรือไม่ก็ได้

ถ้าศาลสั่งไม่ให้ปิดคดี เมื่อเจ้าหนี้หรือผู้มีส่วนได้เสียมีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลอาจสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รับผิดชอบในการที่ได้กระทำหรือละเว้นกระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ก็ได้

คำสั่งปิดคดีทำให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์พ้นจากความรับผิดชอบในหน้าที่จนถึงวันที่ศาลสั่งนั้น

ถ้าปรากฏว่าศาลได้สั่งไปโดยผิดหลง ศาลอาจเพิกถอนคำสั่งปิดคดีนั้นได้

มาตรา 134 คำสั่งปิดคดีมีผลเพียงให้ระงับการจัดการต่างๆ ไว้ แต่ไม่ทำให้คดีล้มละลายสิ้นสุด และไม่ทำให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หลุดพ้นจากหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) หน้าที่ตามมาตรา 160
- (2) หน้าที่อนุมัติการใดๆ ที่กฎหมายบัญญัติไว้
- (3) หน้าที่ตรวจบัญชีรับจ่ายของบุคคลล้มละลาย

ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เห็นว่าบุคคลล้มละลายมีทรัพย์สินขึ้นใหม่ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจขอให้ศาลเปิดคดีต่อไปได้

ส่วนที่ 7 การยกเลิกการล้มละลาย

มาตรา 135 เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอศาลมีอำนาจสั่งยกเลิกการล้มละลายได้ ถ้าปรากฏเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่อาจดำเนินการให้ได้ผลเพื่อประโยชน์แก่เจ้าหนี้ทั้งหลาย เพราะเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ไม่ช่วยเหลือยอมเสียค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายหรือวางเงินประกันตามที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกร้อง และไม่มีเจ้าหนี้อื่นสามารถและเต็มใจกระทำการดังกล่าวแล้ว ภายในกำหนดเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันที่เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ได้ขจัดขึ้นหรือละเลยนั้น

(2) ลูกหนี้ไม่ควรถูกพิพากษาให้ล้มละลาย

(3) หนี้สินของบุคคลล้มละลายได้ชำระเต็มจำนวนแล้ว

ถ้าลูกหนี้ปฏิเสธหนี้สินรายใด แต่ลูกหนี้ยอมทำสัญญาและให้ประกันต่อศาลว่าจะใช้เงินให้เต็มจำนวนกับค่าธรรมเนียมด้วยก็ดี หรือถ้าหาตัวเจ้าหนี้ไม่พบแต่ลูกหนี้ได้นำเงินเต็มจำนวนมาวางต่อศาลก็ดี ให้ถือว่าหนี้สินรายนั้นได้ชำระเต็มจำนวนแล้ว

PART 6

Closing the action

SECTION 133. When the official receiver has distributed the property of the debtor, or has ceased to take action under a composition, or when the debtor has no distributable property, the official receiver may report to the court setting forth the business and accounts or receipt and payments in such bankruptcy, and ask the court to order closure of the action.

When the court has considered the report and the accounts of the official receiver together with the objections of creditors or interested parties, the court may order the closure or otherwise of the action.

If the court gives order refusing closure of the action; on the application of a creditor, or person interested, by way of a motion, the court may order the official receiver to be held responsible for any act done or omitted not in accord with his duty.

An order of the court closing the action frees the official receiver from all liability for acts done in the course of his duty up to the date of such order.

If it appears the court has given the order by mistake, the court may withdraw the order to close the action.

SECTION 134. An order for closure of the action has only the result of stopping all acts of management, does not bring the bankruptcy to an end, and does not free the official receiver from the following duties:

- (1) duties under Section 160.
- (2) duty to allow all acts prescribed by law.
- (3) duty to examine the debtor's accounts of receipts and expenditure.

If the official receiver finds that the bankrupt has acquired additional property, the official receiver may apply to the court to re-open the action.

PART 7

The determination of bankruptcy

SECTION 135. When an interested person or official receiver applies, the court is empowered to order the determination of the bankruptcy in any of the following cases:

(1) The official receiver is unable to carry on for the benefit of the creditors as a whole because the petitioning creditor does not assist or refuses to pay court fees or expenses or deposit guarantee money as demanded by the official receiver and no other creditor is capable and willing to do so within one month from the date when the petitioning creditor objected or omitted so to act.

(2) The debtor should not be adjudged a bankrupt.

(3) The debts of the bankrupt have been paid in full.

If the debtor disputes any debt, but the debtor makes an agreement and gives security to the court to the effect that he will pay the debt in full and all court fees, or if the creditor cannot be found, and the debtor deposits the full amount with the court, let it be held that such debt has been fully paid.

(4) เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้แบ่งทรัพย์ครั้งสุดท้าย หรือไม่มีทรัพย์สินจะแบ่งให้แก่เจ้าหนี้แล้ว ต่อแต่นั้นมาภายในกำหนดเวลาสิบปี เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่อาจรวบรวมทรัพย์สินของบุคคลล้มละลายได้อีก และไม่มีเจ้าหนี้มาขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จัดการรวบรวมทรัพย์สินของบุคคลล้มละลาย

มาตรา 136 คำสั่งยกเลิกการล้มละลายตามมาตรา 135 (1) หรือ (2) นั้นไม่ทำให้ลูกหนี้หลุดพ้นหนี้สินแต่อย่างใด

มาตรา 137 คำสั่งยกเลิกการล้มละลายไม่กระทบถึงการใดที่ศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้กระทำไปแล้ว ส่วนทรัพย์สินของบุคคลล้มละลายให้ตกแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดตามที่ศาลกำหนด หรือถ้าไม่ได้กำหนด ก็ให้คืนแก่บุคคลล้มละลาย

มาตรา 138 เมื่อศาลได้มีคำสั่งยกเลิกการล้มละลายแล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาในราชกิจจานุเบกษา และในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับ

หมวด 5

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

ส่วนที่ 1

การแต่งตั้งและถอดถอน

มาตรา 139 รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลหนึ่งหรือหลายคนที่เห็นสมควร โดยเฉพาะตัวหรือโดยตำแหน่งหน้าที่ให้เป็นเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และมีอำนาจถอดถอนได้

การแต่งตั้งหรือถอดถอนเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นั้น ให้โฆษณาในราชกิจจานุเบกษา

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นั้นให้ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานของศาล

ส่วนที่ 2

อำนาจหน้าที่

มาตรา 140 ในการเป็นคู่ความในศาลก็ดี ในการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ก็ดี หรือในการกระทำการอื่นเพื่อให้เป็นไปตามหน้าที่ก็ดี ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ใช้นามตำแหน่งว่า "เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของ.....ลูกหนี้" หรือ "เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของ.....ผู้ล้มละลาย" โดยกรอกนามของลูกหนี้หรือผู้ล้มละลายลงในช่องว่างแล้วแต่กรณี

มาตรา 141 ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจจ้างนายความเข้าทำการแทนได้

มาตรา 142 นอกจากที่มีบัญญัติไว้ในบทมาตราอื่น เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) รายงานข้อความเกี่ยวกับกิจการ ทรัพย์สิน หรือความประพฤติของลูกหนี้ตามที่ศาลต้องการ

(2) ช่วยซักถามลูกหนี้หรือบุคคลอื่นในการที่ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้

(4) When the official receiver has made the final distribution, or when there is no property for distribution amongst the creditors, from such time within a period of ten years, the official receiver has not been able to call in any further property of the bankrupt's, and no creditor has asked the official receiver to arrange for the calling in of any property of the bankrupt.

SECTION 136. An order to determine the bankruptcy under Section 135 (1) or (2) does not free the debtor from liability for debt in any way.

SECTION 137. An order for determination of the bankruptcy does not affect any act done by the court or the official receiver.

As regards the property of the bankrupt falling into the possession of any person whether as prescribed by the court or not, it shall be returned to the bankrupt.

SECTION 138. When the court has given orders determining a bankruptcy, let the official receiver publish the fact in the Government Gazette and in at least one daily newspaper.

CHAPTER 5

THE OFFICIAL RECEIVER

PART 1

Appointment and removal

SECTION 139. The Minister is empowered to appoint any one or more persons, as may be deemed proper, personally or ex officio, as official receiver, with power to remove the same.

The appointment or removal of such official receiver shall be notified in the Government Gazette.

Such official receiver shall be deemed to be an official of the court.

PART 2

Powers and duties

SECTION 140. Whether as party to an action in court, in the management of the property of a debtor, or in any acts done in carrying out duties, let the official receiver use the name and title "Official Receiver of the property of.....debtor" or "Official Receiver of the property of.....bankrupt" by inserting the name of the debtor on the bankrupt, as the case may be, in the vacant space.

SECTION 141. In conducting an action in court, the official receiver is empowered to employ counsel to act on his behalf.

SECTION 142. Apart from the provisions of other sections, the official receiver has the following duties:

(1) Report matters relating to the business, property, or conduct of the debtor, as may be required by the court.

(2) Assist in examining the debtor or other persons in matters in which the court is hearing proceedings under this Act.

มาตรา 143 ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจมีคำขอให้ศาลมีคำสั่งเกี่ยวกับการใดที่เป็นปัญหาได้

มาตรา 144 ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เห็นเป็นการจำเป็นที่จะต้องกู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์แห่งการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ เมื่อได้รับอนุญาตจากศาลแล้วให้กู้ยืมได้

มาตรา 145 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะกระทำการดังต่อไปนี้ได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบของกรรมการเจ้าหนี้แล้ว

- (1) ถอนการยึดทรัพย์ในคดีล้มละลาย
- (2) โอนทรัพย์สินใดๆ นอกจากโดยวิธีขายทอดตลาด
- (3) สละสิทธิ
- (4) พ้องหรือถอนฟ้องคดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินในคดีล้มละลายหรือพ้องหรือถอนฟ้องคดีล้มละลาย
- (5) ประนีประนอมยอมความหรือมอบคดีให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย

มาตรา 146 ถ้าบุคคลล้มละลาย เจ้าหนี้ หรือบุคคลใดได้รับความเสียหายโดยการกระทำหรือคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ บุคคลนั้นอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาลภายในกำหนดเวลาสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้ทราบการกระทำหรือคำวินิจฉัยนั้น ศาลมีอำนาจสั่งยื่นตาม กลับหรือแก้ไข หรือสั่งประการใดตามที่เห็นสมควร

มาตรา 147 ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่ต้องรับผิดชอบส่วนตัว เว้นแต่จะได้กระทำโดยเจตนาร้าย หรือโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

มาตรา 148 การฟ้องเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือเจ้าพนักงานอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ในการที่ได้กระทำหรือละเว้นกระทำการตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามิได้ฟ้องภายในกำหนดเวลาหกเดือนนับแต่วันที่เกิดอำนาจฟ้องให้ถือว่าขาดอายุความ

หมวด 6

อำนาจศาลและกระบวนการพิจารณาคดีล้มละลาย

ส่วนที่ 1

อำนาจศาล

มาตรา 149 ศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม เว้นแต่ศาลแขวง มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีล้มละลาย

มาตรา 150 การยื่นคำฟ้องหรือคำร้องขอให้ล้มละลาย ให้ยื่นต่อศาลซึ่งลูกหนี้มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตหรือประกอบธุรกิจอยู่ในเขตไม่ว่าด้วยตนเองหรือโดยตัวแทนในขณะที่ยื่นคำฟ้องหรือคำร้องขอหรือภายในกำหนดเวลาหนึ่งปีก่อนนั้น

มาตรา 151 ศาลต้องสอดส่องให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ปฏิบัติหน้าที่โดยเรียบร้อย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทำคำชี้แจงในเรื่องบัญชีหรือเรื่องใดๆ เกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคดีล้มละลาย หรือจะสั่งให้กระทำหรือละเว้นกระทำการตามที่เห็นสมควรได้

SECTION 143. In carrying out his duties, the official receiver may apply to the court for orders on matters relating to issues which may arise.

SECTION 144. If the official receiver considers it necessary to borrow money for the benefit of the management of the debtor's property, the official receiver, on receiving the court's permission, may do so.

SECTION 145. The official receiver may do the following things on receiving the approval of the Creditors' Committee:

- (1) Withdraw attachment of property in a bankruptcy action.
- (2) Transfer any property other than by the method of a public auction.
- (3) Surrender a right.
- (4) File or withdraw a civil action relating to property in the bankruptcy case, or file or withdraw a bankruptcy action.
- (5) Effect a composition or submit a matter to arbitration.

SECTION 146. If any bankrupt, creditor, or other person suffers any loss owing to any act done by, or the decision of the official receiver, such person may apply by way of a motion to the court within a period of ten day counting from the date on which he became aware of such act or order. The court has power to confirm, reverse, or amend, or give any order as it may deem proper.

SECTION 147. In carrying out his duties, the official receiver shall have no personal liability except when he has acted with evil intent or gross negligence.

SECTION 148. In filing actions against the official receiver, or any other official, under this Act, with respect to acts done or omitted prescribed under this Act, if the action is not filed within six months from the date when the right of action arose, it shall be deemed to be barred by prescription.

CHAPTER 6

POWERS OF THE COURT AND PROCEEDINGS IN BANKRUPTCY

PART 1

Powers of the court

SECTION 149. Courts which are empowered to hear and decide civil actions under the Law Relating to the Organisation of the Courts, excepting Small Causes Courts (San Kweng), are empowered to hear and decide bankruptcy actions.

SECTION 150. The submission of complaints or petitions asking for an adjudication in bankruptcy shall be submitted to the court in whose jurisdiction the debtor resides or carries on business, whether personally or by representation, at the time of submission of the complaint or petition, or within one year previously.

SECTION 151. The court must see that the official receiver does his duty properly, and, to that end, is empowered to order the official receiver to explain accounts or any other matter relevant to the bankruptcy proceedings, or may order him to do or refrain from doing anything as it may deem proper.

มาตรา 152 ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นแก่กองทรัพย์สินในคดีล้มละลายโดยเจตนาร้ายหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ศาลมีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ชดเชยค่าเสียหายเป็นส่วนตัวตามที่เห็นสมควรได้

ส่วนที่ 2

กระบวนการพิจารณาคดีล้มละลาย

มาตรา 153 กระบวนการพิจารณาคดีล้มละลายให้ดำเนินการเป็นกรณีพิเศษ ส่วนใดที่พระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 154 ในคดีที่ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ชั่วคราวแล้ว ถ้าเจ้าหนี้เป็นผู้เป็นโจทก์ทั้งฟ้อง ถอนฟ้อง หรือขาดนัดพิจารณา ก่อนที่ศาลจะสั่งจำหน่ายคดี ให้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยหนึ่งฉบับเพื่อให้เจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

มาตรา 155 เจ้าหนี้เป็นผู้เป็นโจทก์มีหน้าที่ระงับประโยชน์ของเจ้าหนี้ทั้งหลายช่วยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการรวบรวมจำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้และรับผิดชอบในบรรดาค่าธรรมเนียม ค่าเสียหาย และค่าใช้จ่ายในคดีล้มละลายนั้น เพื่อป้องกันการรับผิดชอบนี้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจเรียกประกันจากเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ตามจำนวนที่เห็นว่าจำเป็น

มาตรา 156 ถ้าเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ขัดขึ้นหรือละเลยไม่ช่วยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ หรือไม่ให้ประกันตามที่กล่าวได้ในมาตรา 155 ภายในกำหนดเวลาเจ็ดวัน นับแต่วันที่รับคำสั่งแล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ด้วยความเห็นชอบของที่ประชุมเจ้าหนี้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหนี้คนอื่นเป็นเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์แทนต่อไป

มาตรา 157 เมื่อได้ส่งแจ้งความนัดประชุมหรือแจ้งความใดๆ ไปยังเจ้าหนี้ทั้งหลายในราชอาณาจักรแล้ว แม้เจ้าหนี้บางคนจะยังไม่ได้รับ ก็ไม่ทำให้การประชุมหรือการนั้นเสียไป

มาตรา 158 ผู้มีส่วนได้เสียคนใดเห็นว่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่มีสิทธิยึดทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใด ให้คัดค้านต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้รับคำคัดค้านแล้วให้สอบสวนและมีคำสั่ง ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สั่งไม่ให้ถอนการยึด ผู้นั้นมีสิทธิยื่นคำร้องขอต่อศาลภายในกำหนดเวลาสิบสี่วัน นับแต่วันได้ทราบคำสั่งนั้น เมื่อศาลได้รับคำร้องขอแล้ว ให้ศาลพิจารณาและมีคำสั่งชี้ขาดเหมือนอย่างคดีธรรมดา โดยเรียกเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้าผู้คดี

มาตรา 159 เมื่อศาลได้พิพากษาหรือมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดแล้ว ให้แจ้งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ

SECTION 152. If the Official Receiver causes any loss to arise to the bankruptcy property with evil intent or by gross negligence, the court is empowered to order the official receiver to pay compensation personally to such amount as may be deemed proper.

PART 2

Proceedings in bankruptcy

SECTION 153. Proceedings in bankruptcy shall be carried out as an urgent matter. In so far as provision has not been made in this Act, the provisions of the Civil Procedure Code shall apply by analogy.

SECTION 154. In cases in which the court has issued orders for the control of the debtor's property as a temporary measure, if the petitioning creditor abandons the action, withdraws the plaint, or fails to attend the hearing on the date prescribed, before the court strikes the case off the register, let the fact be published in at least one daily newspaper in advance for at least seven days, for the information of creditors.

SECTION 155. The petitioning creditor has a duty to look after the interests of all creditors, assist the official receiver in calling in and disposing of the property of the debtor, and to be responsible for all court fees, loss, and expenses in a bankruptcy action. To safeguard this liability, the official receiver is empowered to demand security from the petitioning creditor to such amount as he may consider necessary.

SECTION 156. If the petitioning creditor objects or is negligent, fails to assist the official receiver, or does not give the security mentioned in Section 155 within seven days counting from the date of receiving notice, the official receiver, with the approval of the meeting of creditors, is empowered to appoint another creditor to be the petitioning creditor, for the future.

SECTION 157. When notice of the date of a meeting, or any other matter, has been sent to all creditors within the Kingdom even if some of them have not been received, it shall not affect the date of the meeting, or the other matter.

SECTION 158. If any interested person considers that the official receiver is not entitled to attach any property, let him object to the official receiver. When the official receiver has received the objection, let him inquire into it, and pass orders. If the official receiver gives orders refusing to withdraw the attachment, the interested person is entitled to submit a petition to the court within ten days counting from the date on which he became aware of the order. When the court has received the petition, let the court consider it, and give final decision as in ordinary cases after calling the official receiver to defend the action.

SECTION 159. When the court has given judgment or any order, let the official receiver be informed.

หมวด 7

การสอบสวนและบทกำหนดโทษ

ส่วนที่ 1

การสอบสวน

มาตรา 160 ในระหว่างดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีล้มละลาย ถ้ามีเหตุควรเชื่อได้ว่าลูกหนี้หรือผู้หนึ่งผู้ใดได้กระทำความผิดในทางอาญาเกี่ยวกับการล้มละลายให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย

ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าไม่ควรฟ้อง ซึ่งแย้งกับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้ส่งสำนวนไปยังอธิบดีกรมอัยการเพื่อสั่ง

ส่วนที่ 2

บทกำหนดโทษ

มาตรา 161 ลูกหนี้คนใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา 67 (3) โดยไม่มีข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 162 ลูกหนี้คนใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา 64 มาตรา 65 มาตรา 79 หรือมาตรา 80 โดยไม่มีข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขึ้นเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 16 (1) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินสี่เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 163 ลูกหนี้คนใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

(1) ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา 23 มาตรา 30 หรือมาตรา 67 (1) หรือ (2) โดยไม่มีข้อแก้ตัวอันสมควร

(2) ละเว้นไม่แจ้งข้อความอันเป็นสาระสำคัญ หรือกล่าวเท็จเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของตนต่อศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ หรือที่ประชุมเจ้าหนี้วันแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามิได้มีเจตนาซ่อน

(3) มิได้แจ้งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบภายในกำหนดเวลาหนึ่งเดือน เมื่อได้ทราบหรือมีเหตุผลอันสมควรเชื่อได้ว่ามีผู้นำนีสินอันเป็นเท็จมาขอรับชำระในคดีล้มละลาย

มาตรา 164 ในระหว่างเวลาหนึ่งปีก่อนมีการขอให้ลูกหนี้ล้มละลายหรือภายหลังนั้น แต่ก่อนมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้คนใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

(1) ยักยอก ซุกซ่อน ทำลาย ก่อความชำรุดหรือเปลี่ยนแปลงดวงตราสมุดบัญชีหรือเอกสารอันเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของตน หรือรู้เห็นเป็นใจด้วยการกระทำนั้นๆ วันแต่จะพิสูจน์ได้ว่า มิได้มีเจตนาปกปิดสภาพแห่งกิจการของตน

CHAPTER 7

INVESTIGATION AND PENALTIES

PART 1

Investigation

SECTION 160. If during the bankruptcy proceedings, there is reason to believe that the debtor or any other person have committed a criminal offence relating to bankruptcy, let the official receiver be the official to conduct the investigation in accordance with the Criminal Procedure Code.

In the event of the official of the public prosecutor's department disagreeing with the official receiver in considering that no prosecution should be instituted, let the proceedings be submitted to the Director-General of the department of Public Prosecution, for orders.

PART 2

Penalties

SECTION 161. Any debtor contravening the provisions of Section 67 (3) without reasonable excuse, is guilty of an offence punishable with a fine not exceeding Ticals two hundred, or imprisonment not exceeding two months, or both fine and imprisonment.

SECTION 162. Any debtor contravening the provisions of Section 64, 65, 79 or 80 without reasonable excuse or who opposes the official receiver in carrying out his duties under Section 16 (1), is guilty of an offence punishable with a fine not exceeding Ticals two hundred, or imprisonment not exceeding four months, or both fine and imprisonment.

SECTION 163. Any debtor doing any one of the following things is guilty of an offence punishable with a fine not exceeding Ticals one thousand or imprisonment not exceeding two years, or both fine and imprisonment:

(1) Contravenes the provisions of Section 23, 30 or 67 (1) or (2) without reasonable excuse.

(2) Omits to communicate material matters, or makes false statements relating to his business or property, to the official receiver, or to a meeting of creditors, unless proof is given of absence of any fraudulent intention.

(3) Fails to inform the official receiver within a period of one month when it is known or there is reason to believe, that a person has submitted a claim for payment of a debt in the bankruptcy which is false.

SECTION 164. Within a period of one year prior to an application for the bankruptcy of a debtor, or subsequently, but before an order for control of property has been made, any debtor doing any of the following things is guilty of an offence punishable with a fine not exceeding Ticals one thousand, or imprisonment not exceeding two years, or with both fine and imprisonment:

(1) Fraudulently removes, conceals, destroys, causes damage to or alters, seals, accounts, or documents relating to his business or property, or knowingly connives at such acts unless proof can be given of absence of any intention of concealment of the state of his affairs.

If it appears that seals, accounts, or documents are lost, damaged, or altered, it shall be presumed that the debtor is the person who has caused the same.

- ถ้าปรากฏว่า ดวงตรา สมุดบัญชี หรือเอกสารสูญหายชำรุดหรือเปลี่ยนแปลงให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ลูกหนี้เป็นผู้กระทำ
- (2) ละเว้นจดข้อความอันเป็นสาระสำคัญ หรือจดข้อความเท็จลงในสมุดบัญชีหรือเอกสารอันเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของตน หรือรู้เห็นเป็นใจในการนั้น
 - (3) นำทรัพย์สินซึ่งได้มาโดยเชื่อและยังมิได้ชำระราคาไปจำหน่ายนองหรือจำหน่าย เว้นแต่การนั้นเป็นปกติธุระของลูกหนี้ และพิสูจน์ได้ว่ามิได้มีเจตนาฉ้อฉล
 - (4) รับสินเชื่อจากบุคคลอื่นโดยใช้อุบายหลอกลวงหรือชักชวนโอน หรือส่งมอบทรัพย์สินของตนโดยทุจริต หรือกระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำให้ทรัพย์สินของตนต้องมีภาระผูกพันขึ้นโดยทุจริตหรือยอมหรือสมยอมกับบุคคลอื่นให้ศาลพิพากษาให้ตนต้องชำระหนี้ซึ่งตนมิควรต้องชำระ

มาตรา 165 ในระหว่างเวลาตั้งแต่ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จนถึงเวลาที่พ้นจากล้มละลาย ลูกหนี้คนใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

- (1) รับสินเชื่อจากผู้อื่นมีจำนวนตั้งแต่หนึ่งร้อยบาทขึ้นไปโดยมิได้แจ้งให้ผู้นั้นทราบว่าจะตนถูกพิทักษ์ทรัพย์หรือล้มละลาย
- (2) ประกอบการค้าหรือธุรกิจโดยใช้นามตัวหรือนามสมญาผิดจากที่ตนถูกพิทักษ์ทรัพย์หรือล้มละลาย และในการนั้นได้รับสินเชื่อจากบุคคลอื่นโดยมิได้แจ้งให้ผู้นั้นทราบว่าจะตนถูกพิทักษ์ทรัพย์หรือล้มละลาย
- (3) ประกอบการค้าหรือธุรกิจโดยใช้นามหรือนามสมญาของผู้อื่นบังหน้า
- (4) ประกอบการค้าหรือธุรกิจโดยใช้นามตัวหรือนามสมญาผิดไปจากที่ตนถูกพิทักษ์ทรัพย์หรือล้มละลาย โดยมิได้โฆษณาการดังต่อไปนี้ในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ
 - ก. นามตัวและนามสมญาที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์หรือล้มละลาย
 - ข. ตำบลที่ตนประกอบการค้าหรือธุรกิจในขณะที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์
 - ค. นามตัวและนามสมญาซึ่งประสงค์จะใช้ต่อไปในการค้าหรือธุรกิจ
 - ง. ลักษณะของการค้าหรือธุรกิจที่จะประกอบต่อไป
 - จ. ตำบลที่จะประกอบการค้าหรือธุรกิจ

มาตรา 166 ลูกหนี้คนใดมีหนี้สินเนื่องในการค้าหรือธุรกิจอยู่ในขณะที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

- (1) เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบถามหรือศาลทำการไต่สวน ลูกหนี้ไม่สามารถให้เหตุผลอันสมควรถึงการที่ได้เสียทรัพย์สินไปเป็นจำนวนมากในระหว่างเวลาหนึ่งปีก่อนมีการขอให้ล้มละลาย หรือภายหลังนั้นแต่ก่อนมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์
- (2) กระทำหนี้สินอันพึงขอรับชำระได้ในคดีล้มละลาย โดยไม่มีเหตุอันน่าเชื่อว่าจะสามารถชำระหนี้หนี้ได้

มาตรา 167 บุคคลซึ่งประกอบพาณิชย์กิจตามที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนพาณิชย์คนใด ไม่มีบัญชีย้อนหลังขึ้นไปสามปีนับแต่วันที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ซึ่งจะแสดงให้เห็นการประกอบพาณิชย์กิจหรือฐานะการเงินของคนอย่างเพียงพอ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการบัญชีซึ่งให้อยู่ในเวลานั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 168 ในระหว่างเวลาหกเดือนก่อนมีการขอให้ลูกหนี้ล้มละลายหรือภายหลังนั้น แต่ก่อนเวลาที่พ้นจากล้มละลาย ลูกหนี้คนใดออกไปหรือพยายามจะออกไปนอกราชอาณาจักร โดยนำทรัพย์สินซึ่งตามกฎหมายต้องเอาไว้แบ่งใช้หนี้แก่เจ้าหนี้ราคาเกินกว่าหนึ่งร้อยบาทออกไปด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามิได้มีเจตนาฉ้อฉล มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปีหรือทั้งปรับทั้งจำ

(2) Omitted to record material matters, or made false entries in the accounts or documents relating to his business or property, or has knowingly connived at the same.

(3) Has pledged, mortgaged, or disposed of, property obtained by purchase on credit, for which the price has not yet been paid, unless such act is the normal business of the debtor, and proof is afforded of absence of intention of fraud.

(4) Receives goods on credit from third parties on false pretences, or by concealment of transfer, or delivers his own property fraudulently, or by doing an act or permitting others to do an act creates a right over property fraudulently, or allows or conspires with others to allow a court to give judgment against him to pay a debt which he should not pay.

SECTION 165. During the period from date of court order of control of property until date of release from bankruptcy, and debtor doing any of the following things is guilty of an offence punishable by fine not exceeding Ticals one thousand, or imprisonment not exceeding two years, or both fine and imprisonment:

(1) Receiving goods on credit from third parties of a value of Ticals one hundred upwards without informing such person that his property is under Control, or that he is a bankrupt.

(2) Trades or does business in his own name or under a designation other than that under which his property has been placed under control, or he has been made bankrupt, without publishing in at least one daily newspaper the following particulars:

A. His name and the designation under which his property has been placed under control, or he has been made bankrupt.

B. The place at which he traded or did business when his property was placed under control.

C. The name and designation under which he intends to trade or do business in the future.

D. The nature of the trade or business intended to be done in the future.

E. The address at which the trade or business is to be conducted.

SECTION 166. A debtor becoming indebted whilst trading or doing business at the time when his property is placed under control doing any of the following things, is guilty of an offence punishable with fine not exceeding Ticals five hundred, or imprisonment not exceeding one year, or both fine and imprisonment:

(1) When the official receiver makes an examination or the court conducts an inquiry, the debtor is unable to give satisfactory explanations for loss of his property to a considerable extent during the period of one year prior to the application to make him bankrupt or afterwards but before the order controlling his property.

(2) Creates debt for which claim for payment in the bankruptcy can be made, without reasonable grounds for believing that such debt can be paid.

SECTION 167. A person who carries on a business mentioned in the law regarding the registration of commercial business, has no accounts for the past three years counting from the date when his property was finally placed under control which can show sufficiently the business done or his financial position, as is required in the law relating to accounts in force at such time, is guilty of an offence punishable with fine not exceeding Ticals five hundred, or imprisonment not exceeding one year, or both fine and imprisonment.

SECTION 168. In the six months preceding the application to make the debtor bankrupt or afterwards but before his discharge from bankruptcy, any debtor who leaves or attempts to leave the Kingdom taking with him property to a value in excess of Ticals one hundred which, according to law, must be retained for the payment of the debts to his creditor, in the absence of proof that he did so without fraudulent intent, commits an offence punishable with a fine not exceeding Ticals one thousand, or imprisonment not exceeding two years, or with fine and imprisonment.

มาตรา 169 เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ลูกหนี้คนใดซ่อนตัวหรือหลบไปเสียจากที่ที่เคยอยู่ หรือที่ทำการค้า หรือประกอบธุรกิจแห่งสุดท้าย หรือออกไปนอกราชอาณาจักร โดยเจตนาหลีกเลี่ยงหมายเรียกหรือหมายนัดของศาลในคดีล้มละลาย หรือหลีกเลี่ยงการที่จะถูกสอบสวน หรือได้ส่วนเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของตน หรือทำให้เกิดความลำบากขัดข้องแก่กระบวนการพิจารณาคดีล้มละลาย มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 170 เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ลูกหนี้คนใดกระทำการฉ้อฉล หรือให้ หรือเสนอให้ หรือตกลงว่าจะให้ประโยชน์ใดๆ แก่เจ้าหนี้ โดยมุ่งหมายที่จะได้รับความยินยอมของเจ้าหนี้ในการขอประนอมหนี้ หรือข้อตกลงเกี่ยวกับกิจการหรือการล้มละลายของตน การขอลดจากการล้มละลาย มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 171 เจ้าหนี้หรือผู้แทนเจ้าหนี้คนใดกล่าวอ้างหรือขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย หรือการขอประนอมหนี้ หรือในการตกลงเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้โดยไม่เป็นความจริงในส่วนสาระสำคัญ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามิได้มีเจตนาฉ้อฉล มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 172 เจ้าหนี้หรือผู้แทนเจ้าหนี้คนใด เรียกหรือรับหรือยินยอมที่จะรับทรัพย์สินหลักประกันหรือผลประโยชน์ใดๆ ไว้เป็นประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น เพื่อที่จะยินยอมหรือไม่คัดค้านในการขอประนอมหนี้ หรือการขอลดจากล้มละลาย มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าเท่าของราคาผลประโยชน์อันมิควรได้นั้น

มาตรา 173 ผู้ใดรู้ว่าได้มีหรือจะมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้วยักยอก ซุกซ่อน รับ จำหน่าย หรือจัดการแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้โดยเจตนาทุจริต มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองเท่าราคาทรัพย์สินนั้น หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้โฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ในราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์รายวันแล้ว บุคคลทุกคนได้ทราบว่ามีคำสั่งนั้น

มาตรา 174 ผู้ใดกล่าวอ้างโดยไม่เป็นความจริงว่าตนเป็นเจ้าหนี้โดยมุ่งหมายที่จะได้ดูหรือคัดสำเนาเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคดีล้มละลาย มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 175 บุคคลดังต่อไปนี้มีหน้าที่และความรับผิดชอบทางอาญาเช่นเดียวกับลูกหนี้ สำหรับกิจการที่ตนได้กระทำในขณะที่เป็นผู้ประกอบการงานของลูกหนี้

(1) ถ้าลูกหนี้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญซึ่งได้จดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด หุ้นส่วนผู้จัดการ หรือผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งสอดเข้าไปเกี่ยวข้องจัดการงาน หรือผู้ชำระบัญชีของห้างหุ้นส่วนนั้น

(2) ถ้าลูกหนี้เป็นบริษัทจำกัด ผู้เริ่มก่อการ กรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ชำระบัญชีของนิติบุคคลนั้น

(3) ถ้าลูกหนี้เป็นนิติบุคคลอื่นนอกจากที่กล่าวไว้ใน (1) และ (2) ผู้จัดการหรือผู้ชำระบัญชีของนิติบุคคลนั้น

(4) ถ้าลูกหนี้มีตัวแทนหรือลูกจ้างเป็นผู้ประกอบการงาน ตัวแทนหรือลูกจ้างของลูกหนี้

(5) ถ้าลูกหนี้ตาย ทายาท ผู้จัดการมรดก หรือผู้ปกครองทรัพย์ของลูกหนี้

SECTION 169. When the court has issued the order controlling his property, any debtor who conceals himself, or absconds from the last address where he has lived or traded or done business, or has left the Kingdom with intent to avoid service of summons or notice or to avoid being examined or investigated as regards his business or his property, or creates difficulties or obstacles in the hearing of the bankruptcy action, is guilty of an offence punishable with fine not exceeding Ticals five hundred, or imprisonment not exceeding one year, or both fine and imprisonment.

SECTION 170. When the court has ordered control of property, any debtor who acts fraudulently, or who gives or offers to give or agrees to give any benefit to creditor with the object of securing the consent of such creditor to his application for a composition, or to an agreement relating to the business, or his bankruptcy, or to prevent any objection to his application for discharge from bankruptcy, is guilty of an offence punishable by a fine not exceeding Ticals one thousand, or imprisonment not exceeding two years, or both fine and imprisonment.

SECTION 171. Any creditor or representative of a creditor alleging or claiming payment of a debt in bankruptcy, or in a composition, or in any agreement relating to the property of the debtor, without truth in material matters, in the absence of proof of no dishonest intent, is guilty of an offence punishable by fine not exceeding Ticals one thousand, or imprisonment not exceeding two years, or both fine and imprisonment.

SECTION 172. Any creditor or representative of a creditor who demands or accepts or agrees to accept property security or benefit, or for the benefit of others, in order to consent to or refrain from objecting to an application for composition, or a discharge from bankruptcy, is guilty of an offence punishable with a fine not exceeding five times the value of such improper benefit.

SECTION 173. Any person being aware of an order to control property or that there will be one, fraudulently removes, conceals, receives, disposes of or makes arrangement about the property of a debtor, with dishonest intent, is guilty of an offence punishable with a fine not exceeding twice the value of such property, or imprisonment not exceeding two years, or both fine and imprisonment.

For the benefit of the provisions of this section, let it be presumed that when the official receiver has published in the Government Gazette and in a daily newspaper the order controlling property, all persons are aware of such order.

SECTION 174. Any person falsely alleging himself to be a creditor with a view to looking at, or making copies of any documents relating to a proceedings in bankruptcy, is guilty of an offence punishable with a fine not exceeding Ticals five hundred.

SECTION 175. The following persons have a duty and a responsibility under the criminal law equally with the debtor as regards a thing done by them when doing the debtor's business:

(1) If the debtor is a registered partnership firm or a limited partnership firm; the managing partner, or partner who is concerned with the management of the business, or the liquidator of such partnership firm.

(2) If the debtor is a limited company; the promoter, direct official, employee, or the liquidator of such company.

(3) If the debtor is any other juristic person than those stated in items (1) and (2); the manager, or liquidator of such juristic person.

(4) If the debtor has a representative or employee carrying on the business; the representative or the employee of the debtor.

(5) If the debtor dies; the heir, the administrator of the estate, or the person in possession of the property of the debtor.

หมวด 8 บทบัญญัติเบ็ดเสร็จ

ส่วนที่ 1 เงินค้ำจ่าย

มาตรา 176 เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้แบ่งทรัพย์สินครั้งสุดท้ายแล้ว ถ้ามีเงินค้ำจ่ายซึ่งไม่มีผู้ใดมารับภายในกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลสั่งปิดคดี เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับให้เจ้าหนี้มารับภายในกำหนดเวลาสองเดือน ถ้าไม่มารับภายในกำหนด ให้เงินนี้ตกเป็นของแผ่นดิน

ส่วนที่ 2 การล้มละลายเกี่ยวกับต่างประเทศ

มาตรา 177 การพิทักษ์ทรัพย์หรือการล้มละลายตามพระราชบัญญัตินี้ มีผลเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ตลอดและเฉพาะแต่ในราชอาณาจักร

การพิทักษ์ทรัพย์หรือการล้มละลายตามกฎหมายของประเทศอื่น ไม่มีผลเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร

มาตรา 178 เจ้าหนี้ต่างประเทศซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่นอกราชอาณาจักรจะขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายได้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ต้องพิสูจน์ว่า เจ้าหนี้ในประเทศไทยก็มีสิทธิขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายตามกฎหมายและในศาลแห่งประเทศของตนได้ ในทำนองเดียวกัน

(2) ต้องแถลงว่า ตนได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับทรัพย์สินหรือส่วนแบ่งจากทรัพย์สินของลูกหนี้คนเดียวกันนั้นนอกราชอาณาจักรเป็นจำนวนเท่าใดหรือไม่ และถ้ามี ตนยอมส่งทรัพย์สินหรือส่วนแบ่งจากทรัพย์สินของลูกหนี้ดังกล่าวแล้วมารวมในกองทรัพย์สินของลูกหนี้ในราชอาณาจักร

CHAPTER 8

MISCELLANEOUS PROVISIONS

PART 1

Unpaid monies

SECTION 176. When the official receiver has made a final distribution of the property, if any balance is left over which no person has come to receive within five years from date of the court's order closing the action, the official receiver shall publish a notice in at least one daily newspaper requiring the creditor to attend and receive the same within two months. If he does not do so within the period stipulated, let the money become the property of the State.

PART 2

Bankruptcies relating to foreign countries

SECTION 177. The control or the matter of bankruptcy under this Act relate only to the property of the debtor within the Kingdom.

The control of property of the matter of bankruptcy under the law of other countries has no effect as regards the property of a debtor in the Kingdom.

SECTION 178. Foreign creditors who are residents outside the Kingdom can claim for payment of debts in the bankruptcy only when they comply with the following conditions:

(1) On proof that creditors in the Thai Kingdom are similarly entitled to claim for payment of debts in bankruptcy actions under the law and according to the courts of the country of which the foreign creditors are nationals.

(2) On showing the amount which the foreign creditor has received or is entitled to receive in a distribution of property of dividend from the same debtor's property outside the Kingdom, if any, and if so, must agree to deliver the property or dividend from the debtor's property as aforesaid to be added to the debtor's property in the Kingdom.

ส่วนที่ 3

ค่าธรรมเนียม

มาตรา 179 ⁽¹⁾ ค่าธรรมเนียมในคดีล้มละลายให้คิดตามอัตราดังต่อไปนี้

(1) ค่าขึ้นศาลสำหรับคำฟ้องหรือคำร้องขอให้ล้มละลายห้าสิบบาท

(2) ค่ายื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายคิดตามจำนวนหนี้สินที่ขอรับชำระโดยอัตราดังต่อไปนี้

ก. หนี้สินไม่เกินห้าพันบาท ค่าธรรมเนียมยี่สิบบาท

ข. หนี้สินเกินห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท ค่าธรรมเนียมห้าสิบบาท

ค. หนี้สินเกินสองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท ค่าธรรมเนียมหนึ่งร้อยบาท

ง. หนี้สินเกินห้าหมื่นบาทขึ้นไป ค่าธรรมเนียมสองร้อยบาท

ถ้าเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาให้คิดฉบับละยี่สิบบาทเสมอกันหมด

ในกรณีที่มีอุทธรณ์หรือฎีกาเรื่องขอรับชำระหนี้ให้เสียค่าขึ้นศาลชั้นศาลอุทธรณ์ หรือศาลฎีกาตามอัตราเดียวกันนี้

(3) ค่าธรรมเนียมในการรวบรวมทรัพย์สิน ให้คิดในอัตราร้อยละห้าของเงินสุทธิที่รวบรวมได้ สำหรับทรัพย์สินที่ไม่มี
การขายหรือจำหน่าย ให้คิดในอัตราร้อยละสามครึ่งของราคาทรัพย์สินนั้น แต่ถ้ามีการประนอมหนี้ ให้คิดค่าธรรมเนียมใน
อัตราร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ประนอมหนี้ ทั้งนี้แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่ากัน

ค่าธรรมเนียมนอกจากนี้ ให้คิดอัตราเดียวกันกับค่าธรรมเนียมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา 180 ถ้ามีเงินเหลือพอ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จ่ายค่าป่วยการและค่าพาหนะเดินทางของพยานหรือ
บุคคลที่ถูกเรียกมาสอบสวน โดยอนุโลมตามอัตราที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา 181 แบบพิมพ์ซึ่งลูกหนี้จำต้องยื่นต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเว้นอากรแสตมป์

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

(1) มาตรา 179 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความใหม่แทนดังที่พิมพ์ไว้

PART 3

Court Fees

* SECTION 179. Court fees in a bankruptcy action shall be calculated on the following scale:

(1) On filing an action in court: for a plaint or petition asking for an adjudication in bankruptcy, fifty baht.

(2) For filing a claim for payment of debt in a bankruptcy action: according to the amount of the debt asked to be paid at the following rates:

a. Debt not exceeding five thousand baht: court fee twenty-five baht.

b. Debt exceeding five thousand baht to twenty thousand baht: court fee fifty baht.

c. Debt exceeding twenty thousand baht to fifty thousand baht: court fee one hundred baht.

d. Debt exceeding fifty thousand baht: court fee two hundred baht.

If a judgment creditor; let the fee be twenty-five baht per judgment for all amounts.

In the case of an appeal or dika in regard to a claim to receive payment of debt, let the fee for filing in court be at the same rate for the Appeal or Dika Court.

(3) The fee for calling in the property; let it be calculated at the rate of five per cent of the nett value of the property called in, or with reference to the property which is not sold or disposed of, the rate shall be three and a half per cent of the value of that property, and if there is composition of debts, the rate shall be five per cent of the composition, whichever may be the greater sum.

Besides these, all other fees shall be calculated at the same rate as is provided in the Civil Procedure Code.

SECTION 180. If the balance is sufficient, let the official receiver pay fees and travelling allowances of witnesses, or other persons called for ation, by analogy, according to the scale provided in the Civil Procedure Code.

SECTION 181. Forms which the debtor is required to submit to the official receiver under this Act, are exempted from Stamp Duty.

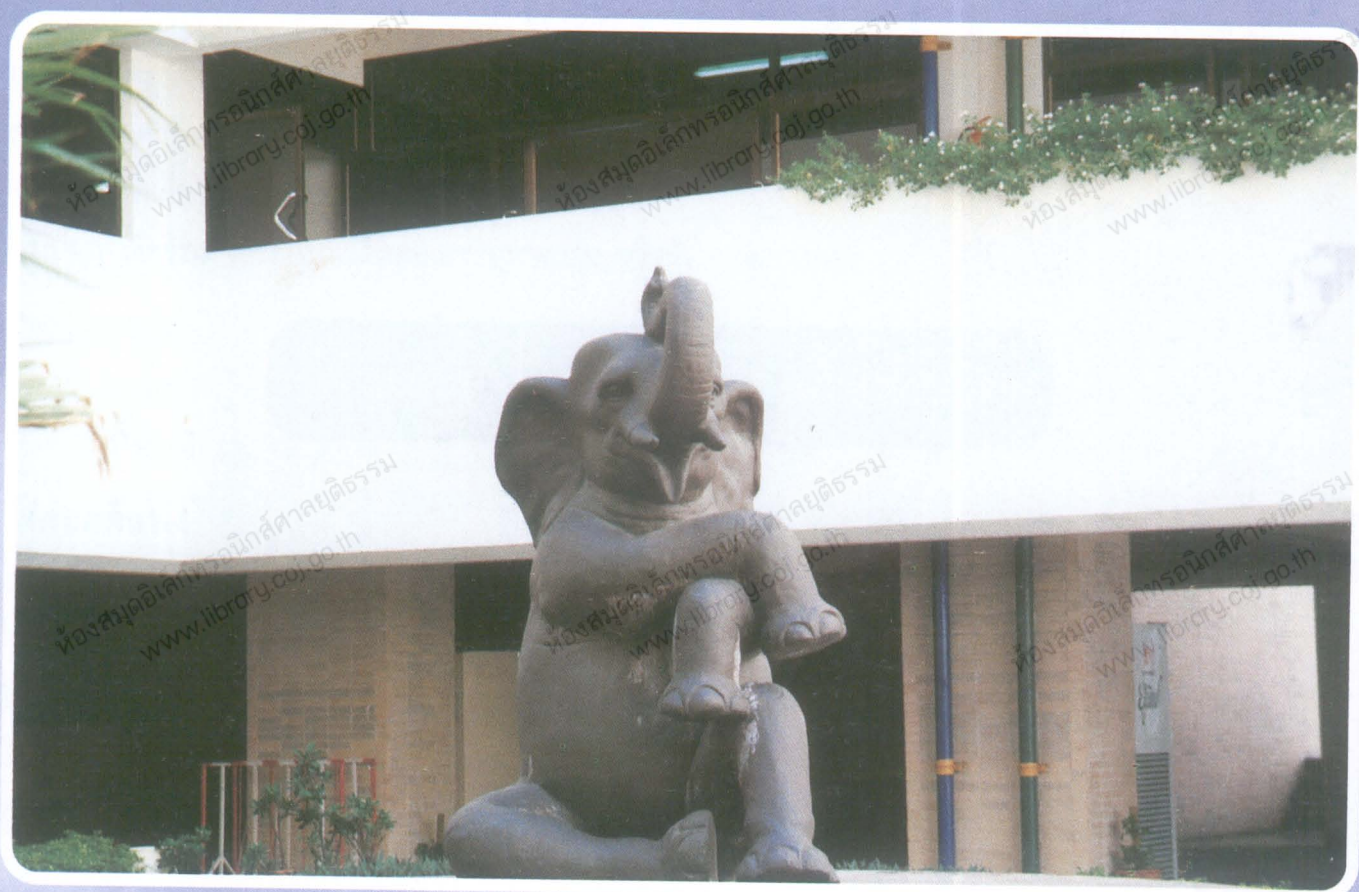
The recipient of His Majesty's Decree;

PIBULSONGGRAM,

Prime Minister.

* Amended by Section 11 of the Bankruptcy Act (No. 2) B.E. 2511.

ผู้ที่ติดต่อราชการในสังกัดกรมบังคับคดี ขอให้ปฏิบัติดังนี้

1. ต้องนำบัตรประจำตัวประชาชนติดไปเพื่อการตรวจสอบ และในกรณีที่ได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการแทนให้นำบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจไปแสดงด้วย
2. ควรนำสำเนาทะเบียนบ้านของตน หรือของผู้มอบอำนาจไปด้วย
3. จดจำเลขคดีที่ประสงค์จะติดต่อ ประเภทคดี ชื่อโจทก์และจำเลย เพื่อเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานจะได้ตรวจสอบค้นเรื่องราวได้รวดเร็วและถูกต้อง
4. ในกรณีจะยื่นคำร้อง, คำขอหรือคำแถลงต่างๆ ให้ยื่นให้ฝ่ายคำคู่ความ (ชั้น 2) ลงรับก่อนแล้วนำมายื่นต่อเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้อง
5. หากมีปัญหาขัดข้อง โปรดกรุณาติดต่อเลขานุการกรม หรือผู้อำนวยการกอง

คำแนะนำผู้มาติดต่อห้องเก็บสำนวน

การติดต่อคดีแพ่ง

1. โปรดแสดงบัตรประจำตัวทุกครั้งที่มาติดต่อขอสำนวน และหากจะยื่นคำร้อง, คำขอต่างๆ หรือนำสำนวนคดีแพ่งไปส่ง กองต่างๆ เพื่อดำเนินการ ต้องมอบบัตรประจำตัวให้กับเจ้าหน้าที่ไว้ทุกครั้ง
2. กรณีขอตั้งเรื่องยึด - อายัด ให้จดเลขเก็บจากฝ่ายคำคู่ความ (ชั้น 2) มาด้วย โดยให้เขียนลงในคำขอตั้งเรื่อง และหนังสือมอบอำนาจแล้วนำไปใส่ตะแกรง รอให้เจ้าหน้าที่ค้นหาหมายบังคับคดีให้
3. กรณีจะขอตรวจสำนวนหรือขอสำนวนไปดำเนินการให้กรอกข้อความลงในแบบคำขอตรวจสำนวนให้ถูกต้อง และครบถ้วนทั้งหมายเลขคดีและเลขเก็บหมาย โดยระบุให้ชัดเจนว่าคดีที่มาติดต่อเป็นเรื่องยึดทรัพย์ หรืออายัด ถ้าเป็นเรื่องอายัดให้ ระบุสถานที่ทำงานของจำเลยด้วย

การติดต่อคดีล้มละลาย

1. โปรดแสดงบัตรประจำตัวทุกครั้งที่มาติดต่อขอตรวจสำนวน
2. ให้กรอกข้อความลงในแบบคำขอตรวจสำนวนให้ครบถ้วน โดยระบุให้ชัดเจนว่าท่านเกี่ยวข้องกับคดีอย่างไร

หมายเหตุ หากไม่ได้รับความสะดวก เจ้าหน้าที่ไม่สุภาพ หรือมีปัญหาขัดข้องโปรดแจ้งหัวหน้าฝ่ายเก็บสำนวน โทร. 434-1500

การบังคับคดีแพ่ง

สถานที่ติดต่อ เมื่อศาลออกหมายตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีแล้ว เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาที่ประสงค์จะบังคับคดี ให้ติดต่อกับเจ้าพนักงานบังคับคดียังสถานที่ต่อไปนี้

ส่วนกลาง

หมายบังคับคดีของศาลในเขตกรุงเทพมหานคร ยกเว้นหมายบังคับคดีของศาลจังหวัดธนบุรี ต้องติดต่อกับเจ้าพนักงานบังคับคดี กองบังคับคดีแพ่ง 1-3 กรมบังคับคดีดังนี้

(1) หมายบังคับคดี (หมายเลขคดีแดง) หรือหมายยึดทรัพย์ชั่วคราว (หมายเลขคดีดำ) ของศาลแพ่ง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ที่หมายเลขคดีลงท้ายด้วย เลขคู่ ให้ติดต่อกองบังคับคดีแพ่ง 1 เว้นแต่ หมายเลขคดีที่ลงท้ายด้วย 91, 93, 95, 97 และ 99 ให้ติดต่อกองบังคับคดีแพ่ง 3

(2) หมายบังคับคดี (หมายเลขคดีแดง) หรือหมายยึดทรัพย์ชั่วคราว (หมายเลขคดีดำ) ของศาลแพ่ง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ที่หมายเลขคดีลงท้ายด้วย เลขคู่ ให้ติดต่อที่กองบังคับคดีแพ่ง 2 เว้นแต่ หมายเลขคดีที่ลงท้ายด้วย 90, 92, 94, 96 และ 98 ให้ติดต่อกองบังคับคดีแพ่ง 3

(3) หมายบังคับคดี (หมายเลขคดีแดง) หรือหมายยึดทรัพย์ชั่วคราว (หมายเลขคดีดำ) ของศาลแพ่ง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ที่หมายเลขคดีลงท้ายด้วย 90-99 หมายบังคับคดีของศาลแพ่งธนบุรี ศาลอาญา ศาลอาญกรุงเทพใต้ ศาลอาญธนบุรี ศาลภาษีอากรกลาง ศาลแรงงานกลาง ศาลแขวงในกรุงเทพมหานคร และการบังคับคดีแทนศาลอื่นทุกศาลนั้น ให้ติดต่อกองบังคับคดีแพ่ง 3

ส่วนภูมิภาค

หมายบังคับคดีของศาลในต่างจังหวัด

(1) หมายบังคับคดี (หมายเลขคดีแดง) หรือหมายยึดทรัพย์ชั่วคราว (หมายเลขคดีดำ) ของศาลในจังหวัด ที่มีสำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคหรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดตั้งอยู่ให้ติดต่อกับสำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคหรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดนั้นๆ

(2) หมายบังคับคดีของศาลอื่นนอกจากที่กล่าวในข้อ (1) ให้ติดต่อจำศาลของศาลนั้นๆ

ท่านที่ต้องการ "บังคับคดีแพ่ง" ควรดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ขอให้ยึดที่ดินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

- 1.1 เขียนคำขอยึดทรัพย์ ตามแบบ 3 (ขอแบบที่จากเจ้าพนักงานบังคับคดีหรือที่ฝ่ายคำคู่ความ)
- 1.2 นำโฉนด น.ส. 3 หรือเอกสารสำคัญสำหรับที่ดิน หรือสำเนาที่พนักงานที่ดินรับรองไม่เกิน 1 เดือน พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ถ้าหากมี) เช่นหนังสือสัญญาจำนอง เป็นต้น ไปมอบให้เจ้าพนักงานบังคับคดี
- 1.3 เตรียมเงินค่าใช้จ่ายในการยึดทรัพย์ไปวางประมาณ 600 บาท
- 1.4 จัดหาหรือเตรียมยานพาหนะสำหรับ รับ-ส่ง เจ้าพนักงานบังคับคดีในวันนำไปยึด

2. ขอยึดที่ดินพร้อมโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างซึ่งปลูกอยู่บนที่ดินที่ยึดด้วย

- 2.1 เขียนคำขอยึดทรัพย์ ตามแบบ 3 (ขอแบบจากเจ้าพนักงานบังคับคดีหรือที่ฝ่ายคำคู่ความ)
- 2.2 นำโฉนด น.ส. 3 หรือเอกสารสำคัญสำหรับที่ดิน หรือสำเนาที่พนักงานที่ดินรับรองไม่เกิน 1 เดือน พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ถ้าหากมี) เช่น หนังสือสัญญาจำนอง เป็นต้น ไปมอบให้เจ้าพนักงานบังคับคดี
- 2.3 เตรียมกล้องไปถ่ายภาพโรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างเพื่อส่งเจ้าพนักงานบังคับคดี
- 2.4 เตรียมเงินค่าใช้จ่ายในการยึดทรัพย์ไปวางประมาณ 600 บาท
- 2.5 จัดหาหรือเตรียมยานพาหนะสำหรับ รับ-ส่ง เจ้าพนักงานบังคับคดีในวันนำไปยึด

3. ขอยึดโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างของลูกหนี้ซึ่งปลูกอยู่บนที่ดินของบุคคลอื่น

- 3.1 เขียนคำขอยึดทรัพย์ ตามแบบ 3 (ขอแบบจากเจ้าพนักงานบังคับคดีหรือที่ฝ่ายคำคู่ความ)
- 3.2 แจ้งชื่อที่อยู่เจ้าของที่ดิน พร้อมเลขโฉนดขายปลูกเรือนที่ยึด
- 3.3 แจ้งสถานที่ตั้งโรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้าง
- 3.4 เตรียมเงินค่าใช้จ่ายในการยึดทรัพย์ไปวางประมาณ 600 บาท
- 3.5 จัดหาหรือเตรียมยานพาหนะสำหรับ รับ-ส่ง เจ้าพนักงานบังคับคดีในวันไปยึด

4. ขอยึดสังหาริมทรัพย์ที่มีทะเบียน

- 4.1 เขียนคำขอยึดทรัพย์ตามแบบ 3 (ขอแบบจากเจ้าพนักงานบังคับคดีหรือที่ฝ่ายคำคู่ความ)
- 4.2 นำต้นฉบับหนังสือสำคัญ หรือสำเนาที่เจ้าหน้าที่รับรองมอบให้เจ้าพนักงานบังคับคดี (ถ้าหากมี)
- 4.3 เตรียมเงินค่าใช้จ่ายในการยึดทรัพย์ไปวางประมาณ 600 บาท
- 4.4 จัดหาหรือเตรียมยานพาหนะสำหรับ รับ-ส่ง เจ้าพนักงานบังคับคดีในวันไปยึด

5. ขอยึดสิ่งของต่าง ๆ

- 5.1 เขียนคำขอยึดทรัพย์ตามแบบ 3 (ขอแบบจากเจ้าพนักงานบังคับคดี)
- 5.2 แจ้งสถานที่ที่จะไปยึดทรัพย์
- 5.3 เตรียมเงินค่าใช้จ่ายในการยึดทรัพย์ไปวางประมาณ 600 บาท
- 5.4 จัดพาหนะนำเจ้าพนักงานบังคับคดีไปยึด พร้อมกับเตรียมยานพาหนะและคนแบกหามเพื่อขนย้ายทรัพย์ไปเก็บรักษา ณ สถานรักษาทรัพย์ กรมบังคับคดี
- 5.5 ยึดรถยนต์ให้ส่งคู่มือจดทะเบียนรถยนต์ หรือสำเนาที่นายทะเบียนยานพาหนะรับรอง (ถ้าหากมี)
- 5.6 ยึดสิทธิการเช่าโทรศัพท์ต้องระบุหมายเลขโทรศัพท์
- 5.7 ยึดหุ้น ให้ส่งใบหุ้นหรือหนังสือรับรองการเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทหรือสำเนาอันรับรองของบริษัท (ถ้าหากมี)

หมายเหตุ เพื่อให้การยึดทรัพย์สามารถดำเนินไปด้วยความสะดวก รวดเร็วเสร็จสิ้นได้ในวันเดียว กรุณาติดต่อกับเจ้าพนักงานบังคับคดีก่อนเวลา 8.30 นาฬิกา ของวันราชการ

6. ขอยึดอายัดทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

- 6.1 เขียนคำร้องขอให้อายัดทรัพย์ ระบุประเภททรัพย์ที่ขออายัด
- 6.2 เตรียมเงินค่าใช้จ่ายในการอายัดทรัพย์ไปวางประมาณ 500 บาท
- 6.3 แจ้งที่อยู่หรือส่งสำเนาทะเบียนบ้านที่นายทะเบียนท้องถิ่นรับรองไม่เกิน 1 เดือน ของจำเลย หรือลูกหนี้ตามคำพิพากษา
- 6.4 แจ้งที่อยู่ของบุคคลที่ 3 ซึ่งต้องรับคำสั่งอายัดเพื่อให้ชำระหนี้หรือส่งมอบสิ่งของที่ยึด

7. ขอให้จัดทำกิจกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินชั่วคราว (อายัดชั่วคราว)

- 7.1 เขียนคำร้องขอให้อายัดทรัพย์สินชั่วคราว ระบุประเภททรัพย์สินที่ขออายัด
- 7.2 ส่งเอกสารสำคัญสำหรับทรัพย์สิน หรือสำเนาที่เจ้าหน้าที่รับรองไม่เกิน 1 เดือน มอบให้เจ้าพนักงานบังคับคดี
- 7.3 เตรียมเงินค่าใช้จ่ายในการอายัดชั่วคราวไปวางประมาณ 500 บาท
- 7.4 แจ้งที่อยู่ของบุคคลที่ 3 ซึ่งต้องรับคำสั่งอายัด เพื่อให้ชำระเงินหรือส่งมอบสิ่งของที่อายัด

8. ขอให้ขับไล่-รื้อถอน

- 8.1 เขียนคำร้องขอให้ขับไล่-รื้อถอน
- 8.2 เตรียมเงินค่าใช้จ่ายไปวางประมาณ 600 บาท
- 8.3 จัดหาหรือเตรียมยานพาหนะสำหรับ รับ-ส่ง เจ้าพนักงานบังคับคดีไปปิดประกาศและขับไล่-รื้อถอน
- 8.4 เตรียมจัดหาคนแบกหาม เครื่องมืออุปกรณ์สำหรับรื้อถอน และยานพาหนะสำหรับขนย้ายสิ่งของที่ยึดหรือ รวบรวม

9. ติดตามสอบถามผลคดีและกรณีอื่นๆ

- 9.1 นำเอกสารที่เกี่ยวข้องไปแสดง
- 9.2 แจ้งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทราบเรื่องของตน คดีของศาลใด ประเภทคดี หมายเลขคดีดำหรือหมายเลขคดีแดง ชื่อและนามสกุล โจทก์-จำเลย เพื่อความสะดวก รวดเร็วในการค้นหาสำนวน

10. ขอให้ขายทอดตลาดทรัพย์สิน

- 10.1 เตรียมเงินค่าใช้จ่าย 300 บาท
- 10.2 เตรียมเงินค่าใช้จ่ายโฆษณาการขายทอดตลาดในหนังสือพิมพ์สำหรับกรณีขายอสังหาริมทรัพย์โดยตลอด การจำนองในอัตราดังต่อไปนี้

ราคาประเมินขณะยึด	อัตราค่าใช้จ่าย (บาท)
ต่ำกว่า 50,000 บาท	500
50,000 บาท แต่ไม่ถึง 100,000 บาท	600
100,000 บาท แต่ไม่ถึง 300,000 บาท	700
300,000 บาท แต่ไม่ถึง 500,000 บาท	800
500,000 บาท แต่ไม่ถึง 700,000 บาท	900
700,000 บาท แต่ไม่ถึง 1,000,000 บาท	1,000
1,000,000 บาท แต่ไม่ถึง 5,000,000 บาท	1,200
5,000,000 บาท แต่ไม่ถึง 20,000,000 บาท	1,500
20,000,000 บาทขึ้นไป อธิบดีหรือรองอธิบดีผู้ได้รับมอบหมายจะพิจารณากำหนดเป็นการเฉพาะราย	

- 10.3 จัดหาหรือเตรียมยานพาหนะสำหรับ รับ-ส่ง เจ้าพนักงานบังคับคดีออกไปขายทอดตลาดตามกำหนดนัด
กรณีขายนอกสถานที่จำหน่ายทรัพย์สิน

- 10.4 หาผู้รู้ราคา

10.5 วางค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดครั้งต่อไปโดยเร็ว เพื่อประกาศขายทอดตลาดใหม่ในกรณีการ
ขายทอดตลาด เพราะไม่มีผู้สุ้ราคาหรือให้ราคาต่ำ

10.6 ปฏิบัติตามหมายนัดของเจ้าพนักงานบังคับคดีหากขัดข้องประการใด ต้องแจ้งให้ทราบ

11. คำแนะนำผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาด

11.1 ก่อนเข้าสุ้ราคา ควรตรวจสอบดูทรัพย์สินที่จะขายตลอดจนเงื่อนไขในการชำระราคาการวางเงินประกันจากประกาศของ
เจ้าพนักงานบังคับคดีในการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นให้ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ เพื่อป้องกันความผิดพลาด ที่อาจ เกิด
ขึ้นภายหลัง ทั้งนี้กรมบังคับคดีได้จัดพิมพ์ประกาศเพื่อให้ทุกท่านยอมรับเป็นสมาชิกประกาศขายทอดตลาดอัตราค่า
สมาชิกครั้งละ 1,000 บาท โดยคิดราคาค่าประกาศแผ่นละ 50 สตางค์ จนกว่าจะครบจำนวนอัตราค่าสมาชิก
หรือท่านสามารถตรวจสอบจากประกาศที่เจ้าพนักงานบังคับคดีปิดประกาศไว้

11.2 ผู้สุ้ราคาแทนผู้อื่นหรือเพื่อผู้อื่น ต้องแจ้งและแสดงหนังสือมอบอำนาจต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีก่อนเข้าสุ้ราคา
มิฉะนั้น ถ้าบุคคลนั้นเป็นผู้ซื้อทรัพย์สินได้ เจ้าพนักงานบังคับคดีจะแจ้งให้โอนกรรมสิทธิ์ให้แก่บุคคลนั้นโดยเฉพาะเท่านั้น

11.3 ผู้สุ้ราคาขายทอดตลาดที่ดินต้องลงชื่อเข้าสุ้ราคาในสมุดบันทึกเข้าสุ้ราคา และถ่ายบัตรประชาชนหรือ บัตรข้าราชการ
มอบให้เจ้าพนักงานบังคับคดีไว้ และนั่งในสถานที่ที่จัดไว้ให้เท่านั้น

11.4 ในกรณีเข้าสุ้ราคาในการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ที่มีราคาประเมินตั้งแต่ 500,000 บาทขึ้นไป หรือคาดหมาย
ว่าทรัพย์สินที่จะขายได้ตั้งแต่ 500,000 บาทขึ้นไป ผู้สุ้ราคาต้องวางเงินสด หรือเช็คเช็คเป็นประกันในการ เข้าสุ้
ราคาร้อยละ 10 ของราคาประเมินหรือตามที่ระบุไว้ในประกาศ แต่ไม่เกิน 1,000,000 บาท

11.5 เสนอราคาแข่งขันกับผู้สุ้ราคาด้วยกัน หากเป็นราคาสูงสุด และไม่มีผู้ใดให้ราคาสูงขึ้น เมื่อเจ้าพนักงาน บังคับคดี
เห็นว่าเป็นราคาเหมาะสมก็จะขายนั้นราคาตามระเบียบแล้วเคาะไม้ขายให้ จึงจะถือว่าผู้ให้ราคาสูงสุดนั้นเป็นผู้ซื้อ
ทรัพย์สินนั้น ได้จากการขายทอดตลาดโดยสมบูรณ์ ก่อนเคาะไม้ผู้สุ้ราคาคนใดคนหนึ่งยังสามารถให้ราคาสูงขึ้น หรือผู้ให้
ราคาสูงสุดนั้นจะถอนคำสุ้ราคาก็ได้ ในกรณีเช่นนี้เจ้าพนักงานบังคับคดีจะขายราคาใหม่

11.6 เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีเคาะไม้ขายทรัพย์สินให้ผู้ใดแล้ว ผู้นั้นจะต้องชำระราคาเป็นเงินสดหรือเช็คเช็คทันที
เว้นแต่เป็นกรณีซื้อที่ดินหรือที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง เจ้าพนักงานบังคับคดีจะผ่อนผันให้ผู้ซื้อวางมัดจำ ไม่น้อยกว่า
ร้อยละ 25 ของราคาซื้อ และทำสัญญาซื้อขายโดยมีเงื่อนไขในการชำระราคาส่วนที่เหลือว่าผู้ซื้อจะต้องชำระภายใน
15 วันนับแต่วันซื้อทรัพย์สิน ยกเว้นขายอสังหาริมทรัพย์ต้องชำระด้วยเงินสด

11.7 เมื่อผู้ซื้อผิดสัญญาไม่ชำระราคาไม่ว่ากรณีใดๆ เจ้าพนักงานบังคับคดีจะริบเงินมัดจำและจะนำทรัพย์สินนั้นออกขาย
ทอดตลาดใหม่ หากได้เงินสุทธิต่ำกว่าที่ผู้ซื้อให้ราคาไว้ในครั้งก่อน ผู้ซื้อต้องรับผิดชอบชำระหนี้ในส่วนที่ขาดอยู่

11.8 เมื่อผู้ซื้อชำระราคาครบถ้วนแล้ว ให้ผู้ซื้อนำไปเสร็จรับเงินพร้อมหลักฐานบัตรประจำตัวประชาชนมาแสดงเพื่อขอรับ
มอบทรัพย์สิน หากเป็นกรณีซื้อที่ดินเจ้าพนักงานบังคับคดีจะมีหนังสือขอให้ศาลมีหนังสือแจ้งเจ้าพนักงานที่ดิน
จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ในนามของผู้ซื้อเป็นผู้ซื้อทรัพย์สินได้จากการขายทอดตลาด และในกรณีที่ซื้อที่ดินไม่มีหนังสือ
สำคัญสำหรับที่ดิน ไปเสร็จรับเงินของเจ้าพนักงานบังคับคดีย่อมเป็นหลักฐานแสดงว่าผู้นั้นเป็นผู้ซื้อที่ดินได้จากการ
ขายทอดตลาด

11.9 ผู้ซื้อที่ดินประสงค์จะรับโอนทรัพย์สินในวันชำระราคา ให้ชำระราคาเป็นเงินสด หรือเช็คเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด
สาขาสุขสวัสดิ์ หากชำระเป็นเช็คเช็คธนาคารอื่นจะต้องรอให้เช็คเช็คคืนนั้นเรียกเก็บเงินเข้าบัญชีของกรม
บังคับคดีก่อน ซึ่งต้องใช้เวลาประมาณ 3 วันทำการจึงจะรับโอนทรัพย์สินได้

- 11.10 หากทรัพย์สินที่ซื้อได้นั้นจะต้องมีใบอนุญาตครอบครองหรือขนย้ายของเจ้าพนักงานตามกฎหมาย เช่น อาวุธปืน สุรา เป็นต้น ผู้ซื้อจะต้องแสดงใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีภายในเวลาที่กำหนด จึงจะรับมอบทรัพย์สินนั้นได้

12. นโยบายการขายทอดตลาดที่ดินของกรมบังคับคดีในส่วนกลางที่ควรทราบ

12.1 การขายทอดตลาดอสังหาริมทรัพย์โดยปลอดการจำนอง

12.1.1 ในกรณีที่ผู้เสนอราคาสูงสุดเท่ากับหรือสูงกว่าราคาประเมินขณะยึดและของเจ้าพนักงานประเมินราคาทรัพย์สิน เจ้าพนักงานบังคับคดีจะอนุมัติขายไม่ว่าจะมีผู้คัดค้านหรือไม่

12.1.2 ในกรณีที่ผู้เสนอราคาสูงสุดต่ำกว่าราคาประเมินขณะยึด และของเจ้าพนักงานประเมินราคาทรัพย์สินไม่มากนัก หากปรากฏว่าผู้มีส่วนได้เสียไม่มาดูแลการขาย หรือไม่แถลงคัดค้านราคา หรือปรากฏว่าผู้มีส่วนได้เสียเคยแถลงคัดค้านราคา ไว้แล้วในการขายครั้งก่อนโดยเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ตั้งขายตามคำคัดค้านและกำชับให้ผู้คัดค้านหาบุคคลมาสู้ราคาในนัด หลังจากนั้นแล้ว เจ้าพนักงานบังคับคดีจะอนุมัติขายไป

12.1.3 ในกรณีที่ราคาสูงสุดที่เสนอนั้นต่ำกว่าราคาประเมินขณะยึด และของเจ้าพนักงานประเมินราคาทรัพย์สินมาก หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าราคาที่เสนอนั้นเป็นราคาที่เหมาะสมแล้ว เช่น สภาวะแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ราคาทรัพย์สิน ตกต่ำลงทำการขายมาแล้วหลายครั้ง หรือเป็นทรัพย์สินที่ขายประกัน ดีราคาไว้สูงกว่าความเป็นจริง เป็นต้น เจ้าพนักงานบังคับคดีก็อาจจะอนุมัติขายได้

12.2 การขายทอดตลาดอสังหาริมทรัพย์โดยติดจำนองเมื่อมีการเสนอราคาสูงสุดแล้ว เจ้าพนักงานบังคับคดีจะอนุมัติขาย เว้นแต่จะเห็นว่าราคาสูงสุดที่เสนอนั้นต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริงแห่งทรัพย์สินนั้นมาก

12.3 ในกรณีมีเหตุผลพิเศษ หรือมีราคาประเมินของเจ้าพนักงานประเมินราคาทรัพย์สิน เจ้าพนักงานบังคับคดีอาจใช้ดุลพินิจ แตกต่างไปจากนโยบายดังกล่าวข้างต้นได้ตามที่เห็นสมควร

13. การขอทราบยอดหนี้ตามคำพิพากษา

ผู้มีส่วนได้เสียที่ประสงค์จะขอให้คิดหนี้เพื่อทราบหนี้ตามหมายบังคับคดีมีจำนวนเท่าใด หรือได้มีการชำระมาบ้าง แล้วเหลือจำนวนเท่าใด ให้ปฏิบัติดังนี้

13.1 ส่วนกลาง

13.1.1 ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานบังคับคดี

13.1.2 เจ้าพนักงานบังคับคดีจะส่งสำนวนให้ฝ่ายคำนวณและเฉลี่ยทรัพย์สินคิดคำนวณแล้วหมายแจ้งให้ผู้ขอทราบ

13.1.3 (กรณีเร่งด่วน)เมื่อมีคำสั่งเจ้าพนักงานบังคับคดีแล้ว ผู้ขอจะต้องไปติดต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายคำนวณและเฉลี่ยทรัพย์สินด้วยตนเอง เจ้าหน้าที่จะตรวจสำนวนและคิดคำนวณให้ในทันที แต่ทั้งนี้ผู้ขอควรแจ้งข้อมูลให้ทราบโดยละเอียด เช่น วันที่ ศาลรับฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความที่ศาลสั่ง ในกรณีที่ไม่วางคิดให้ได้ในทันที เจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ทราบและเมื่อคิดคำนวณเสร็จแล้วจะส่งให้เจ้าพนักงานบังคับคดี เพื่อหมายแจ้งให้ผู้ขอทราบ

13.2 ส่วนภูมิภาค

13.2.1 ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานบังคับคดี

13.2.2 รอฟังผลได้วันนั้น เว้นแต่ประสงค์จะให้แจ้งเป็นหนังสือ

14. การรับเงิน

เมื่อการบังคับคดีดำเนินการมาถึงขั้นตอนที่จะจ่ายเงินได้แล้ว เจ้าพนักงานบังคับคดีจะมีหนังสือแจ้งแก่บุคคลผู้มีสิทธิได้รับเงินดังนี้

- 14.1 คดีที่มีผู้ขอเฉลี่ยหนี้ หรือต้องเฉลี่ยเงินให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาหลายคน เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาและผู้ขอเฉลี่ยหนี้ จะต้องไปตรวจสอบรับรองความถูกต้องของยอดเงินในบัญชีจนครบทุกรายก่อน หรือต้องรอให้พ้นระยะเวลาซึ่งถือว่า ได้รับรองความถูกต้องแล้วจึงจะรับเงินได้
- 14.2 คดีที่มีเจ้าหนี้ตามคำพิพากษารายเดียวจะแจ้งให้ทราบจำนวนเงินที่มีสิทธิจะได้รับเมื่อเจ้าหนี้ตามคำพิพากษารับรอง ความถูกต้องแล้วสามารถรับเงินได้ทันที
- 14.3 กรณีมีเงินเหลือจากการบังคับคดี เจ้าพนักงานบังคับคดีจะแจ้งให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาไปรับเงินคืน

15. หลักฐานที่ต้องนำไปรับเงิน

- 15.1 กรณีมาด้วยตนเองให้นำบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้โดยมีรูปถ่ายกำกับ (ใบแทน บัตรประจำตัวประชาชน (ใบเหลือง) ก็ต้องมีรูปถ่ายหรือบัตรเก่ากำกับด้วย)
- 15.2 กรณีไม่มาด้วยตนเองให้นำเอกสารดังนี้ไปแสดง
- 15.2.1 ใบมอบอำนาจตามแบบของกรมบังคับคดี
- 15.2.2 บัตรประจำตัวประชาชน ของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ หรือบัตรอื่นเช่นเดียวกับข้อ 15.1
- 15.3 กรณีรับแทนนิติบุคคล
- 15.3.1 กรรมการผู้มีอำนาจมารับเอง
- ก. บัตรประจำตัวประชาชนของกรรมการผู้มีอำนาจหรือบัตรอื่น เช่นเดียวกับข้อ 15.1
- ข. หนังสือรับรองนิติบุคคลของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท หรือสำเนาที่นายทะเบียนรับรอง
- 15.3.2 ผู้รับมอบอำนาจจากนิติบุคคลมารับ
- ก. บัตรประจำตัวผู้รับมอบอำนาจหรือบัตรอื่นเช่นเดียวกับข้อ 15.1
- ข. ใบมอบอำนาจตามแบบของกรมบังคับคดี
- ค. หนังสือรับรองนิติบุคคลของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท หรือสำเนาที่นายทะเบียนรับรอง

16. ขั้นตอนในการรับเงิน

- 16.1 ผู้ขอรับเงินยื่นหลักฐานตามที่กำหนดต่อเจ้าหน้าที่ เพื่อตรวจสอบ
- 16.2 เจ้าหน้าที่จะให้ผู้ขอรับเงินตรวจบัญชีแสดงรายการรับ-จ่ายเงิน ผู้ขอรับเงินลงชื่อรับรองความถูกต้องของบัญชี (หาก เห็นว่าไม่ถูกต้องอาจยื่นคำคัดค้านต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ เจ้าหน้าที่จะระงับการจ่ายไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด)
- 16.3 เมื่อผู้ขอรับเงินรับรองความถูกต้องแล้วเจ้าหน้าที่จะทำใบรับเงินตามจำนวนเงินในบัญชีให้ผู้ขอรับเงินลงชื่อ (ผู้รับเงิน ลงชื่อแล้ว ถ้าเป็นส่วนกลางให้ไปรอรับเงินหรือเช็คที่กองคลัง ชั้น 4 กรมบังคับคดี)
- 16.4 เจ้าหน้าที่จะนำไปออกใบส่งจ่ายเขียนเช็คลงชื่อที่กองคลังตามระเบียบและพิธีการที่กำหนดโดยกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ ขั้นตอนการรับเงินจะใช้เวลาประมาณ 1-1 ชั่วโมงครึ่ง ดังนั้นการมารับเงินในช่วงเช้า ควรมาติดต่อก่อน 10 นาฬิกา เพื่อจะได้รับเงินหรือเช็คก่อน 12 นาฬิกา และช่วงบ่ายควรมาติดต่อก่อน 14 นาฬิกา เพื่อจะได้รับเงิน หรือเช็ค ก่อนหมดเวลาทำการ

การบังคับคดีล้มละลาย

สถานที่ติดต่อ เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลย ไม่ว่าจะเป็นกรณีพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวหรือพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ศาลจะส่งหมายแจ้งคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์มายังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้ที่จะติดต่อกับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้ติดต่อยังสถานที่ต่อไปนี้

ส่วนกลาง

หมายแจ้งคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของศาลในเขตกรุงเทพมหานคร ต้องติดต่อกับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กองบังคับคดีล้มละลาย 1-5 กรมบังคับคดีตามหมายเลขคดีดังนี้

- (1) หมายแจ้งคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของศาลหมายเลขคดีลงท้ายด้วยเลข 1 หรือ 6 ติดต่อกองบังคับคดีล้มละลาย 1
- (2) หมายแจ้งคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของศาลหมายเลขคดีลงท้ายด้วยเลข 2 หรือ 7 ติดต่อกองบังคับคดีล้มละลาย 2
- (3) หมายแจ้งคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของศาลหมายเลขคดีลงท้ายด้วยเลข 3 หรือ 8 ติดต่อกองบังคับคดีล้มละลาย 3
- (4) หมายแจ้งคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของศาลหมายเลขคดีลงท้ายด้วยเลข 4 หรือ 9 ติดต่อกองบังคับคดีล้มละลาย 4
- (5) หมายแจ้งคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของศาลหมายเลขคดีลงท้ายด้วยเลข 5 หรือ 0 ติดต่อกองบังคับคดีล้มละลาย 5

ส่วนภูมิภาค

หมายแจ้งคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของศาลในต่างจังหวัด

(1) ในจังหวัดที่มีสำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคหรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดตั้งอยู่ ให้ติดต่อกับสำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคหรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดนั้น

(2) ในจังหวัดที่ไม่มีสำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคหรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดตั้งอยู่ ให้ติดต่อกับสำนักงาน บังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคที่อยู่ในอำนาจของศาลนั้นหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ซึ่งกำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่ศาลนั้น

การติดต่อกับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

1. จะต้องปฏิบัติตามหมายเรียกหรือหมายนัดของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
2. ไปพบเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามกำหนดวันเวลาที่ระบุในหมายโดยเคร่งครัด
3. ควรนำหมายเรียกหรือหมายนัดไปพบเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ด้วยทุกครั้ง
4. ควรนำบัตรประจำตัวประชาชนหรือใบแทนบัตรประจำตัวประชาชน (ใบเหลือง) หรือบัตรอื่น ที่ทางราชการออกให้โดยมีรูปกำกับหรือสำเนาทะเบียนบ้านไปติดต่อดำเนินการด้วยทุกครั้ง

หน้าที่ของเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์

1. วางเงินประกันค่าใช้จ่ายเบื้องต้น
 - 1.1 ชั้นพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราว 3,000 บาท
 - 1.2 ชั้นพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด 5,000 บาท
 - 1.3 หากวางเงินประกันชั้นพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวแล้ว ต่อมาเมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดต้องวางเงินประกันเพิ่มอีก 3,000 บาท เว้นแต่กองทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผู้ล้มละลายมีเงินเพียงพอ
 - 1.4 วางเงินประกันค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมตามจำนวนที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เห็นว่าจำเป็นตามควร
2. ให้ถ้อยคำเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผู้ล้มละลายที่ถูกยึดหรืออายัดไว้ในคดีอื่น และคดีแพ่งอันเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ของลูกหนี้หรือผู้ล้มละลายที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาล (ถ้าหากมี)

3. นำเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไปยึดทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผู้ล้มละลาย (ถ้าหากมี) โดยเร็ว
4. ดูแลระวังประโยชน์ของเจ้าหนี้ทั้งหลาย
5. ช่วยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการรวบรวมจำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผู้ล้มละลาย

หน้าที่ของเจ้าหนี้ทั้งหลาย

1. แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินและที่อยู่ของลูกหนี้หรือผู้ล้มละลาย
2. ติดตามสอดส่องทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผู้ล้มละลายแล้วแจ้งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดำเนินการ
3. ช่วยเหลือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการรวบรวมจำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผู้ล้มละลาย
4. ยื่นคำขอรับชำระหนี้ภายใน 2 เดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด
5. ไปตรวจคำขอรับชำระหนี้ตามวันเวลาที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนด
6. ไปประชุมเจ้าหนี้ทุกครั้งเมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
7. ไปศาลในวันนัดไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผยตามวันเวลาที่ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
8. แจ้งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เมื่อย้ายที่อยู่ใหม่

วิธีปฏิบัติในการยึดทรัพย์และขายทอดตลาดทรัพย์ในคดีล้มละลาย

เช่นเดียวกับการยึดทรัพย์และขายทอดตลาดทรัพย์ในคดีแพ่ง

ทรัพย์ที่ยึดได้

1. ทรัพย์สินที่ลูกหนี้หรือผู้ล้มละลายมีอยู่ในเวลาที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ รวมทั้งสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้หรือผู้ล้มละลายเว้นแต่เครื่องใช้สอยส่วนตัวอันจำเป็นของลูกหนี้ ผู้ล้มละลาย คู่สมรสและบุตรผู้เยาว์
2. สัตว์ พืชพันธุ์ เครื่องมือและสิ่งของสำหรับใช้ในการประกอบอาชีพของลูกหนี้ หรือผู้ล้มละลาย ในส่วนที่มีราคารวมกันเกินกว่า 3,000 บาท
3. ทรัพย์สินหรือเงินซึ่งลูกหนี้หรือผู้ล้มละลายได้มาภายหลังมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน บำนาญ บำเหน็จ เบี้ยหวัด หรือเงินอื่นใดในทำนองเดียวกัน
4. สิ่งของของบุคคลอื่นซึ่งอยู่ในความครอบครองหรืออำนาจสั่งการหรือสั่งจำหน่ายของลูกหนี้หรือผู้ล้มละลายในทางการค้าหรือธุรกิจของลูกหนี้หรือผู้ล้มละลาย และด้วยความยินยอมของบุคคลอื่นนั้น โดยพฤติการณ์ ซึ่งทำให้เห็นว่าลูกหนี้หรือผู้ล้มละลายเป็นเจ้าของในขณะที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์

สิทธิและหน้าที่ของลูกหนี้หรือผู้ล้มละลาย

1. ต้องไปสาบานตัวและให้อภัยคำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สิน พร้อมทำบัญชีแสดงกิจการและทรัพย์สิน (ตามแบบ ล. 13 ก-ข) ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
2. ต้องส่งมอบทรัพย์สิน บัญชี ดวงตราห้างฯ หรือบริษัท และเอกสารต่างๆ ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
3. ขอประนอมหนี้ภายในเวลาที่กำหนดไม่ว่าก่อนหรือหลังล้มละลาย
4. ไปประชุมเจ้าหนี้ทุกครั้งเมื่อได้รับแจ้งกำหนดวันนัดจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
5. ไปให้ศาลไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผยเมื่อได้รับแจ้งวันกำหนดนัดจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
6. ทำบัญชีรับ-จ่าย ทุก 6 เดือน นับแต่ถูกพิทักษ์ทรัพย์เสนอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
7. แจ้งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทุกครั้งเมื่อย้ายที่อยู่ใหม่

8. เดินทางออกนอกราชอาณาจักรต้องขออนุญาตจากศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
9. ขอค่าเลี้ยงชีพจากเงินที่ได้มาในระหว่างถูกพิทักษ์ทรัพย์ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามความจำเป็นและสมควรแก่ฐานะ
10. อาจขอให้ปลดตนเองจากการล้มละลายหรือยกเลิกการล้มละลาย ตามวิธีการและเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด
11. รับเงินหรือทรัพย์สินที่เหลือคืนเมื่อหลุดพ้นจากการล้มละลาย

ข้อจำกัดสิทธิของลูกหนี้หรือผู้ล้มละลาย

1. ห้ามกระทำการใดๆ เกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินเว้นแต่กระทำตามคำสั่งหรือความเห็นชอบของศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือที่ประชุมเจ้าหนี้
2. ห้ามดำเนินคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน
3. เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
4. รับสินเชื่อบุคคลอื่น ตั้งแต่หนึ่งร้อยบาทขึ้นไป ต้องแจ้งให้ทราบว่าตนถูกพิทักษ์ทรัพย์หรือตนเป็น บุคคลล้มละลาย

การขอรับชำระหนี้

1. หนี้ที่มีสิทธิจะได้รับชำระหนี้
 - 1.1 มูลหนี้ต้องเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์
 - 1.2 ต้องมิใช่หนี้ที่เกิดขึ้น โดยฝ่าฝืนข้อห้ามตามกฎหมาย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือหนี้จะฟ้องร้องให้บังคับคดีไม่ได้
 - 1.3 ต้องมิใช่หนี้ที่เจ้านายยอมให้ลูกหนี้กระทำขึ้นโดยเจ้านายรู้ว่าลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว
2. ใครมีสิทธิขอรับชำระหนี้
 - 2.1 เจ้านาย หรือ
 - 2.2 ผู้รับมอบอำนาจหรือผู้แทนของเจ้านาย โดยทำหนังสือมอบอำนาจตามแบบที่กำหนดไว้และปิดอากรแสตมป์ กับขีดฆ่าให้ครบถ้วนถูกต้อง
3. วิธีการขอรับชำระหนี้
 - 3.1 ติดต่อขอรับแบบพิมพ์คำขอรับชำระหนี้ได้ที่ฝ่ายคำคู่ความ สำนักงานเลขานุการกรมในส่วนกลางหรือสำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาค หรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดนั้นๆ ในส่วนภูมิภาค
 - 3.2 กรอกข้อความรายการในคำขอรับชำระหนี้ให้ชัดเจน ถูกต้องและครบถ้วน มีปัญหาประการใด สอบถามได้จากเจ้าหน้าที่
 - 3.3 หากเป็นนิติบุคคล ต้องแนบต้นฉบับหรือสำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคลและชื่อผู้มีอำนาจ
 - 3.4 ต้องแนบต้นฉบับหรือสำเนาหรือภาพถ่ายหลักฐานแห่งหนี้ให้ครบถ้วน
 - 3.5 ชำระค่าธรรมเนียมในการยื่นคำขอรับชำระหนี้ตามจำนวนหนี้สินที่ขอรับชำระหนี้ในอัตราดังนี้
 - ไม่เกิน 5,000 บาท ค่าธรรมเนียม 25 บาท
 - เกิน 5,000 บาท ถึง 20,000 บาท ค่าธรรมเนียม 50 บาท
 - เกิน 20,000 บาท ถึง 50,000 บาท ค่าธรรมเนียม 100 บาท
 - เกิน 50,000 บาท ขึ้นไป ค่าธรรมเนียม 200 บาท
 - หนี้ตามคำพิพากษาลด 25 บาท

3.6 สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียม ควรเก็บรักษาไว้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อขอรับเงิน

4. ยื่นที่ไหน

4.1 ในส่วนกลาง ยื่นได้ที่ฝ่ายคำคู่ความ สำนักงานเลขานุการกรม กรมบังคับคดี

4.2 ในส่วนภูมิภาค ให้ยื่นที่

- สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคหรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดนั้นๆ
- ในจังหวัดที่ไม่มีสำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคหรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดตั้งอยู่ อาจยื่นที่งานรับฟ้องของศาลนั้นเพื่อจัดส่งแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคดำเนินการ

5. ขั้นตอนขอรับชำระหนี้

เมื่อเจ้าหนี้หรือผู้รับมอบอำนาจหรือผู้แทนเจ้าหนี้ได้รับหมายนัดของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้นำพยานหลักฐานไปให้การสอบสวนประกอบคำขอรับชำระหนี้ยื่นไว้ควรปฏิบัติดังนี้

- 5.1 ไปพบเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้ตรงตามกำหนดวันเวลาที่ระบุในหมาย หากมีความจำเป็นอันไม่อาจก้าวล่วงได้ต้องแจ้งก่อนวันหรือเวลานัดเพื่อขอลื่อนการสอบสวน
- 5.2 เจ้าหนี้ควรจะไปให้ถ้อยคำสอบสวนเกี่ยวกับมูลหนี้ด้วยตนเองทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อการพิสูจน์หนี้ของตน
- 5.3 ต้องนำพยานบุคคลตลอดจนพยานเอกสารที่สนับสนุนมูลหนี้ไปให้การสอบสวนหรือส่งต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

5.4 ก่อนให้ถ้อยคำสอบสวน พยานต้องสาบานหรือปฏิญาณว่าจะให้การตามสัตย์จริง เว้นแต่

5.5.1 บุคคลที่อายุต่ำกว่าสิบสี่ปี หรือหย่อนความรู้สึกลึกซึ้งและชอบ

5.5.2 พระภิกษุและสามเณรในพุทธศาสนา

6. คำขอรับชำระหนี้ที่ศาลอนุญาตให้ได้รับชำระหนี้บางส่วนหรือยกคำขอรับชำระหนี้ เจ้าหนี้อาจอุทธรณ์ฎีกาต่อศาลได้

เจ้าหนี้มีประกัน

เจ้าหนี้มีประกันจะยื่นคำขอรับชำระหนี้หรือไม่ยื่นคำขอรับชำระหนี้ก็ได้

1. ยื่นคำขอรับชำระหนี้

- 1.1 ปฏิบัติเช่นเดียวกับการขอรับชำระหนี้ ข้อ 2, 3, 4, และ 5
- 1.2 คำขอรับชำระหนี้ต้องแจ้งว่าเป็นเจ้าหนี้มีประกัน
- 1.3 รายการขอรับชำระหนี้ต้องระบุรายละเอียดว่ามีทรัพย์อะไรเป็นหลักประกัน
- 1.4 ระบุเงื่อนไขขอรับชำระหนี้จากทรัพย์อันเป็นหลักประกัน

2. ไม่ขอรับชำระหนี้ (ไม่บังคับจำนอง)

- 2.1 ยอมให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตรวจดูทรัพย์ที่ลูกหนี้หรือผู้ล้มละลายให้ไว้เป็นหลักประกัน
- 2.2 ส่งโฉนด แฉงยอดหนี้พร้อมดอกเบี้ยตามสัญญาจำนอง

3. ยื่นคำร้องขอให้ขายทอดตลาดทรัพย์อันเป็นหลักประกัน (บังคับจำนอง)

3.1 ยื่นที่ไหน

- 3.1.1 ในส่วนกลางยื่นได้ที่ฝ่ายคำคู่ความ สำนักงานเลขานุการกรม กรมบังคับคดี
- 3.1.2 ในส่วนภูมิภาคให้ยื่นได้ที่

- สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคหรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดนั้น
- ในจังหวัดที่ไม่มีสำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาค หรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดตั้งอยู่ อาจยื่นงานรับฟ้องของศาลนั้น เพื่อจัดส่งแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ดำเนินการ

3.2 คำร้องขอระบุให้ชัดเจน มีทรัพย์สินอะไรเป็นหลักประกัน ตั้งอยู่ที่ใด มีหนี้ที่ต้องรับผิดชอบตามสัญญาประกันเป็นจำนวนเท่าใด

3.3 ส่งต้นฉบับโฉนดพร้อมสัญญาจำนอง

3.4 ขึ้นสอบสวนคำร้อง ปฏิบัติเช่นเดียวกับการขอชำระหนี้ ข้อ 5 ขึ้นสอบสวนคำขอรับชำระหนี้

3.5 นำเจ้าพนักงานยึดทรัพย์สินหลักประกัน

การทวงหนี้

เป็นวิธีรวบรวมทรัพย์สินของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ในกรณีที่ลูกหนี้หรือผู้ล้มละลายเป็นเจ้าหนี้บุคคลภายนอก

1. ใครที่ต้องถูกเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีหนังสือทวงหนี้

1.1 บุคคลที่ลูกหนี้หรือผู้ล้มละลายมีสิทธิเรียกให้ชำระเงิน

1.2 บุคคลที่ลูกหนี้หรือผู้ล้มละลายมีสิทธิเรียกให้ส่งมอบทรัพย์สิน

2. วิธีปฏิบัติเมื่อได้รับหนังสือทวงหนี้

2.1 ตรวจสอบหนี้ตามหนังสือทวงหนี้โดยละเอียดว่าจะรับหรือปฏิเสธหนี้

2.2 ควรไปพบเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในทันทีเมื่อได้รับหนังสือทวงหนี้

2.3 ปฏิบัติตามวิธีการในหนังสือทวงหนี้โดยเคร่งครัด

ในกรณีรับว่าเป็นหนี้

(1) เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะเรียกให้ชำระหนี้ก่อน

(2) หากไม่ชำระ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของท่าน

ในกรณีปฏิเสธหนี้ให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ปฏิเสธหนี้โดยทำเป็นหนังสือแสดงเหตุผลประกอบข้อปฏิเสธ ส่งไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายใน 14 วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงหนี้

(2) ปฏิบัติตามหมายเรียกของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้นำยานหลักฐานไปสอบสวนพิสูจน์คำปฏิเสธหนี้ หากมีความจำเป็นอันไม่อาจกล่าวล่วงได้ต้องแจ้งก่อนวันหรือเวลานัดเพื่อขอเลื่อนการสอบสวน

หมายเหตุ - การนิ่งเฉยไม่ปฏิเสธหนี้ภายใน 14 วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงหนี้ ถือว่าเป็นหนี้เด็ดขาด เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของท่าน

- เมื่อผลการสอบสวนเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เห็นว่า

(1) บุคคลนั้นไม่ได้เป็นหนี้ก็จะจำหน่ายชื่อออกจากบัญชีลูกหนี้

(2) บุคคลนั้นเป็นหนี้ก็จะมีหนังสือยืนยันหนี้ไปอีกครั้ง

3. วิธีปฏิบัติเมื่อได้รับหนังสือยืนยันหนี้

3.1 ร้องคัดค้านต่อศาลภายใน 14 วัน นับแต่ได้รับหนังสือยืนยันหนี้

3.2 หากนิ่งเฉยไม่คัดค้านต่อศาลภายใน 14 วัน นับแต่ได้รับหนังสือยืนยันนี้ ถือว่าเป็นหนี้เด็ดขาด
เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีเฝ้ากับทรัพย์สินของท่าน

การขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ปฏิบัติตามสัญญา

1. ใครมีสิทธิขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ปฏิบัติตามสัญญา

1.1 คู่สัญญา หรือ

1.2 ผู้รับมอบอำนาจหรือผู้แทนของคู่สัญญา โดยทำหนังสือมอบอำนาจตามแบบที่กำหนดไว้และปิดอากรแสตมป์
กับขีดฆ่าให้ครบถ้วนถูกต้อง

2. คำร้องขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ปฏิบัติตามสัญญา

2.1 ติดต่อขอรับแบบคำร้องได้ที่ฝ่ายคำคู่ความ สำนักงานเลขานุการกรมในส่วนกลาง หรือสำนักงาน บังคับคดีและ
วางทรัพย์ภูมิภาคหรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดนั้นๆ ในส่วนภูมิภาค

2.2 เขียนคำร้องให้ชัดเจน ถูกต้องและครบถ้วน มีปัญหาขัดข้องสอบถามได้จากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

2.3 แนบต้นฉบับหรือสำเนาสัญญาหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัญญาที่จะขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ปฏิบัติ

2.4 รอหมายนัดสอบสวนของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

3. ยื่นที่ไหน

3.1 ในส่วนกลางยื่นได้ที่ฝ่ายคำคู่ความ สำนักงานเลขานุการกรม กรมบังคับคดี

3.2 ในส่วนภูมิภาค ยื่นที่ไหน

- สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคหรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัด
- ในจังหวัดที่ไม่มีสำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคหรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดตั้งอยู่ อาจยื่นที่งาน
รับฟ้องของศาลจังหวัดนั้นเพื่อจัดส่งแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาค
ดำเนินการ

4. ขั้นตอนสอบสวนคำร้องขอให้ปฏิบัติตามสัญญา

เมื่อผู้ขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ปฏิบัติตามสัญญาได้รับหมายนัดของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้นำพยานหลักฐาน
ไปให้การสอบสวน ควรปฏิบัติดังนี้

4.1 ไปพบเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้ตรงตามกำหนดวันเวลาที่ระบุในหมาย หากมีความจำเป็นอันไม่อาจกล่าวล่วง
ได้ ต้องแจ้งก่อนวันหรือเวลานัดเพื่อขอเลื่อนการสอบสวน

4.2 ผู้ขอให้ปฏิบัติตามสัญญาควรจะไปให้ถ้อยคำสอบสวนเกี่ยวกับสัญญาด้วยตนเอง เพื่อพิสูจน์สิทธิตามสัญญา

4.3 ต้องนำพยานบุคคลตลอดจนพยานเอกสารที่สนับสนุนสัญญานั้นไปให้การสอบสวนหรือส่งต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์
ทรัพย์

4.4 ก่อนให้ถ้อยคำสอบสวน พยานต้องสาบานหรือปฏิญาณว่าจะให้การตามสัตย์จริง เว้นแต่

4.4.1 บุคคลที่อายุต่ำกว่าสิบสี่ปี หรือหย่อนความรู้สึึกผิดและชอบ

4.4.2 พระภิกษุและสามเณรในพุทธศาสนา

5. วิธีปฏิบัติเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ปฏิเสธไม่ยอมปฏิบัติตามสัญญา คู่สัญญาที่ได้รับความเสียหายอาจดำเนิน
การได้ ดังต่อไปนี้

5.1 ยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องคัดค้านคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ต่อศาลภายในกำหนดเวลา 14 วัน นับแต่วันทราบคำสั่งหรือคำวินิจฉัยนั้น

5.2 ยื่นคำขอรับชำระหนี้สำหรับค่าเสียหาย

5.2.1 กรณีไม่ได้ร้องคัดค้านต่อศาลตาม 5.1 ภายในกำหนดเวลา 2 เดือนนับจากวันที่อาจใช้สิทธิขอรับชำระหนี้ได้

5.2.2 กรณีร้องคัดค้านต่อศาลตาม 5.1 ภายในกำหนดเวลา 2 เดือนนับจากวันคดีถึงที่สุด

กรณีถูกเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกไปสอบสวนเกี่ยวกับการรับโอนหรือรับการกระทำใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือผู้ล้มละลาย ควรปฏิบัติดังนี้

- (1) ไปพบเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้ตรงตามกำหนดเวลาที่ระบุในหมาย หากมีความจำเป็นอันไม่อาจก้าวล่วงได้ ต้องแจ้งก่อนวันหรือเวลานัด เพื่อขอเลื่อนการสอบสวน
- (2) ควรไปให้ถ้อยคำสอบสวนเกี่ยวกับการรับโอนด้วยตนเอง
- (3) ต้องนำพยานบุคคลตลอดจนพยานเอกสารที่สนับสนุนการรับโอนไปให้การสอบสวน หรือส่งต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
- (4) ก่อนให้ถ้อยคำสอบสวน พยานต้องสาบานหรือปฏิญาณว่าจะให้การตามสัตย์จริงเว้นแต่
 - 4.1 บุคคลที่อายุต่ำกว่า 14 ปี หรือหย่อนความรู้สึกผิดและชอบ
 - 4.2 พระภิกษุสามเณรในพุทธศาสนา

การร้องคัดค้านการยึดทรัพย์หรือการรังฆัตทรัพย์ (ขอให้ถอนการยึดทรัพย์)

1. ใครมีสิทธิร้องขอให้ถอนการยึดทรัพย์
 - ผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยึดไว้
2. คำร้องขอให้ถอนการยึดทรัพย์
 - 2.1 ติดต่อขอรับแบบคำร้องได้ที่ฝ่ายคำคู่ความ สำนักงานเลขาธิการกรม ในส่วนกลางหรือสำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคหรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดนั้นๆ ในส่วนภูมิภาค
 - 2.2 คำร้องต้องระบุให้ชัดเจนว่า เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่มีสิทธิยึดทรัพย์สิน เช่น ทรัพย์สินนั้นไม่ใช่ของลูกหนี้ หรือผู้ล้มละลาย
 - 2.3 จัดทำสำเนาคำร้องให้เพียงพอที่จะส่งให้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง
 - 2.4 แนบต้นฉบับหรือสำเนาหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่ถูกยึดซึ่งอ้างว่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่มีสิทธิยึด (ถ้าหากมี)
 - 2.5 นำส่งหมายนัดและสำเนาคำร้องแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องภายในกำหนดตามคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
 - 2.6 ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในกรณีอื่นๆ
3. ยื่นที่ไหน
 - 3.1 ในส่วนกลาง ยื่นได้ที่ฝ่ายคำคู่ความ สำนักงานเลขาธิการกรม กรมบังคับคดี
 - 3.2 ในส่วนภูมิภาค ให้ยื่นที่

- สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคหรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดนั้นๆ
- ในจังหวัดที่ไม่มีสำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคหรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดตั้งอยู่ อาจยื่นที่งานรับฟ้องของศาลนั้นเพื่อจัดส่งแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคดำเนินการ

ข้อควรระวัง มิใช่ยื่นต่อศาล

4. ยื่นเมื่อใด

ต้องยื่นก่อนเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นำเอาทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่น

5. ขั้นตอนการยื่นคำร้องขอให้ถอนการยึดทรัพย์

5.1 ไปพบเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้ตรงตามกำหนดเวลาที่ระบุในหมาย หากมีความจำเป็นอันไม่อาจก้าวล่วงได้ ต้องแจ้งก่อนวันหรือเวลานัดเพื่อขอเลื่อนการสอบสวน

5.2 ควรไปให้ถ้อยคำสอบสวนเกี่ยวกับทรัพย์ที่ถูกยึดด้วยตนเอง เพื่อประโยชน์ต่อการพิสูจน์ว่าทรัพย์ที่ถูกยึดมิใช่ของลูกหนี้หรือผู้ล้มละลาย

5.3 ต้องนำพยานบุคคลตลอดจนพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์ที่ถูกยึดไปให้การสอบสวนหรือส่งต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

5.4 ก่อนให้ถ้อยคำสอบสวน พยานต้องสาบานหรือปฏิญาณว่าจะให้การตามสัตย์จริง เว้นแต่

5.4.1 บุคคลที่อายุต่ำกว่า 14 ปี หรือหย่อนความรู้สึกผิดและชอบ

5.4.2 พระภิกษุสามเณรในพุทธศาสนา

5.5 ผู้ร้องขอให้ถอนการยึดทรัพย์อาจต้องวางประกันการชำระค่าสินไหมทดแทนแก่กองทรัพย์สินสำหรับความเสียหาย ที่อาจได้รับเนื่องจากเหตุเนื่องมาจากการบังคับคดีอันเกิดแต่การยื่นคำร้องนั้นตามจำนวนที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เห็นสมควร

6. วิธีปฏิบัติเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สั่งไม่ให้ถอนการยึด

- ต้องยื่นคำร้องคัดค้านต่อศาลภายในกำหนดเวลา 14 วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง

วิธีปฏิบัติเมื่อได้รับความเสียหายโดยการกระทำหรือคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่ว่าในกรณีใดๆ

- ยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาลภายในกำหนดเวลา 14 วัน นับแต่วันที่ได้ทราบการกระทำหรือคำวินิจฉัยนั้น

การรับเงิน

1. ก่อนรับเงิน

1.1 เจ้าหนี้มีประกันรับเงินจากทรัพย์อันเป็นหลักประกันจะได้รับแจ้งเป็นหนังสือ

1.2 เจ้าหนี้สามัญหรือเจ้าหนี้มีประกันที่รับส่วนแบ่งอย่างเจ้าหนี้สามัญ

1.2.1 จะได้รับประกาศเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรื่องการแบ่งทรัพย์สินเพื่อให้ไปตรวจบัญชีส่วนแบ่ง และอัตราส่วนที่มีสิทธิจะได้รับในการแบ่งครั้งนั้น

1.2.2 หลังจากการนัดตรวจบัญชีส่วนแบ่งแล้ว หากไม่มีผู้ใดคัดค้านเจ้าหนี้จะได้รับหนังสือแจ้งจำนวนส่วนแบ่งให้ไปรับเงิน (หากมีการคัดค้านบัญชีส่วนแบ่งต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ จะต้องรอการจ่ายเงินไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด)

2. สถานที่ติดต่อ

ส่วนกลาง ติดต่อที่ฝ่ายคำนวณและเฉลี่ยทรัพย์ (คดีล้มละลาย) ชั้น 4 กรมบังคับคดี โทร. 434-1507 ในกรณีที่มีเจ้าหนี้จำนวนมากอาจกำหนดสถานที่ติดต่อเป็นการเฉพาะตามความเหมาะสม

ส่วนภูมิภาค ติดต่อที่สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคหรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดนั้นๆ

3. หลักฐานที่ต้องนำไปรับเงิน

3.1 กรณีมาด้วยตนเองให้นำบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้โดยมีรูปถ่ายกำกับ (ใบแทนบัตรประจำตัวประชาชน (ใบเหลือง) ก็ต้องมีรูปถ่าย หรือบัตรเก่ากำกับด้วย)

3.2 กรณีไม่มาด้วยตนเองให้นำเอกสารดังต่อไปนี้แสดง

3.2.1 ใบมอบอำนาจตามแบบของกรมบังคับคดี

3.2.2 บัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจหรือบัตรอื่นเช่นเดียวกับข้อ (3.1)

3.3 กรณีรับแทนนิติบุคคล

3.3.1 กรรมการผู้มีอำนาจมารับ

ก. บัตรประจำตัวประชาชนของกรรมการผู้มีอำนาจหรือบัตรอื่นเช่นเดียวกับข้อ (3.1)

ข. หนังสือรับรองนิติบุคคลของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วน บริษัทหรือสำเนาที่นายทะเบียนรับรอง

3.3.2 ผู้รับมอบอำนาจจากนิติบุคคลมารับ

ก. บัตรประจำตัวผู้รับมอบอำนาจ หรือบัตรอื่นเช่นเดียวกับข้อ (3.1)

ข. ใบมอบอำนาจตามแบบของกรมบังคับคดี

ค. หนังสือรับรองนิติบุคคลของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือสำเนาที่นายทะเบียนรับรอง

4. ขั้นตอนในการรับเงิน

4.1 ผู้ขอรับเงินยื่นหลักฐานตาม (ข้อ 3) ต่อเจ้าหน้าที่เพื่อตรวจสอบ

4.2 หากผู้ขอรับเงินเป็นเจ้าหนี้มีประกัน ต้องตรวจรับรองบัญชีแสดงรายการรับ-จ่าย

4.3 ผู้ขอรับเงินไม่ว่าเจ้าหนี้สามัญหรือเจ้าหนี้มีประกันลงชื่อในแบบใบรับเงิน

4.4 ผู้ขอรับเงินไปรอรับเงินที่กองคลัง ชั้นสี่ กรมบังคับคดี

- หมายเหตุ**
- การรับเงินในคดีล้มละลายจะต้องมีการติดต่อกับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ถึง 2 ครั้งคือ นัดตรวจบัญชี และนัดรับเงินทั้งนี้เป็นไปตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483
 - การแจ้งจำนวนส่วนแบ่งให้มารับ ปกติจะมีได้กำหนดวันที่มารับเงิน เจ้าหนี้จะไปรับเมื่อใดก็ได้แต่ควรจะไปรับในทันทีที่ได้รับหนังสือ และหากมีการกำหนดวันเวลาให้ไปรับเงินก็ควรไปรับให้ตรงตามกำหนดวันเวลาดังนี้เพื่อความสะดวกของเจ้าหนี้เอง
 - ขั้นตอนการรอรับเงินจะใช้เวลาประมาณ 1-1 ชั่วโมงครึ่ง ดังนั้นการมารับเงินในช่วงเช้าควรมาติดต่อก่อน 10 นาฬิกา เพื่อจะได้รับเงินหรือเช็คก่อน 12 นาฬิกา และช่วงบ่ายควรมาติดต่อก่อน 14 นาฬิกา เพื่อจะได้รับเงิน หรือเช็คก่อนหมดเวลาทำการ

ข้อควรทราบการแบ่งทรัพย์สินในคดีล้มละลาย

- (1) การแบ่งทรัพย์สินต้องกระทำทุกระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือนนับแต่ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย เว้นแต่ศาลอนุญาตขยายเวลาต่อไปโดยมีเหตุสมควร
- (2) เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะแบ่งทรัพย์สินแก่เจ้าหนี้ ต่อเมื่อเป็นทรัพย์สินที่เหลือจากที่กันไว้สำหรับค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในคดี
- (3) เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะจ่ายเงินแก่เจ้าหนี้ทั้งหลายตามส่วนเฉลี่ยของเงินที่ศาลอนุญาตให้เจ้าหนี้แต่ละรายได้รับชำระหนี้และหนี้รายใดมีเงื่อนไขหรือโต้แย้งต้องกันส่วนแบ่งตลอดจนค่าธรรมเนียมค่าใช้จ่ายอันอาจเกิดขึ้นไว้ตามสมควร
- (4) ก่อนจ่ายเงิน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องจัดทำบัญชีส่วนแบ่งและโฆษณาตามกฎหมาย กำหนดวันเวลาให้เจ้าหนี้มาตรวจบัญชีส่วนแบ่ง ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านถือว่าบัญชีนั้นถูกต้องและเป็นที่สุดแล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะโฆษณาส่วนแบ่งไว้ ณ สำนักงานและแจ้งจำนวนส่วนแบ่งที่จะจ่ายไปยังเจ้าหนี้
- (5) สามีหรือภริยาของบุคคลล้มละลายจะได้รับส่วนแบ่งในฐานะเจ้าหนี้ต่อเมื่อเจ้าหนี้อื่นได้รับชำระหนี้เป็นที่พอใจแล้ว
- (6) ผู้มีสิทธิรับเงินจะต้องนำบัตรประจำตัวประชาชน หรือหลักฐานประจำตัวที่ทางราชการออกให้โดยมีรูปถ่ายกำกับอยู่ไปแสดงพร้อมสำเนาทะเบียนบ้าน และหลักฐานใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียม (ถ้าหากมี)
- (7) หากผู้ล้มละลายไม่มีทรัพย์สินที่จะแบ่ง เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะรายงานศาลขอให้ปิดคดีไว้ก่อน

การสิ้นสุดแห่งการล้มละลาย

- (1) ศาลสั่งเห็นชอบด้วยกับการประนอมหนี้ก่อนหรือหลังล้มละลาย
- (2) ศาลสั่งยกเลิกการล้มละลาย
- (3) ศาลสั่งปลดจากการล้มละลายโดยไม่มีเงื่อนไข

การเดินหมายและประกาศ

ขอบเขตอำนาจและหน้าที่ของฝ่ายเดินหมายและประกาศ

ฝ่ายเดินหมายและประกาศเป็นหน่วยงานหนึ่ง สังกัดสำนักงานเลขาธิการกรม กรมบังคับคดี มีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งหมาย คำคู่ความ เอกสารประกาศต่างๆ ของศาล เจ้าพนักงานบังคับคดี หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้แก่คู่ความหรือผู้เกี่ยวข้องในคดี ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำนาจ ศาลแพ่ง, ศาลอาญา, ศาลแพ่งธนบุรี, ศาลอาญาธนบุรี, ศาลแพ่งกรุงเทพใต้, ศาลอาญากรุงเทพใต้

การนำส่งหมาย คำคู่ความ เอกสารและประกาศต่างๆ เรียกย่อๆ ว่า "นำส่งหมาย" ผู้มีหน้าที่นำส่งหมายเพียงแต่นำเงินค่าใช้จ่ายไปวางต่อเจ้าหนี้ที่โดยไม่จำเป็นต้องไปนำพนักงานเดินหมายไปส่งด้วยตนเอง เว้นแต่ ศาลมีคำสั่งให้ต้องนำพนักงานเดินหมายไปส่งด้วยตนเอง ก็ต้องนำพนักงานเดินหมายไปส่ง

สถานที่ติดต่อ

ในการนำส่งหมายให้ติดต่อกับหน่วยงานสาขาหรือ หน่วยนำหมาย ของฝ่ายเดินหมายและประกาศ กรมบังคับคดี ยังสถานที่ต่อไปนี้

(1) คำคู่ความหรือเอกสารของศาลแพ่ง ศาลอาญา ติดต่อนำได้ที่หน่วยงานสาขา หรือหน่วยนำหมายของฝ่ายเดินหมายและประกาศ สำนักงานเลขานุการกรม กรมบังคับคดี ตั้งอยู่ชั้นล่างของศาลแพ่ง (ถนนรัชดาภิเษก) โทร. 541-2257, 541-2015

(2) คำคู่ความหรือเอกสารของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลอาญากกรุงเทพใต้ ติดต่อนำได้ที่หน่วยงานสาขา หรือหน่วยนำหมายของฝ่ายเดินหมายและประกาศ สำนักงานเลขานุการกรม กรมบังคับคดี ซึ่งตั้งอยู่ชั้นล่าง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ โทร. 224-1572

(3) คำคู่ความหรือเอกสารของศาลแพ่งธนบุรี ศาลอาญาดนบุรี ติดต่อนำได้ที่หน่วยงานสาขาหรือหน่วยนำหมายของฝ่ายเดินหมายและประกาศ สำนักงานเลขานุการกรม กรมบังคับคดี ตั้งอยู่ที่บริเวณชั้นสองของอาคารศาลแพ่งธนบุรี โทร. 415-4986

หน้าที่ของผู้นำหมาย

ผู้นำส่งหมาย พึงปฏิบัติดังนี้

- (1) วางค่าใช้จ่ายในการส่งหมายต่อหน่วยงานที่กำหนดข้างต้น
- (2) กรณีมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทน ต้องทำหนังสือมอบอำนาจให้บุคคลอื่นนั้นนำไปแสดงด้วย
- (3) กรณีวางเงินค่าธรรมเนียมในการส่งหมายไว้ล่วงหน้า ผู้นำหมายจะต้องกรอกข้อความใน "แบบคำขอวางเงินนำหมายล่วงหน้า" โดยระบุรายละเอียดเกี่ยวกับหมายเลขคดีชื่อโจทก์ จำเลย ผู้รับหมาย ภูมิลำเนาของผู้รับหมาย ฯลฯ

อัตราค่าใช้จ่ายในการส่งหมาย

ค่าใช้จ่ายในการส่งหมาย ได้แก่ ค่าป่วยการและค่าพาหนะซึ่งกรมบังคับคดีได้กำหนดอัตราไว้ในแต่ละเขต ดังนี้

(1) เขตชั้นใน 80 บาท มี 3 เขต คือ

- (1.1) เขตพระนคร
- (1.2) เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
- (1.3) เขตสัมพันธวงศ์

(2) เขตชั้นกลาง 100 บาท มี 11 เขต คือ

- (2.1) เขตบางกอกน้อย
- (2.2) เขตพญาไท
- (2.3) เขตบางกอกใหญ่
- (2.4) เขตปทุมวัน
- (2.5) เขตคลองสาน
- (2.6) เขตบางรัก
- (2.7) เขตธนบุรี
- (2.8) เขตดุสิต
- (2.9) เขตราชเทวี
- (2.10) เขตบางซื่อ
- (2.11) เขตบางพลัด

(3) เขตชั้นนอก 170 บาท มี 21 เขต คือ

- (3.1) เขตห้วยขวาง
- (3.2) เขตยานนาวา
- (3.3) เขตบางกะปิ
- (3.4) เขตพระโขนง
- (3.5) เขตบางเขน
- (3.6) เขตภาษีเจริญ
- (3.7) เขตตลิ่งชัน
- (3.8) เขตบางขุนเทียน
- (3.9) เขตหนองแขม
- (3.10) เขตราชบุรีบูรณะ
- (3.11) เขตบางคอแหลม
- (3.12) เขตจอมทอง
- (3.13) เขตจตุจักร
- (3.14) เขตสาทร
- (3.15) เขตปทุมธานี
- (3.16) เขตดอนเมือง
- (3.17) เขตคลองเตย
- (3.18) เขตประเวศ
- (3.19) เขตสวนหลวง
- (3.20) เขตลาดพร้าว
- (3.21) เขตดินแดง

อนึ่ง กรณีที่ภูมิลำเนาของผู้รับคำคู่ความหรือเอกสารอยู่ในถิ่นทุรกันดารไม่มียานพาหนะประจำ เช่น ต้องเหมารถยนต์เหมาเรือเข้าไปยังภูมิลำเนาของผู้รับ ผู้นำส่งหมายต้องจ่ายค่าพาหนะที่จะไปส่งคำคู่ความหรือเอกสาร ณ สถานที่ดังกล่าวตามความเป็นจริง

การติดตามผลการส่งหมาย

1. กรณีที่ต้องการให้ส่งผลการส่งหมายให้ทราบทางไปรษณีย์ ผู้นำส่งหมายต้องวางเงินค่าใช้จ่ายเพิ่มอีก 10 บาท หากผู้รับหมายมีหลายคนอยู่ต่างภูมิลำเนา กัน คิดค่าใช้จ่ายเพิ่มอีกรายละ 10 บาท

2. โดยทางโทรศัพท์

(2.1) กรณีที่เป็นหมายของศาลแพ่ง ผู้นำส่งหมายจะต้องจำเลขหน้าบัญชีและรหัสตามที่เจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบเพื่อเจ้าหน้าที่จะได้ตรวจสอบผลการส่งคำคู่ความหรือเอกสารนั้น โดยให้โทรศัพท์ไปสอบถามตามหมายเลขโทรศัพท์ดังนี้

- หมายเรียกสำเนาคำฟ้อง	รหัส ก.	โทร. 541-2015, 541-2257
- หมายเรียกสำเนาฟ้องแย้ง, คำร้องขัดทรัพย์	รหัส ข.	โทร. 541-2015, 541-2257
- หมายนัดสืบพยานโจทก์ คำร้องต่างๆ ที่มีวันนัด	รหัส ค.	โทร. 541-2015, 541-2257

- คำบังคับ สำเนาอุทธรณ์ สำเนาฎีกา รหัส ง. โทร. 541-2015, 541-2257
- หมายเลขศาลต่างจังหวัดในคดีแพ่ง รหัส พ. โทร. 541-2015, 541-2257

(2.2) คำคู่ความหรือเอกสารของศาลอาญา โทร. 424-7152

(2.3) กรณีนำคำคู่ความหรือเอกสารล่วงหน้า ผู้นำส่งหมายจะต้องโทรศัพท์ไปสอบถามเลขหน้าบัญชีและรหัสโดยต้องแจ้งประเภทคำคู่ความหรือเอกสาร วันที่วางเงินค่าใช้จ่ายให้เจ้าหน้าที่ทราบตามหมายเลขโทรศัพท์ 541-2257 และให้นำส่งหมายโทรศัพท์ไปสอบถามผลการส่งคำคู่ความหรือเอกสารตามหมายเลขโทรศัพท์ในข้อ (2.1), (2.2) ต่อไป

(2.4) คำคู่ความหรือเอกสารของศาลแพ่งธนบุรี และศาลอาญาธนบุรี โทรศัพท์ 415-4986, 415-0040 ถึง 44 ต่อ 202

(2.5) คำคู่ความหรือเอกสารของศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลอาญากรุงเทพใต้ โทรศัพท์ 224-1572

การนำส่งหมายและการติดตามผลในส่วนภูมิภาค

ให้ติดต่อกับเจ้าพนักงานบังคับคดีหรือจำศาลที่ดำเนินการบังคับคดีของศาลนั้นๆ

การวางทรัพย์

1. เหตุใดจึงต้องวางทรัพย์

เหตุที่จะวางทรัพย์ได้มีดังนี้

- 1.1 เจ้าหนี้บอกปิดไม่ยอมรับชำระหนี้ หรือปฏิเสธไม่ยอมรับชำระหนี้ เช่น จ่ายค่าเช่าบ้านไม่ได้ เพราะผู้ให้เช่าบ่ายเบี่ยงเพื่อหาเหตุจะยกเลิกการเช่า
- 1.2 เจ้าหนี้ไม่สามารถจะรับชำระหนี้ได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะเจ้าหนี้ไม่อยู่หรือไปต่างประเทศไม่ทราบจะกลับมาเมื่อใด
- 1.3 ไม่สามารถจะหยั่งรู้ถึงสิทธิของเจ้าหนี้ หรือรู้ตัวเจ้าหนี้ได้แน่นอนโดยมิใช่ความผิดของตน เช่น เจ้าหนี้ตาย ลูกหนี้ไม่ทราบว่าใครเป็นทายาท
- 1.4 ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 232, 302, 631, 679, 754, 772, 947
- 1.5 ตามบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นให้มีการวางทรัพย์ เช่น กฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
- 1.6 ตามคำสั่งศาล

2. ทรัพย์อะไรที่วางได้

ทรัพย์ที่วางได้ ได้แก่เงินและทรัพย์สินอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นอสังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์ ที่จะส่งมอบกันได้ตามกฎหมาย

2.1 ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์ที่วางเป็นเงิน

2.1.1 วางทรัพย์ด้วยเงินสด

2.1.2 วางด้วยเช็คทุกชนิด ถ้าหากให้มีผลสมบูรณ์ในวันที่วาง ผู้วางทรัพย์ควรวางเป็นเงินสด

2.2 ทรัพย์ที่ไม่ควรวาง ได้แก่

2.2.1 สภาพทรัพย์ไม่ควรแก่การวาง หรือเป็นที่พึงวิตกว่าทรัพย์นั้นต่อไปจะเสื่อมเสียหรือทำลายหรือบุบสลายได้ เช่น น้ำแข็งที่สลักเป็นรูปต่างๆ เพื่อความสวยงามในงานสมรส

2.2.2 ค่ารักษาทรัพย์แพงเกินควร

2.2.3 ตึกแถว โรงแรม คอนโดมิเนียม เครื่องจักร เป็นต้น

3. ผู้ที่วางทรัพย์ได้ คือ

3.1 ลูกหนี้

3.2 ผู้รับมอบอำนาจลูกหนี้

3.3 บุคคลภายนอกที่เต็มใจชำระหนี้แทนลูกหนี้ เว้นแต่สภาพของหนี้ที่จะชำระนั้นไม่อาจให้บุคคลภายนอกชำระแทนได้

4. สถานที่ติดต่อ

ส่วนกลางติดต่อสำนักงานวางทรัพย์กลาง กรมบังคับคดี

ส่วนภูมิภาค ติดต่อได้ที่

4.1 สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาค หรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัด

4.2 ในจังหวัดที่ไม่มีสำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาค หรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดตั้งอยู่ให้ติดต่อ
กับศาลของศาลนั้นๆ เพื่อจัดส่งแก่สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคดำเนินการ

5. วิธีปฏิบัติและหน้าที่ของผู้วางทรัพย์

ผู้วางทรัพย์ต้องปฏิบัติและมีหน้าที่ดังนี้

5.1 เขียนคำร้องขอวางทรัพย์ตามแบบ ว.1 หากมอบให้บุคคลอื่นวางทรัพย์แทนต้องทำใบมอบอำนาจตามแบบ ว. 4

พร้อมปิดอากรแสตมป์ 30 บาท

5.2 เตรียมหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการวางทรัพย์ในเรื่องนั้นๆ มาแสดง

- ถ้าวางตามสัญญาประนีประนอมยอมความของศาลให้มีคำพิพากษายอมที่ศาลรับรอง
- ถ้าวางตามสัญญาเช่า ให้มีสัญญาเช่าพร้อมถ่ายสำเนาสัญญาเช่าที่รับรอง
- ถ้าวางตามสัญญาขายฝาก ให้มีสัญญาขายฝากพร้อมถ่ายสำเนาสัญญาขายฝากที่รับรอง

5.3 ต้องวางเงินประกันค่าใช้จ่ายครั้งแรก 300 บาท

5.4 ในกรณีทรัพย์ที่วางเป็นอสังหาริมทรัพย์ต้องนำเจ้าพนักงานไปตรวจทรัพย์ก่อน

5.5 ผู้วางทรัพย์หรือผู้รับมอบอำนาจต้องมาให้เจ้าพนักงานสอบสวนถึงที่มาแห่งมูลหนี้

5.6 ผู้วางทรัพย์ต้องแจ้งการวางทรัพย์ให้เจ้าหนี้ทราบโดยเร็ว

6. ผลของการวางทรัพย์

6.1 ทำให้ท่านหลุดพ้นจากหนี้ที่ต้องชำระ ไม่ตกเป็นผู้ผิดนัดและไม่ต้องเสียดอกเบี้ยให้แก่เจ้าหนี้หลังจากวันที่ ท่านวางทรัพย์

6.2 เจ้าหนี้มีสิทธิรับทรัพย์ที่วาง ภายใน 10 ปี นับแต่ได้รับคำบอกกล่าวการวางทรัพย์ หากเจ้าหนี้ไม่มารับ สิทธิของเจ้าหนี้เหนือทรัพย์ที่วางเป็นอันระงับไป

6.3 เมื่อเจ้าหนี้มารับเงินแล้ว ผู้วางทรัพย์ต้องมารับค่าใช้จ่ายที่วางประกันไว้คืน หากผู้วางทรัพย์ไม่มารับคืนภายใน 10 ปี เงินค่าใช้จ่ายที่วางประกันไว้ตกเป็นของแผ่นดิน

7. การถอนหรือขอรับทรัพย์ที่วาง

ผู้วางทรัพย์อาจถอนหรือขอรับทรัพย์ที่วางคืนได้ เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

7.1 ผู้วางทรัพย์ได้แสดงเจตนาสละสิทธิที่จะถอนไว้

7.2 เจ้าหนี้ได้แจ้งต่อสำนักงานวางทรัพย์ว่าจะรับทรัพย์ที่วางนั้นแล้ว

7.3 การวางทรัพย์ตามคำสั่งศาล

7.4 หากบุคคลใดวางทรัพย์ชำระหนี้แทนลูกหนี้ บุคคลนั้นจะถอนการวางทรัพย์ได้ต่อเมื่อลูกหนี้ยินยอม

8. ผลของการถอนการวางทรัพย์

เมื่อผู้วางทรัพย์ (ลูกหนี้) ถอนทรัพย์ที่วางให้ถือเสมือนว่ามิได้มีการวางทรัพย์เลยเช่นเดียวกับเช็คที่สั่งจ่ายเพื่อการวางทรัพย์ หากเรียกเก็บเงินไม่ได้ ก็ให้ถือเสมือนว่ามิได้มีการวางทรัพย์เลย

ภาคผนวก

กรมบังคับคดี
(LEGAL EXECUTION DEPARTMENT)

ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ
(SPECIALIST)

ด้านการบังคับคดีล้มละลาย (LEGAL EXECUTION OF BANKRUPTCY CASE)
ด้านการบังคับคดีแพ่ง (LEGAL EXECUTION OF CIVIL CASE)

ผู้ตรวจการบังคับคดี
(LEGAL EXECUTION INSPECTOR)

สำนักงานเลขานุการกรม
(OFFICE OF THE SECRETARY)

- ฝ่ายสารบรรณ (CORRESPONDENCE SECTION)
- ฝ่ายการเจ้าหน้าที่ (PERSONNEL SECTION)
- ฝ่ายคำคู่ความ (PLEADINGS SECTION)
- ฝ่ายเก็บสำนวน (CASE FILE CUSTODY SECTION)
- ฝ่ายเดินทางและประกาศ (SERVICE OF PLEADINGS SECTION)
- ฝ่ายประชาสัมพันธ์และประชาสัมพันธ์ (PUBLIC RELATIONS SECTION)
- ฝ่ายนโยบายและแผน (POLICY AND PLANNING SECTION)

กองคลัง
(FINANCE DIVISION)

- งานธุรการ (GENERAL AFFAIRS)
- ฝ่ายพัสดุ (SUPPLIES PROCUREMENT SECTION)
- ฝ่ายการเงิน (FINANCE SECTION)
- ฝ่ายบัญชีและงบประมาณ (AUDITING AND BUDGET SECTION)
- ฝ่ายบัญชีเงินในคดีแพ่ง (AUDITING SECTION) (CIVIL CASE)
- ฝ่ายบัญชีเงินในคดีล้มละลายและวางทรัพย์ (AUDITING AND DEPOSIT SECTION) (BANKRUPTCY CASE)

สำนักงานวางทรัพย์กลาง
(DEPOSIT OF PROPERTY CENTRAL OFFICE)

- งานธุรการ (GENERAL AFFAIRS)
- ฝ่ายวางทรัพย์ (DEPOSIT OF PROPERTY SECTION)
- ฝ่ายประเมินราคาทรัพย์ (ASSESSMENT SECTION)
- ฝ่ายรักษาทรัพย์ (CUSTODY SECTION)

กองคำนวณและเฉลี่ยทรัพย์
(DIVISION OF SETTLEMENT OF PROCEEDS AND DIVIDENDS)

- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป (ADMINISTRATIVE SECTION)
- ฝ่ายบัญชีทรัพย์สิน (ACCOUNTING SECTION)
- ฝ่ายคำนวณคดีแพ่ง (COMPUTATION SECTION 1) (CIVIL CASE)
- ฝ่ายคำนวณคดีแพ่ง 2 (COMPUTATION SECTION 2) (CIVIL CASE)
- ฝ่ายคำนวณคดีแพ่ง 3 (COMPUTATION SECTION 3) (CIVIL CASE)
- ฝ่ายคำนวณคดีล้มละลาย 1 (COMPUTATION SECTION 1) (BANKRUPTCY CASE)
- ฝ่ายคำนวณคดีล้มละลาย 2 (COMPUTATION SECTION 2) (BANKRUPTCY CASE)

งานตรวจสอบภายใน
(INTERNAL AUDITOR)

กองบังคับคดีแพ่ง 1 - 3
(EXECUTION OF CIVIL CASE DIVISION 1-3)

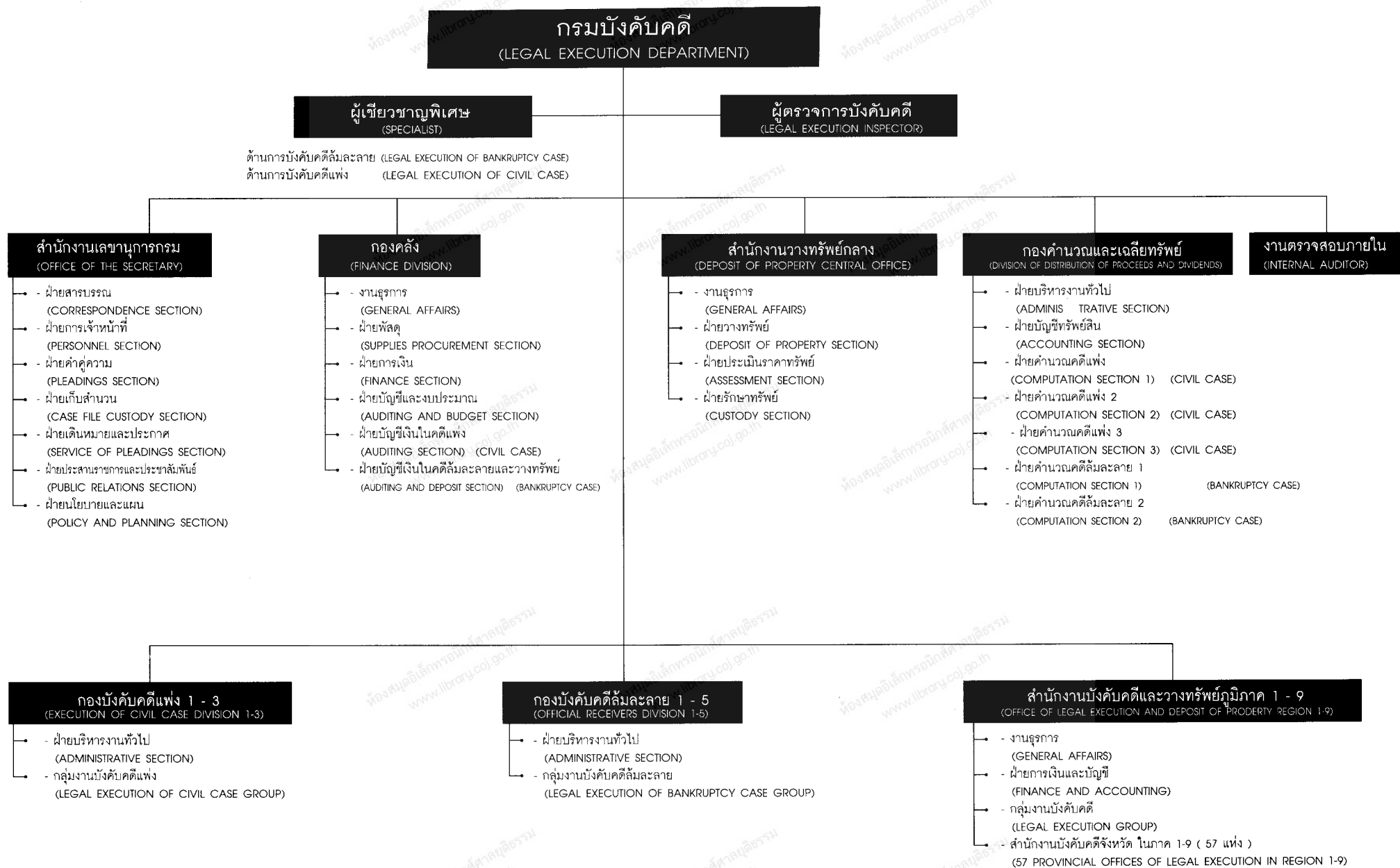
- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป (ADMINISTRATIVE SECTION)
- กลุ่มงานบังคับคดีแพ่ง (LEGAL EXECUTION OF CIVIL CASE GROUP)

กองบังคับคดีล้มละลาย 1 - 5
(OFFICIAL RECEIVERS DIVISION 1-5)

- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป (ADMINISTRATIVE SECTION)
- กลุ่มงานบังคับคดีล้มละลาย (LEGAL EXECUTION OF BANKRUPTCY CASE GROUP)

สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาค 1 - 9
(OFFICE OF LEGAL EXECUTION AND DEPOSIT OF PROPERTY REGION 1-9)

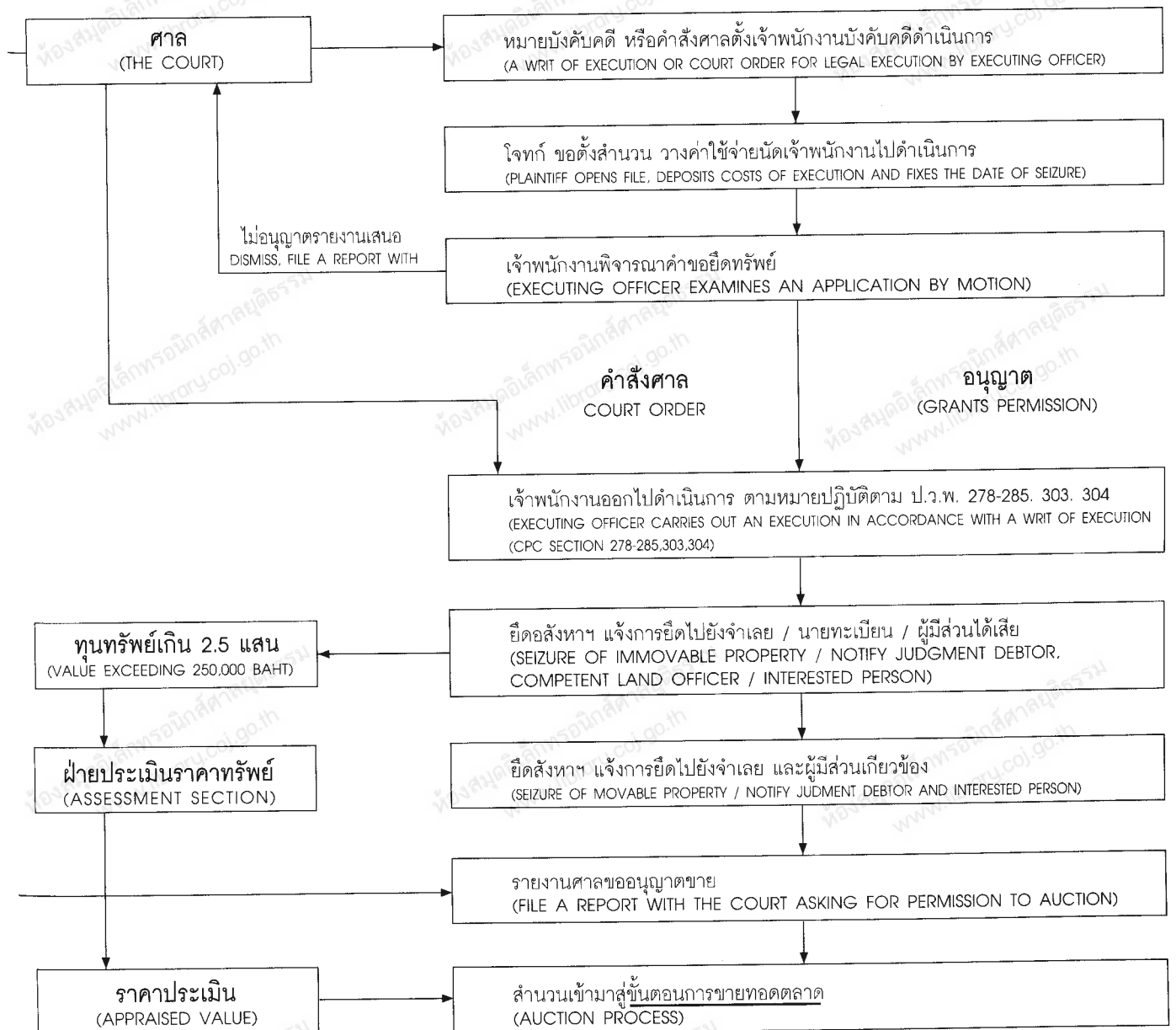
- งานธุรการ (GENERAL AFFAIRS)
- ฝ่ายการเงินและบัญชี (FINANCE AND ACCOUNTING)
- กลุ่มงานบังคับคดี (LEGAL EXECUTION GROUP)
- สำนักงานบังคับคดีจังหวัด ในภาค 1-9 (57 แห่ง) (57 PROVINCIAL OFFICES OF LEGAL EXECUTION IN REGION 1-9)

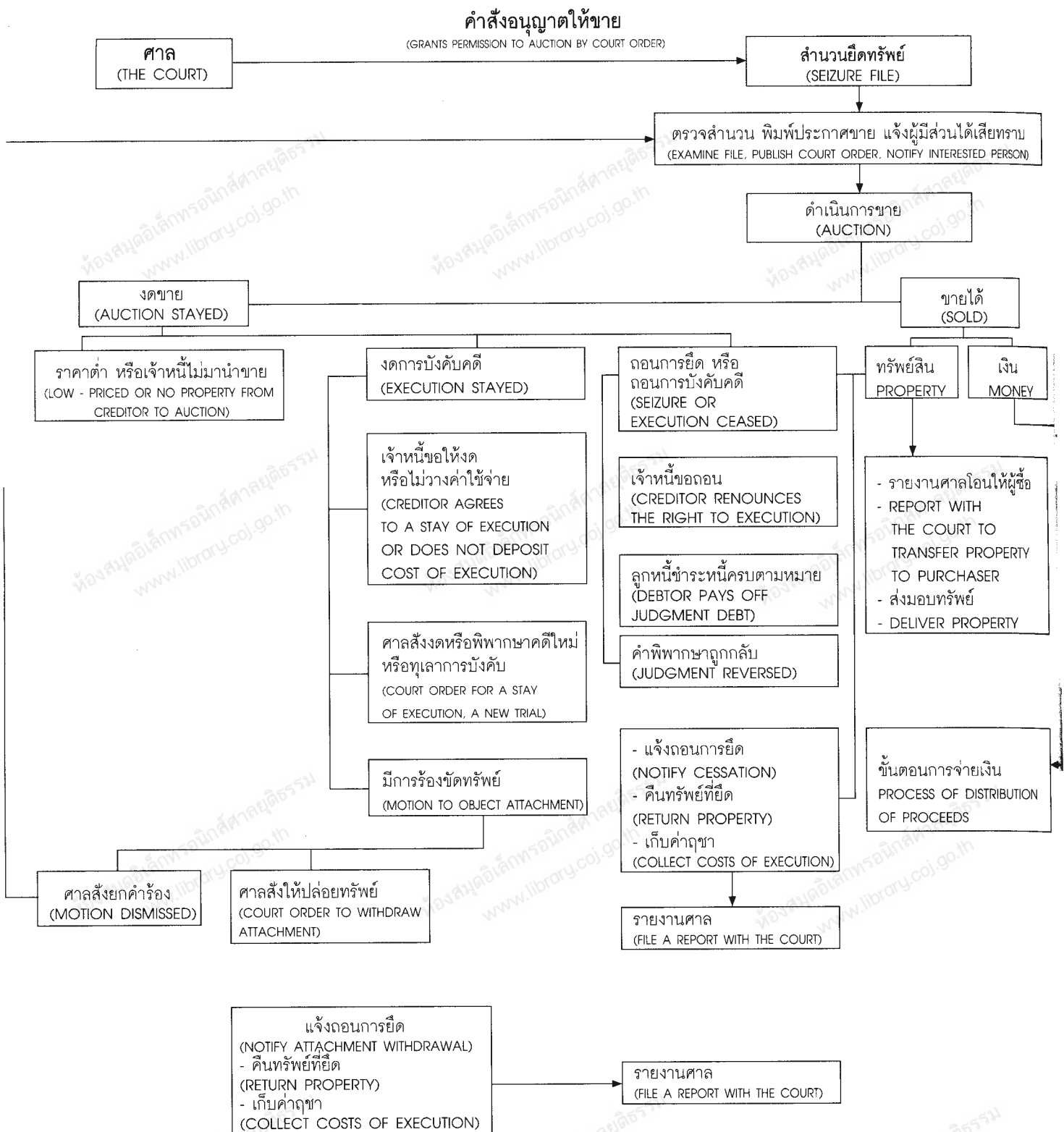
แผนภูมิแสดงขั้นตอนการบังคับคดีแพ่ง CHART OF PROCESS OF LEGAL EXECUTION (CIVIL CASE)

ขั้นตอนการยึดทรัพย์ (PROCESS OF SEIZURE)

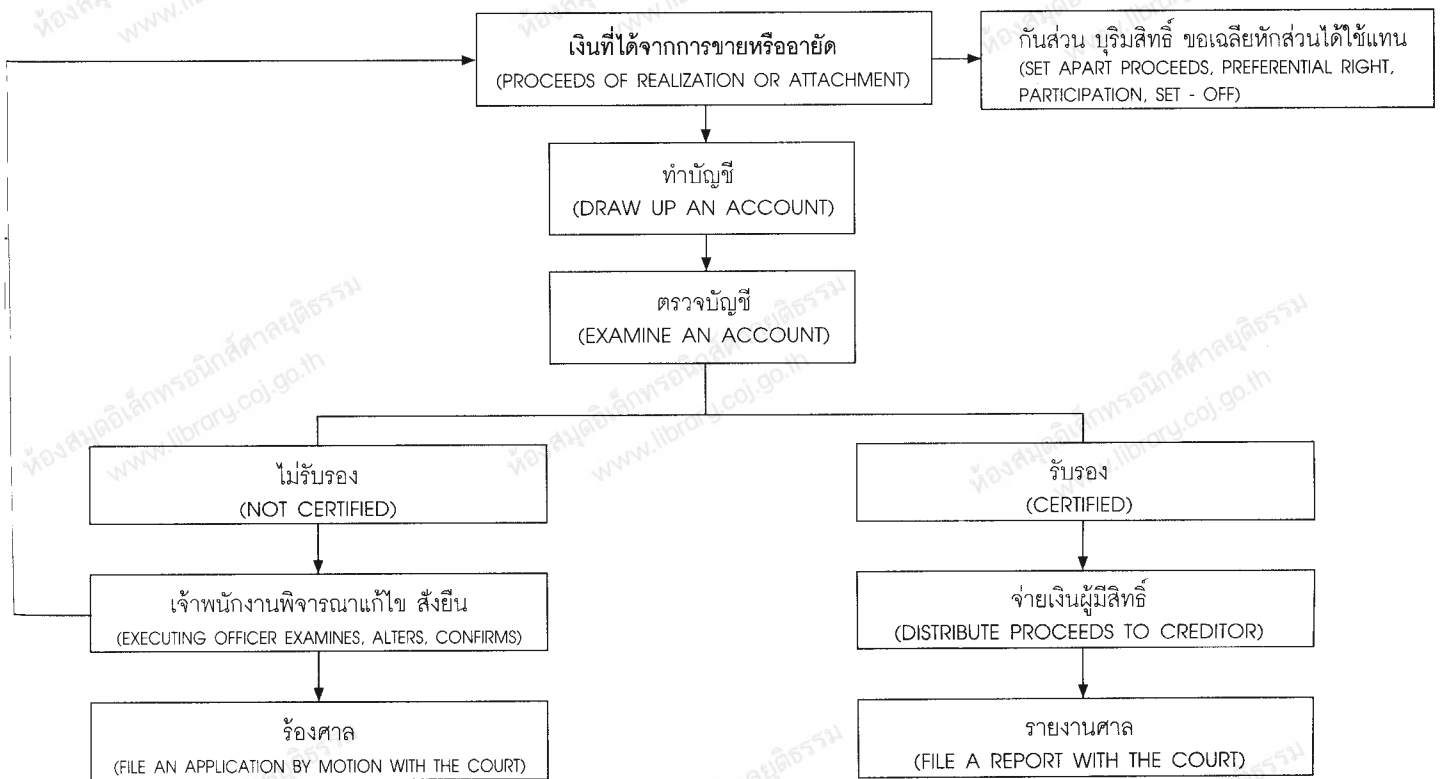
กรมบังคับคดี (LEGAL EXECUTION DEPARTMENT)

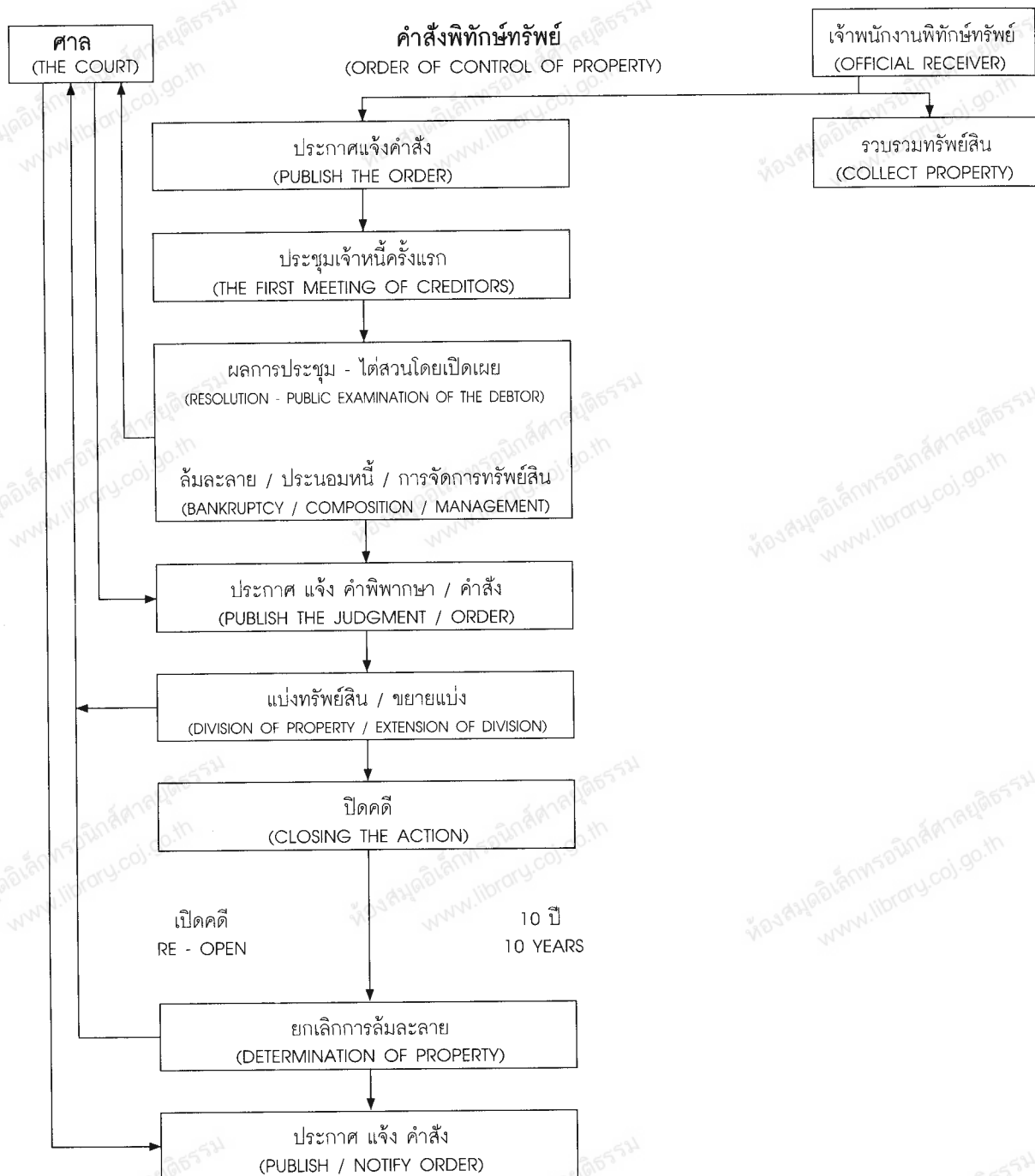
ขั้นตอนการขายทอดตลาดทรัพย์สิน (PROCESS OF SALE BY AUCTION)

ขั้นตอนการจ่ายเงิน (PROCESS OF DISTRIBUTION OF PROCEEDS)

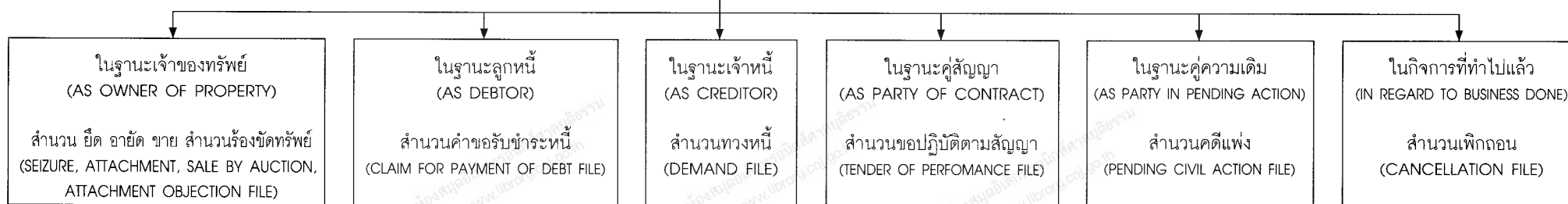

แผนภูมิแสดงขั้นตอนการบังคับคดีล้มละลาย
CHART OF PROCESS OF LEGAL EXECUTION (BANKRUPTCY CASE)

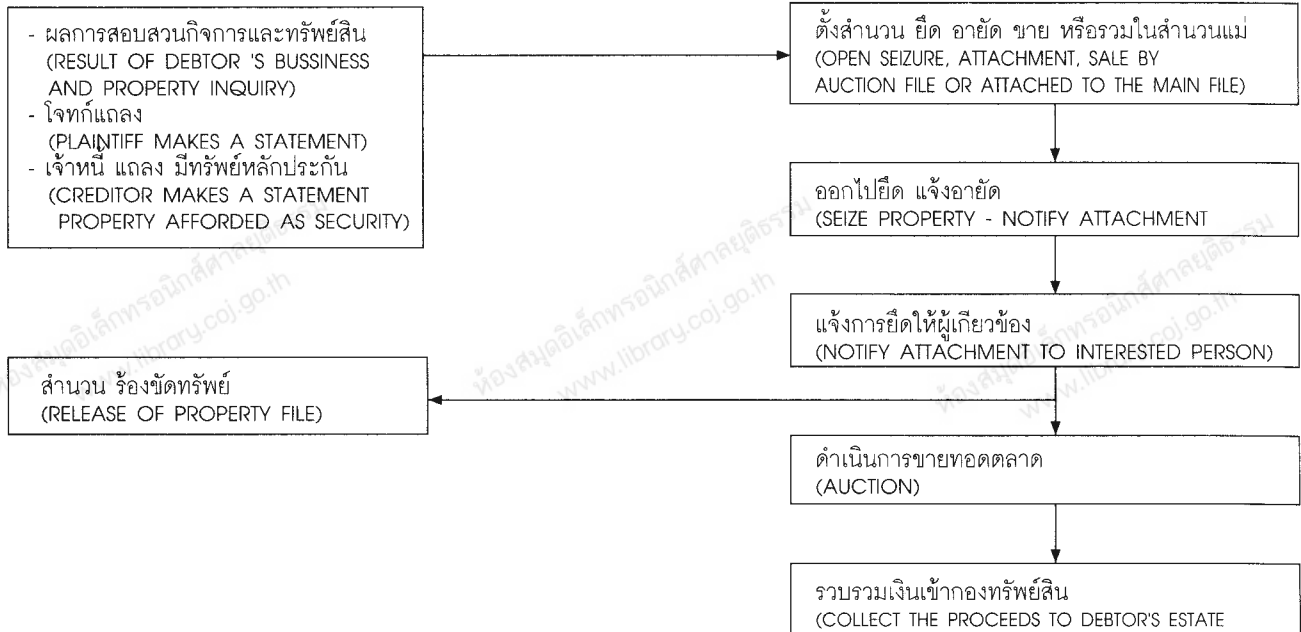
การรวบรวมทรัพย์สิน
(COLLECTION OF PROPERTY)

สำนวนกิจการและทรัพย์สิน
(BUSINESS AND PROPERTY FILE)

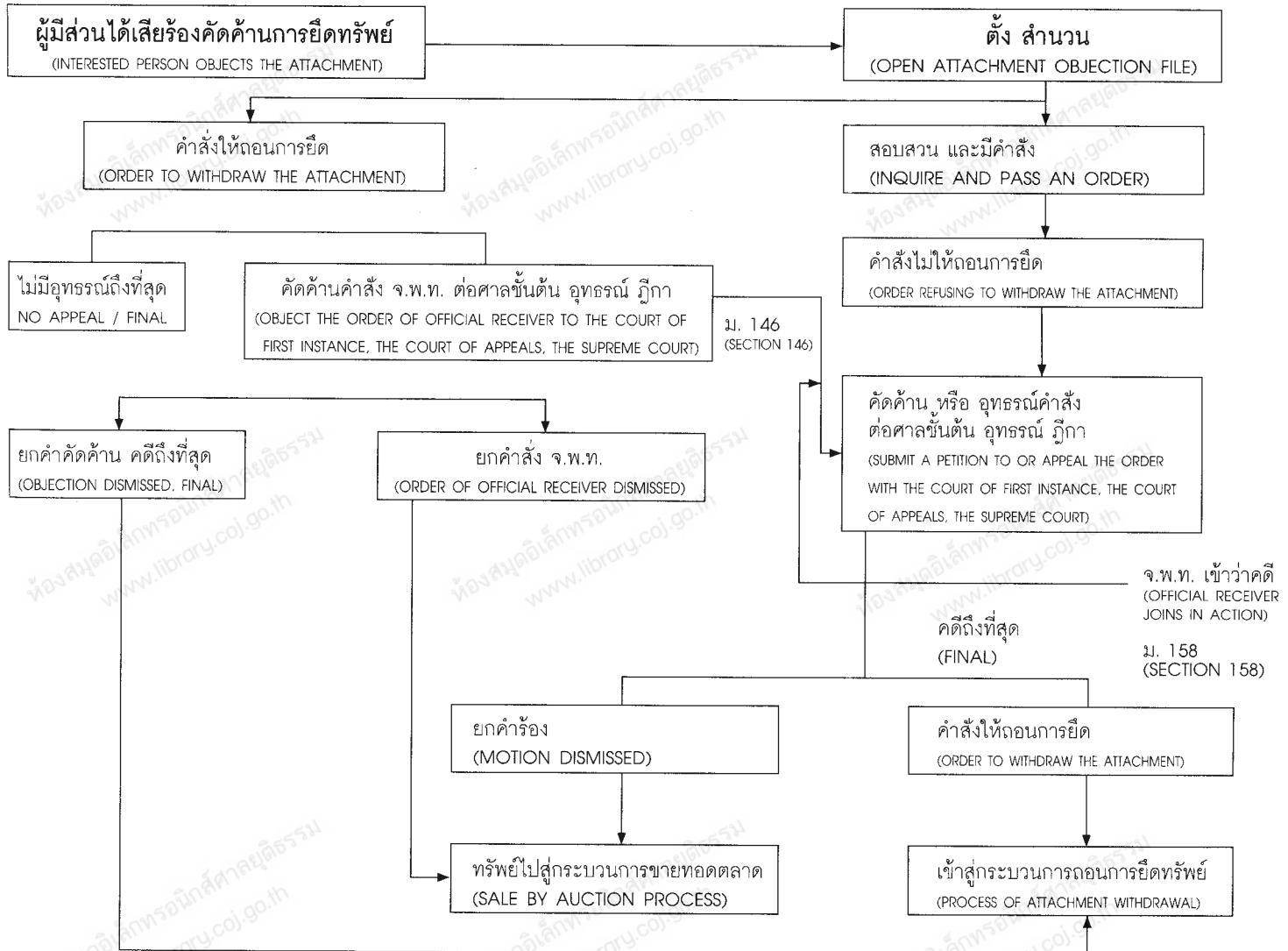

ในฐานะเจ้าของทรัพย์สิน (AS OWNER OF PROPERTY)

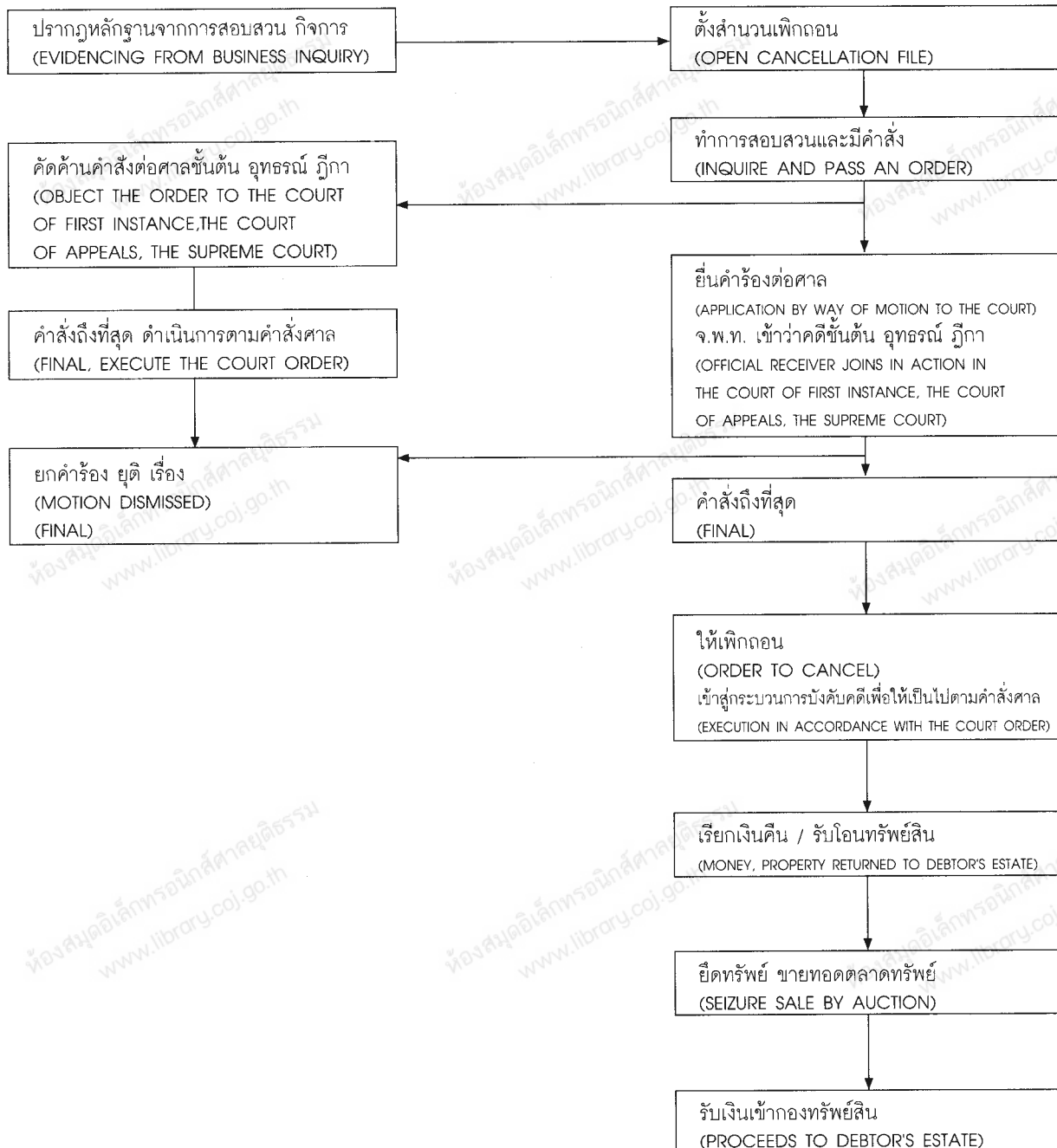
สำนวนยึดทรัพย์ (SEIZURE FILE)

สำนวนร้องขัดทรัพย์ (ATTACHMENT OBJECTION FILE)

สำนวนเพิกถอน (CANCELLATION FILE)

สำนวนคดีแพ่ง

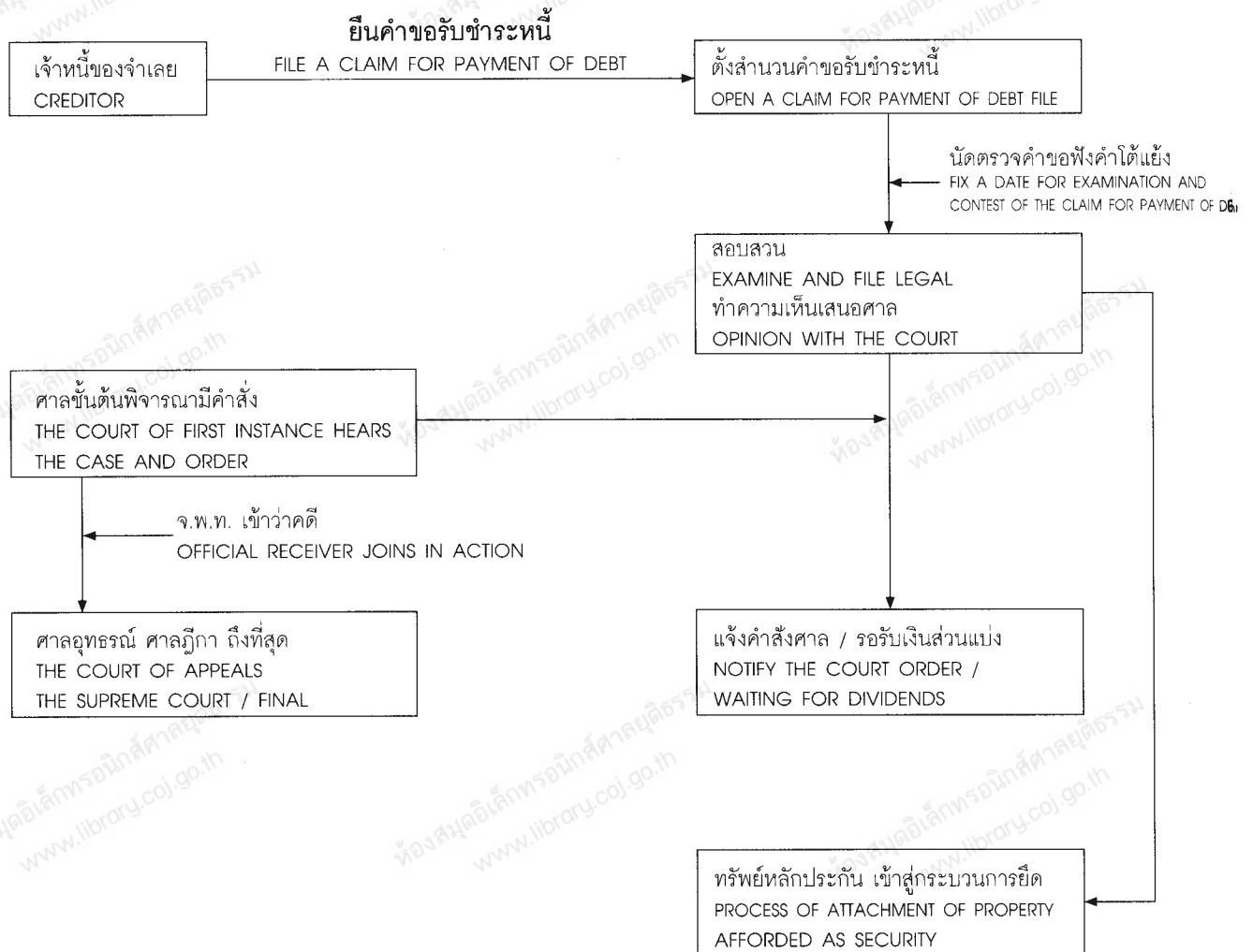
(PENDING CIVIL ACTION FILE)

สำนวนคดีแพ่งที่จำเลยในคดีล้มละลาย เป็นโจทก์หรือจำเลยในคดีแพ่ง
(PENDING CIVIL ACTION FILE (DEBTOR AS PLAINTIFF OR DEFENDANT IN CIVIL ACTION))

จ.พ.ท. เข้าว่าคดีตามขั้นตอนต่อไป
(OFFICIAL RECEIVER JOINS IN ALL CIVIL ACTIONS PENDING IN THE COURT)

สำนวนคำขอรับชำระหนี้

A CLAIM FOR PAYMENT OF DEBT FILE

สำนวนทวงหนี้ (DEMAND FILE)

